

అక్లిష్టస్థు జరుగుచున్నవే !

తవ్వమండి !!

సావితం : 1984

Phone : 420

శ్రీ సత్యసాయి విజ్ఞాన్ విహార్

ఇంగ్లీషు ఓ తెలుగు మీడియం రెసిడెన్షియల్
జగ్గయ్యపేట - 521 175 రృష్టాచిల్లా

- * L. K. G. నుండి 10 వ తరగతి వరకు
- * ప్రభుత్వం నిర్వహించు కామన్ మరీయు షిల్డ్ పరీక్షలందు 100% ఫలితాలను అందించుచున్న సంస్థ
- * ఆధునిక పద్ధతులలో ఆడియో, వీడియో సహాయముతో ఉత్తమ శిక్షణ
- * మానవతా విలువలను "బాలవికాస్" తరగతుల ద్వారా బోధించుట
- * అనుభవజ్ఞులైన అధ్యాపకవర్గం, చక్కటి హాస్టల్ వసతి కలదు.
- * శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల నిర్వహణ తీరు ననుసరించి చక్కటి ఆటపాటలతో, యోగాభ్యాసములతో, నీతిబోధనలతో పిల్లలను పరిపూర్ణమైన ఆరోగ్యవంతులుగా, విద్యావంతులుగా, చక్కటి భావిభారతి పౌరులుగా తీర్చిదిద్దుట మా లక్ష్యము.
- * అప్లికేషన్ ఓ ప్రాస్పెక్టస్ ఫారము కావలసినవారు రు.15/-లు D.D. శ్రీసత్యసాయి విజ్ఞాన్ పేర వ్రాసి పంపగలరు.
- * వచ్చే విద్యాసంవత్సరంనుండి మా విద్యాసంస్థ స్వంత ప్రాంగణములో నడపబడుచున్న దని తెలియజేయుటకు సంతసించుచున్నాము.

కట్టు

K. Ramakrishna Rao

M. A., B. Ed.,

(Old Student of Bhagavan's College
Brundavan, Bangalore)

జూలై 1993

సంపుటి : 9

సంచిక : 7

శ్రీవేణి

సాంస్కృతిక మూసపత్రిక

సంపాదకుడు: కొమరగిరి శ్రీమోహనరావు

మేనేజర్

కొమరగిరి చంద్రశేఖర్

24-52, రామానాయుడు పేట

మచిలీపట్నం-521 001

ఫోన్ : 2818

విషయ సూచిక

“తెరను దాగిన సత్యంబు

తెలిసికొనగ ... - కొమరగిరి కృష్ణమోహనరావు 2

అమృతవాణి - కూచిపట్ల చంద్రశేఖరకర్మ 4

త్యాగశీలి ధధీచి మహర్షి - ఎ ఎస్ ఆనందాచారి 5

వేదవి తరగతుల ప్రసంగం-2 - శ్రీ సత్యహయబాబా 9

నారదభక్తిసూత్రాలు-33 - జంద్యాల వేంకటేశ్వరశాస్త్రి 13

మీకు తెలుసా? - 14

గీత-అమృతవర్షిణి - సాయి గంగామహాదేవ్ 16

రసవత్సలాలు-2 - జానమద్రి హనుమద్వాప్తి 17

వ్యక్తులూ-వ్యక్తిత్వాలు-50 - కంచి వాసుదేవరావు 18

పురాణవాణి-18 - మల్లాప్రగడ శ్రీరంగారావు 20

కొమరగిరి కారాగారలేఖలు - 21

దేహిమే హవ్యవాహన - డా॥ రావల్ల జనార్దనరావు 24

ఆజీమత్వాలు - నందివాడ వెంకటరమణ 25

ఋషుల చరిత్రలు-18 - పురాణవంద “శ్రీచిత్ర” 28

విదురనీతి - 27

సాహిత్యవాణి-3 - డా॥ జి. వి. సుబ్రహ్మణ్యం 28

దీనబంధు - గుడిచేప నరసింహారావు 29

Cheques Drafts should be drawn in favour of SREE VANI, Monthly Machilipatnam

EDITED, PRINTED & PUBLISHED BY

Komaragiri Krishna Mohan Rao

Printed at SREE VANI PRINTERS MACHILIPATNAM

ముద్రచిత్రం :

త్యాగశీలి ధధీచి మహర్షి

ప్రశాంతి నిలయ సంఘటన విశ్లేషణ

“తెరను దాగిన సత్యంబు తెలిసికొనగ విశ్రమింపక నాతోడ వెడలిరండు”

సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలు విశ్వశాంతికి మూలమంటూ దివి నుండి భువికి దిగివచ్చిన పరీక్షకురువి మందిరం అది ఆదే ప్రశాంతి నిలయం. దివ్యప్రేమ దామం శాంతిప్రేమలకు నిలయం అటువంటి ప్రేమ పరిమళాలను విరజిమ్ముతున్న ప్రశాంతినిలయంలో

కొమరగిరి తృప్తమోహనరావు

జూన్ 8వ తేదీ కారాగ్రహిత ముష్కరుల కరాళ స్వరంతో శాంతికి భంగం వాటిల్లి, ప్రశాంతిభగ్గుమై ఆశాంతికి లోనైపోయింది పరమ పునీతమైన భగవాన్ సాయి శయన మందిరం ముష్కరుల కలుషితరక్తంతో ఆపవిత్రమైపోయిన కారాగ్రహి అది.

“సత్యమే నా ప్రచారం. ధర్మమే నా ఆచారం, శాంతియే నా స్వభావం, ప్రేమయే నా రూపం” అని బాబా బోధిస్తున్న సత్య ధర్మ శాంతి, ప్రేమలు సనాతన ధర్మసౌదానికి నాలుగు స్తంభాలు. అవే ఉత్తమ మానవత్వ విలువలు. ఈ నాల్గింటి సమ్మిళిత స్వరూపమే అహింస. కనుక “సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలు పంచ పాపాణామిగా విశ్వసించాలి” అంటారు బాబా ఈ పంచ పాపాణా మూర్తీభవించిన ప్రేమమూర్తి సమక్షంలోనే ఇం. దారుణం జరిగటమా? అని లక్షలాది మంది భక్తులు ఆవేదనను వెలిబుచ్చుచున్నారు. అసలు విషయం అర్థం కాక అయోమయంలో కొట్టుమిట్టాడు తున్నారు. భగవాన్ బాబా ఆదేశాలను పాటిస్తూ మానవాళికి సేవ చేస్తున్న భక్తులు వేదన చెందుతున్నారు,

ఆవేదన పడుతున్నారు. బడబాగ్ని బగ్గిద్దలై నట్లు, వారి హృదయాల బగ్గిద్దలై తల్లడిల్లిపోతున్నారు అనలు ఇంత దారుణం జరగటానికి కారణమేమిటి?

తరాలు తరలినా

యుగాలు దొరలినా

మనిషి బుద్ధి మారలేదు

మమత సమత పెరుగలేదు

మనసు లేదు...మమత లేదు

ప్రేమ లేదు ... కరుణ లేదు

చూడలేదు ... ఓర్వలేదు

కోపమెక్కువ, తాప మెక్కువ

మనిషి బుద్ధి మారలేదు.

ఒక మనిషి బాగుపడుతుంటే ఓర్వలేనివారు ఎందరో...ఒక వ్యక్తి పైకి వస్తుంటే అసూయ చెందే వారు చురెందరో...ఆదే విధముగ ఒక సంస్థ మంచి పనులు చేస్తూ ప్రజలచేత మెప్పును పొందుతుంటే ఓర్వలేని సంస్థలు ఎన్నో...ఒక సంస్థ నిస్వార్థబుద్ధితో సమాజసేవ చేస్తూ ప్రజల ప్రశంసల నందుకుంటుంటే అసూయపడే సంస్థలు చురెన్నో...ఈనాడు సరిగా ఇదే జరిగింది కుగ్రామమైన పుట్టపర్తి భగవాన్ సాయి సంకల్పంతో, వారి దివ్యశక్తితో వెలుగు చూచింది నేడు అది ప్రపంచానికి ఆరాధ్యకేంద్రమైంది సనాతన ధర్మసౌదానికి పునాదిరాయిగా నిలిచింది. యాభై ప్రపంచ మానవాళి నేడు పుట్టపర్తికి తరలి వస్తున్నది. భగవాన్ బాబా సందేశాలు విని ఉత్తేజిల్చి

స్వామికి పాదాక్రమంపుకున్నాడు. కొంతమంది ఉదార వదాణులు భగవాన్ చేస్తున్న మంచి పనులకు ఆసక్తి కలిగి కోట్లాది రూపాయలు సమర్పించుకుంటున్నారు యావత్ ప్రపంచం భగవాన్ సాయి ఛత్రం కింద సేద తీసుకొనే రోజు ఆనన్నమవుతున్నది ఈ పురోభివృద్ధిని చూచి ఓర్వలేక, అనూయచెంది, ఈ సాయి సంస్థను ఏదోవిధంగా ఆపగిదిష్టపాలు చేయటానికి వచ్చిన కుట్రలో ఇది ఒక భాగం మాత్రమే.

ఈ కుట్రయొక్క స్వరూప స్వభావాల జోలికి నేను పోవలసలేదు పూర్వాపరాలను గురించి విమర్శించి వ్రాయదలసలేదు కారణం? 1 ఈ కుట్రను గురించిన దర్శాపును ప్రభుత్వం చేపట్టింది 2 ఈ కుట్రకు సంబంధించిన విషయాలను గురించి మరియూ సంబంధం లేని ఎన్నో విషయాలను గురించి కూడా పత్రికలు ఏకరువు పెడుతున్నాయి. 3 కొన్ని పత్రికలు ఈ కుట్ర వెనుకనున్న ఆద్యక్ష హస్తాలను బహిష్కరణ చేయటానికి తమ శక్తిని, యుక్తిని వ్యర్థమిస్తుంటే, మరికొన్ని పత్రికలు సమయం వచ్చిందికదాయని బాబా మీద బురద చల్లటానికి వ్రాయడాలు చేస్తున్నాయి. మరల ఆపే విషయాలు వ్రాసి శ్రీవాణి పాతకులను విసిగించదలచలేదు.

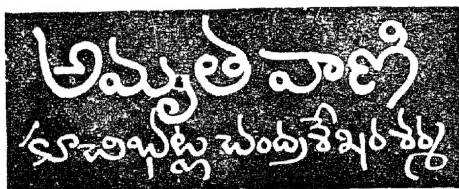
మన మాటలు, మన చేతలు, మన వ్రాతలు మంచిని పెంచటానికి, పెంచిన మంచిని పదిమందికి పంచటానికి ఉపయోగపడాలిగాని మంచిని త్రుంచటానికి, పదిమందికి ఉపయోగ పడే సంస్థలనూ, వ్యవస్థలనూ కూలదోయడానికి కారణభూతం మాత్రం కాకూడదు. ఈనాడు బాబా ఏద్య వైద్య రంగాలలో ఏసలేని కృషిని కొన సాగిస్తున్నారు తె జి నుండి పి జి. వరకు ఉచితంగా విద్య గరిపే సంస్థ (ఒక్క సాయి సంస్థ తప్ప) ప్రపంచంలోనే వేరొకటి లేదేమో ! అదే విధంగా గుండె శస్త్రచికిత్సలు, మూర్తివిందాల మార్పిడి ఉచితంగా చేసే వైద్య సంస్థ (సాయి ఆసుపత్రి తప్ప) కూడా మరొకటి లేదేమో ! ఈ బృహత్తర సంస్థలు ఎవరికోసం నెలకొలిపారు ఈ బాబా : దేవికోసం ఇంత పెద్ద ప్రియత్నం చేస్తున్నారు : అత్య విమర్శన చేసు కొనేవారికి మాత్రమే దీనిలోని సత్యం బోధపడుతుంది, ఆర్థమవుతుంది.

ఈ మధ్య ఈ దారుణం జరిగిన తరువాత కొంత మంది మిత్రులు నన్ను కలిగారు జరిగిన సంఘటనను గురించి ప్రస్తావించి బాధపడ్డారు. అప్పుడు ఒక వ్యక్తి ఊహించని రీతిలో విమర్శన చేశాడు “బాబా స్టాగిలింగ్ చేస్తున్నారు మాత్రపిందలను, కండ్లను Export చేస్తున్నారు దానిని తెలుసుకొని విద్యార్థులు బాబామీద తిరుగుబాటు” అన్నాడు. అలాగా నా మనస్సువికలమై పోయింది ఈషన్మాత్రం స్పార్ట్ మే ఎరుగని త్యాగశీలి మీదనా ఈ విమర్శ : తనను ఆరాదించే వారి మీదనే కాక, తనను విమర్శించేవారిమీద కూడా ప్రేమను ప్రకటించజేస్తున్న ప్రేమమూర్తి మీదనా ఈ విమర్శ : అక్షలాది రూపాయలు వెచ్చించి గుండె శస్త్రచికిత్సలు చేయించుకోలేక ప్రాణాలనే కోల్పోతున్న నిర్భాగ్య అభాగ్యులకు ప్రాణలిక్షను ప్రసాదించటానికి ఏర్పాటు చేసిన సూపర్ సెప్టాలిటి హాస్పిటల్ ను ఏర్పాటుచేసిన ‘ప్రాణదాత’ మీదనా ఈ విమర్శ : అలాగా శ్రీరామునికి, శ్రీకృష్ణునికి భార్య పిల్లలుఉన్నాయి. (ఈ భగవాన్ సాయికి భార్య పిల్లలు కూడా లేరే!) ఏ స్వార్థమూలేని సర్వవంగపరిత్యాగిమీదనా ఈ విమర్శ ఈనాడు సమాజం ఎంత పతనమైపోయిందో, మనిషి ఏస్థాయికి షిగజారాదో ఈ కువిమర్శనలే ఒక తార్కాణం. ఈ హాస్పిటల్ నెలకొలిపిన తరువాత 800 మందికి పైగా ఉచితంగా గుండె ఆపరేషన్లు చేయబడినాయి కొంత మంది ప్రయవేటు డాక్టర్లకు, కొన్ని ప్రయవేటు నర్సింగ్ హోమలవారికి ఎంతో కొంత రాబడి కూడా తగ్గింది అయితే ఎంతోమంది పేద ప్రజలకు ప్రాణం

(తరువాయి 41 వ పేజీలో)

శ్రీ॥ కిం మంత్రసం . సాక్షరతాముఖస్య
 సత్యంచరిం? భూతహితం సదైవ
 కం తరః స్పృహ సహి శోచనీయం?
 కం సాది సమర్చనాభ్యం॥

ఏ మనిషైనా తాను అందంగా కనబడాలని అనుకో
 వటం సహజం. దానికోసమని కృత్రిమమైన అలంకారా
 లెన్నో ధిద్దుకుంటాడు ముఖానికి చక్కగా పొడదు
 రాచుకుంటాడు సుగంధద్రవ్యాలను పులుముకుంటాడు.
 జుట్టును రకరకాలుగా దువ్వుకుంటాడు విలువైన
 వస్త్రాలు ధరిస్తాడు వింత వింత సౌగంధికాలను ఆరాట
 పడతాడు. ఈ విషయంలో ప్రతి మరీను. వాళ్ళ చీరలు

గాని, నగలు గాని, సుగంధద్రవ్యలేవనాదులు గాని,
 కేశాలంకారాలు గాని వాళ్ళ అందాలను తీర్చి దిద్దటానికి
 అనేక తీరుల్లో వస్తుండటం అందరికీ తెలిసిందే.

అయితే యివేమీ నిజమైన అలంకారాలు కావటం.
 తరగవిడి, చెరగవిడి అయిన అలంకారం ఆడతైనా
 మగతైనా ఒకటే అదే సాక్షరత అంటే నాలుగక్షరం
 ముక్కలు నేర్వటం.

చదువు ప్రతి మనిషి ముఖానికి అందం తెచ్చిపెడు
 తుంది. సభ్యతను సంస్కారాన్ని కలిగిస్తుంది కనుక
 అందరూ విద్య నేర్వాలి దానికి చిన్న డ్రా తేడా

లేదు. జ్ఞానకోసం అందరూ అర్దులే కనుక న
 వయోజన విద్యాప్రచారం జోయగా సాగుతోంది అలాగే
 సత్యమైనది యేది అని అడిగితే రకరకాల సమాధానాలు
 వస్తాయి. కానీ కాళ్ళపైమైనదనే అర్థంలో చెప్పాలంటే
 సర్వ ప్రాణులకు మేలు చేయటం కిచ్చ మరొక బీలేదు
 పరోపకారానికి పున్న ప్రాధాన్యం మరొదానికి లేదు.
 కనుకనే వార్మికి రాముణ్ణి వర్ణిస్తూ " సర్వభూత హితే
 రతః " అని అంటాడు సర్వ ప్రాణుల హితాన్ని
 కోరటమే రాముని లక్షణం.

లోకంలో కొన్ని చేయదగినవి, అలాగే చేయగూడని
 పనులు వున్నాయి ఎవరూ ఎన్నడూ చేయగూడని
 పనులు కూడా వుంటాయి. అలాంటి చేయగూడని పని
 చేసినప్పుడు "అయ్యో ఎంత పని చేశాం" అని విచార
 పడి బాధపడటం జరుగుతుంది కాని ఎవరైనాసరే
 ఎప్పుడైనాసరే చేసిన దానిని గురించి విచారించవలసిన,
 లేక బాధపడవలసినవనే లేనది ఒకటి వుంది అదే
 శివ కేశవ సమర్చనం

అంటే శివునిగాని విష్ణువునిగా పూజించటమనేపనే
 శోచించదగినదికాదు. మైగా మంచి పని చేశామని
 సంతోషించదగినదే. ఏదక్తీ లేకపోతే బాధపడాలి కాని,
 ఖక్తి కలిగివుండటానికి విచారించనక్కరలేదు. అంద
 రికి కావలసినది పుత్రమ గుణం. దీన్నిబట్టి మనకర్మ
 మయ్యేదేమంటే - ప్రతి మనిషికి ఏ కొంచెమైనా భక్తి
 వుండాలి. చదువుసంధ్యలు కావాలి, భూతదయ వుండాలి.
 అని

చందాలను సకాలంలో రెన్యూర్ చేసి, క్రొత్త చందాలను చేర్చింది, ఉత్తమ విజవలు గల

శ్రీవాణి మాన పత్రికను రాబోయే తరాలకు అందించే అవకాశం కల్పించండి

ఉత్తమ సాహిత్యానికి మీవంతు తోడ్పాటు వండించండి.

- సం॥

శ్రీవాణి

‘త్యాగశీల’ దధీచి మహర్షి

ఎ. ఎస్. అపధాని

అది పవిత్ర సరస్వతీ నదీతీరంలో ఉన్న ఒక మహర్షి ఆశ్రమం. ఫల పుష్పాదులు ఉన్న వృక్షాలతో అత్యంత సుందరంగా ఉంది ఆ ఋషి తపః ప్రభావంవలన సహజ వైరం గల జంతువులు కూడా విర్యయంగా పేద పాతాళంలో విహరిస్తున్నాయి ప్రజ్వలిత వైదికాగ్నిముందు, మహర్షి, తేజోమూర్తియై కూర్చున్నాడు. పతివ్రత, పరమసాద్వి అయిన ఆయన ఇల్లాలు నవర్యలనందిస్తోంది. దివ్యతేజోమూర్తులయిన పురుషులు గుమిగూడి, దీన వదనాలతో ఆ మహర్షిని సమీపించి, నమస్కరించారు. వారి రాకతో అమితా సందాన్ని పొందిన మహర్షి వారిని ఆహ్వానించి, ఆసీనులను చేసి, కుశలమడిగి “ఏమి పనిమీద దయచేసారని” ప్రశ్నించాడు.

“మాకు అనురుల వలన ఆపద కలిగింది. వారిదాడి కాగలేక ఇల్లు, వాకిలి, వదిలి, తిరుగుతున్నాము. శ్రీమహావిష్ణువు ఇచ్చిన సలహామేరకు, మీ వద్దకు వచ్చాము అనురులను గెల్చుటకు ముగ్ధులమై మార్గమవి విష్ణువు చెప్పారు”.

“ఏమిటది ?” అన్నాడు మహర్షి.

“అదే ! చెప్పటానికి సంకోచంగా ఉంది”

“సంకోచమెందుకు ? విర్యయంగా చెప్పండి”

“మాకు మీ పెన్నెముకతో సహా మీ అస్థికలన్నీ కావాలి. వాటితో విశ్వకర్మ ఆయుధాలను తయారు చెయ్యాలి. వాటి అధారంతో గాని ఆ అనురుల నాయకుడు పరాజితుడు కారు. మీరు మమ్మల్ని అనుగ్రహించాలి” అని తీవ్రంగా వేడుకున్నారు.

“అంతే ! నా శరీర త్యాగం చెయ్యాలన్నమాట!”

“అవును స్వామీ ! అందుచేతనే నోరు తెరచి అర్థింపలేక తడవాటు పడుచున్నాము

“ఈమాత్రానికి తడవాటెందుకు; జన్మించిన శరీరదాది ఏదో ఒకనాడు మరణించవలసింపేగదా ! శరీరాన్ని వదలాల్సిందేగదా ! ఆ శరీరంలోని ఎముకలు పరోపకారానికి పయోగపడటం కంటే శావల్సిందేమింది ? కొద్ది విముషాలలో, యోగమార్గంలో నా శరీరాన్ని విడుస్తాను మీ కోర్కెను విరభ్యంతరంగా నెరవేర్చుకోండి” —

ఇలా సంభాషణ సాగింది. ఎవరీ మహర్షి : ఎందుకుగా ఇంతటి త్యాగానికి సంసిద్ధుడైనాడు ? ఆ అర్థిస్తున్న దివ్య పురుషులెవరు ? వారికొచ్చిన ఆపద ఏమిటి ? లోకంలో ఎన్నడూ, ఎవ్వరూ, కోరని, యీ విపరీత కోరికనెలా కోరారు ? అంతా ఆశ్చర్యంగా ఉంది కదూ !

ఆయనే మహా తపోజవిత తేజస్సంపన్నుడైన దధీచి మహర్షి. ఆ అభ్యర్థిస్తున్నది, దేవతల రాజైన మహేంద్రుడు, అతని అనుచరులు. వారికి వచ్చిన ఆపదా వృతాసురుని వలన, ఈ సంఘటన పూర్వావరాలను తెలుసుకుందాం.

చాలా కాలం క్రిందట, గొప్ప తపోశక్తిగల అదర్శణ మహర్షి పుండేవారు. ఆయన వద్ద అనేకులు వేద, వేదాంగమలద్యయనం చేస్తూండేవారు. బ్రహ్మ విద్య నభ్యసించేవారు. ఆశ్రమ విర్విహణలతో ఆయన సహకరిస్తూ ఉండేది భార్య కాంతి వారికి ముగ్గురు పుత్ర సంతతి కలిగింది వారి పేర్లు ధృతవ్రత, దధీచి, అదర్శశర. వారికి యోగ్యమైన పయస్కులు రాగానే ఉపనయనం చేసి, గురుకులవాసానికి సంపాదు తండ్రి

దానిని జయప్రదంగా ముగించుకున్న దదీచి, ఇంద్రుడు సుద్దేశించి, తీవ్ర శిక్షను చేశాడు. ప్రత్యక్షమైన ఇంద్రుడు “ ఏమి కావాలి : ” అని అడిగాడు,

శిరస్సు తెగుతుందని తెలిసి,
బ్రహ్మవిద్యను బోధించిన మహర్షి :

“ బ్రహ్మమును గురించి తెలుసుకోదలౌను”.

ఇంద్రుడు సంతోషించి. “అలాగే చెబుతాను. కాని యీ దేవరహస్యం నీతోనే ఉండాలి. ఎవరికీ చెప్పరాదు. దీనిని ఉల్లంఘిస్తే, నీ శిరస్సు ఖండిస్తాను! జాగ్రత్త!” అని హెచ్చరించాడు. అందుకంగీకరించి బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని స్వీకరించాడు దదీచి.

ఇంద్రతత్వ మొక పదవి. నూరు ఆశ్వమేధ యజ్ఞాలుగాని, మహాతపస్సులుగాని, చేసినవారికి ఆ పదవి పొందే అర్హత వస్తుంది. అలా ఎవరూ ఎదిగి వచ్చి, తన పదవికి ముప్పు పెడతారోనని ఇంద్రునకు ఎప్పుడూ భయమే. అందుకే ఆ ప్రయత్నాలకు అనేక విధాల విఘ్నాలు కల్పించటానికి, ఆయత్నపుపూటా ఉంటారు. ఇప్పుడీ పరమ ఆకారంగానే విధించాడు.

బ్రహ్మజ్ఞానం పొందిన దదీచి, సరస్వతీ నదీ తీరంలో ఆశ్రమం విర్మించుకుని స్థిరపడ్డాడు ప్రాతీతేయ (గభస్వీ) అన్న అమెను వివాహం చెనుకనాడి అనేకులు ఆయన పాదాల నాశ్రయించి, వేద విద్యల నభ్యసిస్తూ ఉండేవారు. ఒకసారి దేవవైద్యులయిన, అశ్వనీకుమారులు వారి ఆశ్రమానికి వచ్చి బ్రహ్మవిద్యను పదేశించమని అర్థించారు. అందుకాయన సిద్ధపడి, ఇంద్రుడు పెట్టిన ఆంక్షను వారికి చెప్పి “ నేను యీ విద్యను పదేశించిన, నా శిరస్సు ఇంద్రుడు ఖండిస్తాడు” అన్నాడు. అది విన్న అశ్వనీకుమారులు (కవలలు) “శరణ్, శలూక విద్యలో మేము నిపుణులము ఇంద్రునికి ఖండించటమే తెలుసు, మాకు అతకటంకూడా తెలుసు మీకే ఆపదరానీయము. ముందుగా మీ శిరమును మేమే మార్చి, అశ్వపు ముఖాన్ని అతికిస్తాము. మీరు బ్రహ్మవిద్య మాకు చెప్పగానే ఇంద్రుడు వచ్చి మీ శిరాన్ని

ఖండించవివ్వండి. ఆ వెనువెంటనే మేము మీ నిజ శిరస్సును తిరిగి మీ శరీరానికి అతికించగలము. ఈ శత్రువిద్యలో మేమత్యంత నిపుణులము” అన్నారు. అందుకు సంతోషించిన దదీచి మహర్షి వారికి బ్రహ్మవిద్యాజ్ఞానాన్ని బోధించాడు. భావించిన రీతిగానే శిరస్సు తెగుట, తిరిగి అతికించుట యథావిధిగా జరిగిపోయినాయి ధర్మ నిర్వహణలో ఎంతటి సాహసానికైనా వెనుదీయదని దదీచి మహర్షి మనకీర్తి నార్జించారు.

బృహస్పతిని అవమానించిన ఇంద్రుడు:
విశ్వరూపుని హతమార్చుట

ఒకసారి ఇంద్రసభకు దేవ గురువగు బృహస్పతి వచ్చాడు. గురువుగా రాగానే నిలబడి స్వాగతము చెప్పి దేవేంద్రుడు ఆనాడు, అధికార గర్వంతో కన్ను మిన్ను గానక ఆననమునుండి లేవనే లేదు గురుని పంక చూడనైనా లేదు. పైగా ప్రక్కనే ఆసీనులైన తన సతీమణి శశిదేవి భుజముపై చేయివేసి, దర్పంతో గాలాపుతూ కూర్చున్నాడు. ఇంద్రుని యీ పరీవర్తనకు కినుక వహించిన బృహస్పతి, గిడుక్కున తిరిగి సభ వదలి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ దరిమిలా దేవతల కాయన కవివించలేదు, కొంతసేపటికి, దేవేంద్రునికి వశ్యాత్వాపం కలిగి, “అయ్యో! గురువు నవమానించానే! ఏ అనర్థం వాటిల్లుతుందో” అని వణకిపోయాడు.

దేవతలకు గురువనుగ్రహం తొలగిందని తెలుసుకున్న అసురులు, తమ గురువగు శుక్రాచార్యుల వద్ద తేగి, యీ అదనువయోగించుకుని, దేవతలను పరాజితులను చేయనుత్సాహం కనపర్చారు. ఆయన ఆమోదం తెలపగానే, అమరావతి పట్టణాన్ని ముట్టడించారు. గురువనుగ్రహాన్ని పోగొట్టుకున్న దేవతలు, తేలికగా పరాజితులైనారు. స్వర్గాన్ని విడిచి పారిపోయారు ఇంద్రుని గర్వమే వారిసీతికి తెచ్చింది.

దేవతలందరూ, ఇంద్రుని ముందుపెట్టుకుని, లోక పితామహుడైన బ్రహ్మ వద్దకు వెళ్ళి, దీనులై తలలు

వంతుకుని, తమ ఇక్కట్లను ఏకరుపు పెట్టారు. “సాక్షాత్తుగవత్స్వరూపుడగు బృహస్పతిని అనుభవించి నందుకు తగిన ఫలితాన్ననుభవించారు. ఆయన తిరిగి ప్రసన్నుడయ్యే వర్యంతము, మరొక యోగ్యుడు. తపస్వి, బ్రహ్మజ్ఞాని యగు బ్రాహ్మణుని పురోహితు విగా ఏర్పరుచుకోండి” అన్నాడు బ్రహ్మ.

“అట్టి యోగ్యులెవరో తమరే పెరివివ్వండి” అన్నాడు దేవతలు. “కళ్యణ మహాముని కుమారుడు త్వష్టముని, ఆయన కుమారుడు విశ్వరూపుడు అన్నివిధముల తగిన వాడు. అయితే ఒక విషయముంది. త్వష్టముని భార్య, విశ్వరూపుని తల్లి అమర వంశానికి చెందినది ఆ కారణంగా అనురులపట్ల విశ్వరూపునికి కోలోన అభిమాన ముండవచ్చు దానిని మీరు నహించాలి”

ఈ మాటలు విన్న దేవతలు, ఇంద్రుని నాయకత్వంలో విశ్వరూపుని కలసి, తమ పురోహితుడుగ వ్యవహరించమని అర్థించారు విశ్వరూపుడు ముందుగా అంగీకరించలేదు. పౌరోహిత్యము తనకు సరిపడని పని అన్నాడు. అయినా దేవతలు తమ పట్టు వీడక వదే, వదే, ప్రార్థించటంతో అంగీకరించి, వారి పదవులు తిరిగి వారికి వచ్చేట్లుగా సహాయపడగలనని మాట ఇచ్చి, ఇంద్రునకు నారాయణ కవచమును ఉపదేశించాడు. దాని ప్రభావం వలన దేవతలు అనురులను గెలిచి తమ రాజ్యాన్ని తిరిగి పొందారు, విశ్వరూపుని గౌరవ ప్రతిష్ఠలు ఇనుమడించాయి. దేవతలంతా ఆతని కనునన్నల మెలగజొచ్చారు.

ఇది గిట్టని అనురులు, త్వష్ట మహాముని భార్యనద్దకు చేరి “అమ్మా ! మీ తనయుడు విశ్వరూపుడు దేవతల గురువయినందుకు మాకూ సంతోషమే. కాని, విధి నిర్వహణలో, కేవలము దేవతలనే కాకుండా, మచ్చర్ని గూడ ఒక కంటి కనిపెట్టమని మీరు అతనిని ఒప్పించాలి” అని ప్రార్థింపబడ్డారు. ఆమె అందుకు ఒప్పుకుని, నమస్కారం చేయడం చేపట్టిన విశ్వరూపునితో ఈ మాత్రం సహాయం అనురులకు చేయమని” నూదిం

చింది. “ఏమి చేయమంటావు తల్లీ” అడిగాడు విశ్వరూపుడు. “నీవు ! ‘స్వాహా’ మంత్రాలనుచ్చరించేటప్పుడు, ఉచ్చైశ్చరంలో దేవతల పేర్లు చెప్పి, నెమ్మదిగా లోలోన అనురుల పేర్లుగూడ చెప్పు వారికి కూడ భాగములు కర్పించు” అన్నది. విశ్వరూపుడు తల్లి ఆజ్ఞను పాటించి వ్యవహరించసాగాడు. దేవతల కనుమాన మొచ్చింది. ఇందు మన అనురులు మరల బలవంతులై తమ పైకి చెలరేగుతారేమో అన్న భయం వచ్చింది. ఈ విషయాన్ని వెసిగట్టిన ఇంద్రుడు, తనకు నారాయణ కవచమిచ్చి రక్షించని గురువనికూడ సంఘేహించక ద్యావనిమగ్నుడైయున్న విశ్వరూపుని శిరాన్ని విర్రాక్షిణ్యంగా తెగవేసాడు

ఈ విషయం తెలిసిన త్వష్టముని, పుత్ర మరణ శోకంలో మునిగిపోయి, “ఈ ఇంద్రుడెంత నీచుడు. నా పుత్రుని మోసగించి తీసుకుపోయి, గురువుగా ఏర్పరచుకుని, అన్ని పనులు చేయించుకుని, నారాయణ కవచ దీక్ష పొంది, అనురులను జయించి చివరి కాతని, ఏమరుపాటుగా ఉన్నప్పుడు హతమార్చాడు. ఎంత విశ్వాస ఘాతకుడు ! ఎంతటి నీచకార్యాని కొడిగట్టాడు. దీనికి తగిన ప్రతిఫలాన్నందిస్తాను. ఇంద్రుణ్ణి శంపగల పుత్రునావిర్భవింప చేస్తాను. అని తీవ్ర క్రోధావేశంతో యజ్ఞాన్ని సంకల్పించారు.

పుత్రాసురుని ఆవిర్భావం - మంత్రాల ప్రభావం

మంత్రప్రభావం ఆమోఘం. ఉపాసనా బలంచేత అనుకున్నది సిద్ధిస్తుంది. తన సంకల్ప బలంచేత త్వష్టముని వృత్తాసురుని ఆవిర్భావకి కారణమయినాడు. అతడొక భయంకరమైన వికారకాయుడు అయితే భగవద్భక్తుడు. అతి బలశాలి. పుట్టగానే తండ్రిని అడిగాడు “తండ్రి ! మీరు నన్ను ఎందుకు పుట్టించారు : నా వలన మీకేమి సహాయం కావాలి ? “వత్సా ! ఆమరాధిపుడు, మహేంద్రుడు నీ అన్నను అన్యాయంగా

సంహరించారు. దానికి ప్రతీకారం నీవు తీర్చుకోవాలి” అనగానే, అనురులకు నా య క త్వం వహించి, వృతాసురుడు స్వర్గం పైకి దండెత్తాడు. దేవతలు యుద్ధానికి సిద్ధమయినారు. వారి అత్త, శస్త్రాలన్నీ పక్షశరీరుడుగానున్న వృతాసురుని గాయవరచలేక పోయినాయి. అంతేగాదు, వర్షతగుహవలెనున్న నోరు తెరచి, దేవతల నమస్త అత్త, శస్త్రాలను మ్రింగేశాడు. పగాణిమలై న దేవతలు శ్రీమన్నారాయణుని స్తుతించ సాగారు. సంతుష్టుడైన శ్రీమహావిష్ణువు ప్రత్యక్షమై వారి కోరికవడిగి తెలుసుకొని -

“వృతాసురుడు మహా తేజస్వి. ధర్మాత్ముడు పైగా నా భక్తుడు. అతనిని నేను చంప వీలులేదు. అయినా వానిని చంపే ఉపాయం చెప్పాను వినండి. మీరంతా కలిసి దధీచి మహాముని దగ్గరకు వెళ్ళండి. ఆయన వియమ నిష్ఠలతో చిరకాలం తపస్సు చేసిన తేజస్వి. బ్రహ్మజ్ఞాని, అతివి అస్థికలన్నీ పరమపావనమైనవి. మీరాతని శరీరాన్ని కోరండి. అతని వెన్నెముకతో వజ్రాయుధాన్ని, మిగతా ఎముకలతో ఇతర ఆయుధాలను, విశ్వకర్మచేత తయారు చేయించుకోండి. వాటితో మీరు వృతాసురుని చంపగలరు ” అన్నాడు. “ప్రభూ! మీరు ఇష్టం లేకపోతే ఆ మాట స్పష్టంగా చెప్పండి. కాని దధీచి శరీరాన్ని కోరమంటారేమిటి? ఇది సాధ్యమైన వనేనా? జీవింబియున్నవాడెవడైనా తన శరీరాన్ని దానం చేయడానికి ఒప్పుకుంటాడా?

“దేవతలారా! అందరు మీ వలె స్వార్థపరులుగా ఉండరు. శిబిచక్రవర్తి కపోత సంగక్షణానికి తొడ మాంసం కోసి ఇవ్వలేడా? బలిచక్రవర్తి ఇచ్చినమాట నిలుపుకోదానికి, తన నర్వస్వం నాకు ధారపోయలేడా? దధీచి పరోపకార పరాణుడు అశ్వనీదేవతలకోసం శిరస్సు తెగినా వెరవని దీరుడు. మరొక రహస్యముంది. వృతాసురుని తండ్రి తిష్ఠమహామునికి ఇంద్రుడు శత్రువు. ఇంద్రుని చంపాలన్న సంకల్పం తోనే యజ్ఞం చేసాడు. అయితే దానిని నిర్వహించిన హోతలు చేసిన ఉచ్చారణ లోపంవల్ల ఆ సంకల్పం

తలకింద్రులయింది. “ఇంద్ర శత్రో” అన్నమంత్రంతో ‘ఉ’ కారంపై ఉదాత్తస్వరం పలికవలసియుండగా, పొరపాటున ‘ఇ’ కారంపై ఉదాత్తస్వరం పలికింతో “ఇంద్రుని పంపువాడన్న ” అర్థం రావలసిపోయి, “ఇంద్రునిచే హతుడయ్యాడు” పుటాలన్న సంకల్పం జరిగినట్లుంది. కనుక వృతాసురుడు ఇంద్రునిచేతిలో మరియుకతప్పడు. ఇంద్రునికా నారాయణకవచము రక్షణగా ఉండనే ఉంది. అతినికి మరణభయముండదు.

“మేమడిగినా దధీచి శరీరాదానం చేయకపోతే...” అన్నాడు దేవతలు.

నారాయణుడు “మీరంతా సంశయాగ్రస్తులైన. చిత్తాలు కలవారు మహర్షి తప్పక ఇస్తాడని నేను చెప్తుంటే నమ్మలేం? అతని పవిత్రాస్థికలతో వజ్రాయుధం నిర్మాణం కాగానే నా వైష్ణవతేజంకూడ అందులో విక్షిప్తం చేస్తాను. అంతేగాక, అతని ఎముకలను పొందుట ద్వారా, మీరు పోగొట్టుకున్న ఆయుధాలన్నీ తిరిగి పొందగల్గుతారు ” అన్నాడు.

దేవతలు ఆయుధాలను దధీచి వద్ద

కుదపబెట్టుట

దీనికి పూర్వగాఢ ఉంది. ఒకసారి జరిగిన దేవాసుర సంగ్రామంలో దేవతలకు విజయం చేకురింది. అనురులు పరాజయం పొంది పారిపోయారు. జయం సాధించి పెట్టిన దివ్యాస్త్రాలను సురక్షితపరచుకోవాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, సత్యవాదియైన దధీచి మహర్షిని ఆశ్రయించారు.

ఒక్కొక్కటిగా వచ్చిన దేవతా సమూహం రాకకు సంతసించిన మహర్షి తాను వారితోమి ఉపకారం చేయ వలసియున్నదని అడిగాడు. “స్వామీ! మీ ఆశ్రమంలో కూడా ఆయుధాలను భద్రంగా ఉంచండి. స్వర్గంలో ఉంటే ఇది అనురులు తస్కరించవచ్చు. మీ తపఃప్రభావం వలన వారిక్కడకు రాలేదు. అవసరమొచ్చినప్పుడు మేమే వచ్చి మరల తీసుకుంటాం ” అన్నారు దేవతలు. మహర్షి అంగీకరించాడు.

(తరువాత 48 వ పేజీలో)

లోకులు కాకులు!

కాకుల అరుపులకు కోకిల తన గానమును

మానుకుంటుందా?

భగవాన్ చాచా దివ్య సందేశం

ప్రేమస్వరూపులారా :

ప్రకాశించు జ్యోతిని చూడవలెనన్న మరొక జ్యోతిని మనం వెదకనక్కరలేదు. స్వప్రకాశమైనటువంటి ఆత్మ సర్వలయందు ప్రకాశించుచున్నప్పటికిని దీనిని ప్రకాశింపజేయుటకు మరొక జ్ఞానము వెతుకనక్కరలేదు. ఆత్మకు మార్పు లేదు బుద్ధికి స్వంతజ్ఞానమూ

పుల యందు మానసిక చర్యలు అధికంగా గోచరిస్తూ ఉంటాయి. కాని గాఢవిద్రయందు ఈ మనస్సు లయమై తేవలము మానసిక ప్రభావం ఏమాత్రం ప్రకాశింపజేయక స్తంభించిపోతుంది ఇక్కడ సూపర్ ఇంటులెక్చ్యూవల్ కాన్ఫరెన్స్ ఆనే పేరుతో ప్రకాశిస్తున్నది. ఈ కాన్ఫరెన్స్ అనేది సర్వత్రా ఉండినప్పటికీనీ,

“రాగమే ఒక రోగము. వాంఛలే ఒక రోగము, ఈ యొక్క రాగమును నెరవేర్చుకొనే నిమిత్తమై అనేక విధములైన పెనమార్గములను పడుతున్నాం. కనుక మొట్టమొదట ఈ రాగమనే రోగమును నివారణ చేసుకోవాలి. ఏమిటి ఈ రాగం? వాంఛలే ఈ రాగము. దీనినే “ఆశ” అంటారు. దీనినే “త్వష్ట” అంటారు. ఆశలు రెండు విధములు. 1) పేరాశ, 2) దురాశ. మానవునికి అవసరమైనవి ఆశించటంలో ఏ మాత్రం దోషం లేదు. అవసరాల కోసమే కాక మితిమీరిన ఆశలు పెంచుకుంటే “దురాశ”గా మారుతుంది. ఆ దురాశనే “రాగము” అన్నారు. కనుక మానవునకు ఆశ ఉండవచ్చును గాని, ఈ ఆశలు చీమలపుట్టలవలె పెరుగకూడదు. ఈ ఆశల వలన దోచుకొనే రాగము, దాచుకొనే వ్యక్తిత్వం మనలో ప్రవేశించకూడదు.” బాబా

లేదు. బుద్ధి తేవలం ఒక బిల్బువంటిది, విద్యుచ్ఛక్తియే ఈ బిల్బును ప్రకాశింపజేయుచున్నది కనుక బుద్ధి తేవలం మేధాక్రివి అధారం చేసుకొని దేహం యొక్క విజ్ఞాతను చాటుతున్నదనగా ఇది బుద్ధి చాటునది కాదు, తేవలం అధ్యమొక్క ప్రతిబింబమే బుద్ధిద్వారా చాటుతున్నది. కర్తృత్వ భోక్తృత్వములతో కూడినటువంటిదే మానసికము. తేవలము జాగ్రత్త స్వప్న సుషు

బుద్ధిని ప్రకటించేసేటటువంటి యొక్క కాన్ఫరెన్స్ ఒక ప్రత్యేకమైన రూపంలో దరింపజేస్తున్నది అగ్ని కంటే అగ్నితో కూడినటువంటి ఇనుము తరింత వేడివి అందిస్తుంది. కనుకనే సర్వత్రా ఉండినటువంటి విశ్వ చైతన్యం కంటే కూడనూ ఇంకలెక్చ్యూవల్ చైతన్యం చాలా ప్రభావముగా మానవత్వంపైన ప్రకటించజేస్తుంది. ఈ సమయమునందు మనస్సు స్తంభించి

పోతుంది ఈ మనస్సు స్తంభించిన తరువాతనే Super mind అనేటటువంటిది ప్రారంభమవుతుంది. అనగా మనస్సుకు అతీతమైన స్థితిని మానవుడు అందుకున్నప్పుడు, నిద్రావస్థయందు ఏ విధమైన చలనములేక, దేహావస్థలు లేక, ఏ విధంగా విశ్చింతతో వుండనో ఆ విధంగా Super mind అనేటటువంటిది విశ్చింతగా ఉంటుంది కదిలేది నీటియొక్క స్వభావమే అయినప్పు టికి, అందులో కవిపించే చంద్రుడు కడులుతున్నట్లుగా మనం భావిస్తున్నాము చంద్రునియొక్క ప్రతిబింబం స్థిరముగానే ఉన్నది కాని ఆ ప్రతిబింబమును కవి పంపజేయునట్టి జలమే చలనముగా కడులుతున్నది. కనుక Super mind అనేటటువంటిది స్పష్టమై విత్కమై, స్థిరమై ఉండినప్పటికినీ, ఈ యొక్క మానసిక తత్త్వమనేటటువంటి జలముయొక్క ప్రభావంచేత అది కూడా కడులుతున్నట్లుగా కనిపిస్తున్నది.

మనస్సును ప్రధానముగా విశ్చింతించి, దానిని ఆధారము చేసుకున్నటువంటి మానవత్వం కేవలం మానవునిగానే జీవిస్తూ వస్తాడు. అత్యున్నత ఆధారముగా చేసుకున్నటువంటి వ్యక్తిత్వం కేవలం ఆత్మతీ త్త్వముతోనే జీవిస్తుంది మనోయంద్రియములయొక్క కూడిక చేతనే బంధింపబడుతున్నాడు మానవుడు. మనము ఈనాడు బోధించునది మానవులకు అని ఒకమిస్తున్నాం, మానవులకు కాదు బోధించేది మనస్సుకు బోధించాలి పరతత్త్వాన్ని పరులకు బోధించలేననిన, లేక తనకు తాను గ్రహించవలెననిన మొట్టమొదట నిశ్చలచిత్తుడుగా నీవు విర్రాజం కావాలి. ఈ నిశ్చల తత్త్వము చేరినప్పుడే, ఇది కేవలం ఒక Over mind స్థాయికి అందుకుంటుంది ఇందులో ప్రాకృతమైన భావములుకాని లౌకికమైన భావములుకాని, జగత్పొంబంధమైన భావములుకాని ఇందులో ఏమాత్రం ప్రవేశించుటకు వీలుండదు. గది అందకారముగాను, మాలిన్యంగాను ఉండినప్పుడే ఈ గది లోపల విషపురుగులైన పాములు, తేళ్ళు ప్రవేశిస్తూ ఉంటాయి గృహము పెరిగుద్దము గను ప్రకాశవంతము

గను వుండినప్పుడు, ఇందులో విషపురుగులు ఏమాత్రం ప్రవేశించవు కనుక ఈ మనస్సు అనే గదియందు పవిత్రమైన భావములు ప్రవేశించినప్పుడు, ఇది ప్రకాశవంతమైన నిర్మలమైన జ్ఞానస్వరూపంగా రూపొందుతుంది ఇది దివ్యమైన మనస్సుయొక్క ప్రభావముయొక్క పరతత్త్వము మానవత్వము నేటటువంటిది మనస్సుతో కూడిచేదనే విషయం మనం గుర్తించాం. ఎంతవరకు ఇతడు మానవుడు? మనస్సు వుండినంతవరకు ఇతడు మానవుడే ఈ మనస్సు అనేటటువంటి ఉపాధిని భరించినంతకాలమూ, ఇతను మానవుడుగానే జీవిస్తుంటాడు ఈ మనస్సు పరిమితముతో కూడినటువంటిది ఈ పరిమితమునకు అతీతమైనటువంటి స్థితిని మనం పొందినప్పుడే అపరిమితమైన విశాలత్వాన్ని మనం చూడగలుగుతాం.

దీనికి ఒక చిన్న ఉదాహరణ. మనం ఒక సుందరమైన భవనమును విర్మించుకున్నాం ఈ భవనం యొక్క వీరియా అంతయూ ఒక గ్రౌండ్ గా ఉంటున్నది. అప్పుడు గ్రౌండు యొక్క విశాలత అధికంగానే ఉంటుంది కాని ఈ గృహమునందు ఒకటి వడక గది, ఒకటి పంట గది, ఒకటి స్నానాల గది, ఒకటి భోజనశాల, ఒకటి డ్రాయింగ్ రూం—అనేక గదులుగా విర్మించుకున్నాం ఈ గదులు విర్మించుకోవటంచేత ఈ గదులు చాలా చిన్నవిగా కనిపిస్తుంటాయి అయితే ఈ చిన్న గదులకు ఏది మూలకారణం? ఒక గదికి మరొక గదికి మధ్య గోడలు విర్మించుకోవటంవలననే గదులు చిన్నవిగా కనిపిస్తున్నాయి. ఈ విర్మించిన గోడలను మనం తీసివేసినప్పుడు, అంతా విశాలమైన హాలుగా కనిపిస్తుంది అదియే ఉపాధియొక్క భేదములు. ఒక్కొక్క ఉపాధి అనే ఒక్కొక్క గోడను విర్మించుకుంటున్నాం. నాది ఒక దేహము, నీది ఒక దేహము, అతనిది ఒక దేహము, ఇతనిది ఒక దేహము అని దేహనిర్మాణములు చేసుకోవటం చేతనే ఎవరికినాడు సంకుచితమైన భావాలను ఆనుభవిస్తూ వస్తున్నాం, ఈ రూపనామములు మనం త్యజించినప్పుడు అంతా ఒక్కటిగానే

ఏర్పడిపోతుంది ఇదియే Universal Consciousness అన్నారు. ఈ 'యూనివర్సల్ కాన్సెన్సెస్' అనేది కేవలం సర్వత్రా ఉండినటువంటిదే మనం సంకుచితమయిన జీవితాన్ని అనుభవించే సమీక్షపై, సాంస్కృతిక ప్రయోజనముల నిమిత్తమై, మనం కొన్ని పరిమితులను నిర్మించుకుంటున్నాం. ఒకదానికొకటి అంగ అంగీభావముల చేతనే ఇది నిర్మాణం అయిపోతున్నది ఇది చెయ్యి, ఇది చెప్పు, ఇది కన్ను, ఇది ముక్కు. ఇది నోరు — ఈ అంగములన్నీ కూడనూ దేహమునకు ఒక ఆశములుగా ఉంటున్నాయి దేహములో ఇవన్నీ అంగములే. అంగములు దేహమునకు ఏవిధమైన భాగములుగా ఉంటున్నాయో, ఈ దేహములు సమాజమునకు ఆ విధంగా అంగములుగా ఏర్పడుతున్నవాయి. ఈ సమాజమునకు దేహములు అంగములు అయినట్లే, సమాజం మానవత్వానికి అంగముగా ఏర్పడుతూ వచ్చింది ఈ మానవత్వము అనేటటువంటిది ప్రకృతికి అంగములుగా ఏర్పడుతున్నవచ్చింది ఈ ప్రకృతి పరమాత్మకు అంగముగా మారిపోయింది. పరమాత్మే ప్రకృతి ప్రకృతికి అంగం మానవత్వం మానవత్వమునకు అంగము సమాజము సమాజమునకు అంగము దేహము దేహముయొక్క అంగములు చేతులు, కాళ్ళు, ముక్కు, నోరు, కన్నులు వగైరాలు. జగత్తులో మనం ఎక్కడ చూచినా అంగఅంగీభావములే మనకు ప్రతిక్షేపపుతున్నాయి. కనుక మనం అంగ అంగీభావములను మనం దూరం చేసుకున్నప్పుడు సర్వమూ ఒకటిగానే మారిపోతుంది. ఈ ఏకత్వ దర్శనమునందునే మానవునికి ఆనందం ప్రాప్తిస్తుంది మానవత్వమునందు ఒక విధమైనటువంటి అల్పత్వమనే దానిని మనం విశ్వసిస్తున్నాం. ఇది అనేక జన్మలయొక్క సంస్కారమును పురస్కరించుకొనియే ఈ అల్పత్వానికి పూనుకొంటున్నాది ఎంత విశాలమైనటువంటిది, ఎంత అనంతమైనటువంటిదిగా వుండినప్పటికీనీ—యీ అనంతతత్వాన్ని మనం ఏమాత్రం గుర్తించటానికి ప్రయత్నించటం

లేదు. చిన్న ఉదాహరణ. మనం భుజిస్తున్నాం. ఈ భుజించటంలో మనం కొన్నివేల మెతుకులు ట్రయింగ్ చేస్తున్నాం. కాని ఇవి ఒకటి రెండూ మూడు అని లెక్కించటంలేదు కాని ఒకటి రెండు చిన్నరాళ్ళు మన పంటి క్రిందపడితే అన్నంలో అంతా రాళ్ళున్నాయని, యీ అల్పత్వంచేత అధికత్వాన్ని కూడా కించపరుస్తున్నాం కనుక మనం యీ అల్పత్వానికి మనం అలాంటిపోయానా ఈ సహజత్వాన్ని చక్కగా గుర్తించటానికి ప్రయత్నించటంలేదు ఈ సహజత్వాన్ని మనం విస్మరించి, అసహజత్వాన్ని విశ్వసించి, వివ్యత్వాన్ని మనం కోల్పోతున్నాం. ఇలాంటి దివ్యత్వమనే దానికి, మానవత్వానికి మధ్య ఏమాత్రం అడ్డుగోడలులేవు మన భ్రమ మాత్రమే దీనికి అడ్డుగా నిలుస్తున్నది.

నేను చూసాను! నేను చూసాను! నేను అనుభవించాను! అనేటటువంటిది ఒకవిధమైన కర్మత్వ భోక్తృత్వమునకు ఒక అవకాశము అందిస్తున్నది. నేను చేసింది ఏమీలేదు నీవు చూచింది ఏమీలేదు. నీవు అనుభవించింది ఏమీలేదు. ఇవన్నీ కూడను ఒక అంతర్భావంతో వుండిన ఆత్మకృత్యే చేయిస్తుంటుంది.

“ ఇది చేతు అది చేతు ఇం చెన్నయో చేతు ననుచు ఊహలు ఆల్లి అనిసిపోకు
ఏ విత్తులను నాటి యిచ్చోట నుంటిరో
ఆ ఫలమ్మలై మీకు అందుచుండు ”

విత్తనములు ఒక్కటై ఫలములు వేరుగా మనకు లభ్యం కావు. కనుక మనం చేసినటువంటి కర్మలన్నియు కూడనూ మన భాగ్గింతే నేను చేశానని భావించటంచేతనే తామ అనుభవించడానికి తగిన అర్హతను కోల్పోతున్నాడు. ఈ అనుభవించడంతా సూక్ష్మ దేహమే ఇదియే ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ కోశముల యొక్క స్వరూపము దీనినే వేదము (ఋతుం) సత్త్వం ద్విపాత్యం (విశాలత్వం) అన్నది. దీనినే ఉపనిషత్తులయందు కూడనూ మహాతాపము

అన్నాడు. దీనినే భూమము అన్నాడు బ్రహ్మ తత్త్వమే భూమము వ్యాప్తింపచేసేటటువంటి గుణము కలిగినదే బ్రహ్మ. ఎప్పుడూ వ్యాపించిపోతుంది వ్యాపించే గుణం గాలితో కూడినటువంటిది గాలి సర్వత్రా వ్యాపించి ఉంటుంది. ఇది పంచభూతములలో ఒకటి. కనుక ఈ ఐదు ఇంద్రియములు కూడనూ మానవునికి హస్తగతమైనవే. ఈ పంచభూతములను స్వాదీనం నందుచుకొని ఎంతో అభివృద్ధిగాంచవలసిన మానవుడు, ఆ విధంగా కాలేకపోతున్నాడు. ఈ ఐదు ఇంద్రియములకు దాడుడు కావటం చేతనే, సర్వమునకు బద్ధుడైపోతున్నాడు. కనుక మనం బద్ధులం కాదు, బద్ధులమే. కనుక ఇలాంటి జుద్ది ఉండేనప్పటికీ సీచునం మానవత్వాన్ని విశేషించుకొనిపోతున్నాం. ఈ మానవత్వం చాలా విశిష్టమైనది, ఉత్కృష్టమైనది, సౌజన్యమైనది, సౌశీల్యమైనది. కనుక ఇలాంటి మానవత్వాన్ని మొట్టమొదట మనం అర్థం చేసుకోవాలి మానవుని కంటే అధికమైనదిఈ జగత్తున మరొకటి కానరాదు. అట్టి దివ్యత్వమైన మానవత్వాన్ని మనం ధరించి, అల్పత్వమయిన దేహభాగ్యాంతిని వదిలి మనం ఆత్మతత్త్వమును విస్మరిస్తున్నాం. ఇది సరియైనటువంటిది కాదు ఎన్ని విద్యలు మనం చదువుతున్నాం, ఎన్ని యంత్రములు కనిపెడుతున్నాం - ఇవన్నీ కేవలం సాంకృతికమయినటువంటివిగాను, యాంత్రికమయినటువంటివిగాను గోచరిస్తున్నాయి ఇది యాంత్రికమయిన జీవితముగానే నడుస్తున్నది. ఇలాంటి Artificial life (కుత్రిమమయిన జీవితం) లోపల Heart (హృదయం) లేకుండా మనం జీవిస్తున్నాం. కనుక మన హృదయమనేటటువంటిది భగవంతుని స్థానం. ఈ హృదయస్థానం నుండి దివ్యత్వమే ఉండాలి గాని మానవత్వంగాని, పశుత్వంగాని మరొక అల్పత్వంగాని ప్రవేశించుటకు వీలులేదు దేహము నందలి సర్వేంద్రియములు కూడా దివ్యత్వం ప్రకాశం విమిత్తమే ఏర్పడినాయిగాని అన్యమార్గముల విమిత్తమే ఏర్పడినటువంటివి కావు.

మనం ఇల్లు కట్టాం, కిటికీలుపెట్టాం, ద్వారములు నిర్మించుకున్నాం. ఈ ద్వారములు ఎందుకోసం నిర్మించుకున్నాం. మనం వచ్చి పోయే నిమిత్తం, మన బంధువుల రాకపోకల విమిత్తం. ఎవరికి అర్హత ఉంటుందో వారికే అవకాశం యిస్తాం. ద్వారము ఉన్నదిగా యిది దారినపోయే గాడిదలు, పందులను ప్రవేశపెట్టం. అదే విధముగ మనకు ఇంద్రియములనే ద్వారములు ఉంటున్నాయి. వీటి ద్వారా పవిత్రమయిన, ఉత్కృష్టమైన సౌశీల్యమైన భావములను మాత్రమే లోపల ప్రవేశపెట్టాలి. ఇందు నిమిత్తమే ఈ దేహమునకు ఇంద్రియములు ఏర్పడినాయి. కాని ఈ సత్యమును గుర్తించుకోలేని మానవుడు దుర్గుణములు, దురాలోచనలను లోపల ప్రవేశపెడుతున్నాడు. తద్వారా మన హృదయం మారిన్యమైపోతున్నది. ఈ హృదయ మారిన్యము నందు భగవంతుడు ఉండలేడు. ఈనాడు ప్రపంచమంతా మారిన్యంగానే కనిపిస్తున్నది శబ్ద, స్పర్శరూప, రస, గంధాలు - ఈ ఐదు కూడనూ అంతా మలినమయి పోయినాయి మంచి గాలి మనకు లభ్యం కావటంలేదు. మంచి నీరు మనకు ప్రాప్తింపటంలేదు, మంచి వెలుతురు లేదు. ఇంక మానవత్వం ఏ రీతిగా విశ్వభాంతిని చేకూర్చే విధానాన్ని గుర్తించుకుంది? పంచభూతములను మనం మాతిన్యపరచుకుంటున్నాం. కనుక నే మనస్సు దీనికి అతీతమయిన స్థితిని పొందాలని ఆధ్యాత్మికత పగిలొదిస్తున్నది. కనుక మనం అంతర్దృష్టిని అభివృద్ధిని పరచుకోవాలి. ఇదే Realisation of innerconsciousness. ఏది చేసినప్పటికీనీ బహిర్ముఖములో కాదు, అంతర్ముఖములో వివరించాలి. అదే Realisation of Cosmic energy అన్నాడు. ఈ కాస్మిక్ ఎనర్జీ అనేటటువంటిది ఎక్కడ ఉంటున్నది? సర్వత్రా ఉంటున్నది. ఇది In you, with you. Above you, around you. నీవే ఒక కాస్మిక్ ఎనర్జీ. ఈ సత్యాన్ని సీపు గుర్తించుకోలేకపోతున్నావు.

(తరువాయి) (జీరో)

భక్తి ధర్మనాచార్యులు

“శాంతిశ్రీ” జంధ్యాల వేంకటేశ్వరశాస్త్రి

83 సూ. ఇత్యేవం వదంతి జనజల్ప
నిర్భయా
ఏకమతా కుమార వ్యాస శుక
శాండిల్య
గర్గ విష్ణు కౌండిన్య
శేషోద్ధవారుణి
బలి హనుమ ద్విభీషణా

దయో భక్త్యాచార్యాః

ననక్కుచారుడు, వేద వ్యాసుడు శుకదేవుడు శాండిల్యుడు గర్గముని విష్ణుముని కౌండిన్యుడు అది శేషుడు ఉద్ధవుడు ఆరుణి (వింభారుడు) బలి హనుమంతుడు విభీషణుడు మొదలైనవారు భక్తి తత్త్వ శాస్త్రాచార్యులు. మహాత్ములందరు జనుల నిందాస్తుతును లెక్కపెట్టకుండ ముక్తకంఠంతో భక్తి మాత్రమే అన్ని యోగాలకంటే సర్వశ్రేష్ఠం అని నొక్కి వక్కాణించారు.

ఈ చివరి సూత్రంలో నారద మహర్షి తన సూత్ర వాద పరిపుష్టికిగాను ఇతర భక్తి శాస్త్రాచార్యుల అభిమతాన్ని ప్రమాణంగా పేర్కొంటున్నాడు.

ననక్కుమారులు

వీరు బ్రహ్మమానస పుత్రులు. వీరు మహాజ్ఞానులు. వీరు ఎల్లకాలాలలోనూ కౌమార వయస్సులోనే ఉంటారు. బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్నులైన వీరు బాలకులవలె దిగంబరులై విహరిస్తుంటారు. విష్ణుదేవునకు వీరు ఆత్యంత ప్రీతి పాత్రులు.

ఒకసారి వీరు శ్రీమహావిష్ణువుని “దేదింబటా” వైకుంఠం వెళ్ళారు. అక్కడ విష్ణుమందిరంకి యి విజయులు ద్వారం వద్ద కావలా కాస్తన్నారు. వారు మహాయోగిపుంగవులైన ననక్కుమారులను చూచారు. దిగంబరులై బాలురవలె పిచ్చివారుగా ఉన్నందువలన ఈ మునుల మహాత్వము తెలుకోలేకపోయారు. జయ విజయులు కూడా మహా భక్తులే అయినా మాయలో పడ్డారు. వారికి గర్భం తలచెక్కింది సూన్యులను సామాన్యులనుకొని వారు ద్వారం వద్ద ఆడ్డగించారు. విష్ణుమూర్తి దగ్గరకు ప్రవేశం ఈయలేదు సరికదా ఇంకా పైగా పరిహాసం చేశారు దుర్భాషలాడారు. మహాత్ముల మనస్సు చివుక్కుమంది ఎన్నడూ ఆగ్రహం ఎరుగవివారికిదుర్భాగహంపచ్చింది వెంటనే ఆ మహాత్ములు ద్వారపాలకుల గర్భం అజయింకొనం శపించారు.

“మీరు పవిత్రుని పొంది రాక్షసులై జన్మింతురు గక !” అప్పటికి జయవిజయుల గర్భం దిగింది వారు విరివిరిలాడారు వారికి శాప ప్రణావం తెలిసింది శ్రీమహావిష్ణువుని మహామందిర ద్వారపాలకులైన జయ విజయులు మునిశ్వరుల కాళ్ళపైన పడ్డారు సంయమిండ్రుల మాటలు కట్టుపు కానీ మానసములు నవ్వు నవనీతి సమానములు మునులు వీరి దుఃఖాన్ని చూడ లేక శాపానికి కొంత ఉపశమనం కల్పించాలని ప్రశ్నించారు “మీరు మూడు జన్మలలోనే క్రూర కిర్మలు చేసి విష్ణు విరోధులై విముక్తి పొందుతారు ! లేక

మీకు తెలుసా?

జాతీయ చిహ్నాలు

ఈ జాతీయ చిహ్నం అన్నది ఆ దేశం యొక్క ప్రతిష్ఠకు, తీర్తికి ఆ దేశానికి లభించే తిరిస్కార పురస్కారాలకు బాధ్యులవుతూ ఉంటుంది. కొన్ని దేశాల National Emblems (జాతీయ చిహ్నాల) ని పరిశీలిద్దాం.

- ఇండియా - లయన్స్ కేపింగ్
- ఆస్ట్రేలియా - కంగారు
- కెనడా - లెల్లె లిల్లిపువు
- జెన్మార్క్ - నముద్ర తీరం
- ఫ్రాన్సు - లిల్లి
- జర్మనీ - జొన్న పువు
- ఇరాన్ - గులాబీ
- ఇటలీ - లెల్లె లిల్లిపువు
- జపాన్ - చేమంతి పువు
- స్పెయిన్ - ఈగల్
- బ్రిటన్ - గులాబీ
- అమెరికా - గోల్డ్ రూడ్
- పాకిస్తాన్ - చంద్రవంక
- ఇలా ప్రతి దేశానికి...

మాన్యులై అనేక జన్మలై విష్ణు సాయుజ్యం పొందుతారా !”

అందుకు వారు “మూడు జన్మలలోనే ముక్తి అనుగ్రహించండి” అన్నారు. దయామయుల అనుగ్రహించారు.

ఆ జయవిజయలే మొదటి హిరణ్యాక్ష హిరణ్యకశిపులుగాను రెండవ జన్మలో రావణ కుంభకర్ణులుగాను మూడవ జన్మలో శిరుపాల దంతవక్త్రులుగా మొరరాక్షస జన్మలై విరోధులై జగత్కంటకులై జన్మార్దనుని చేతిలో మరణించి విష్ణులోకం పొందారు. సనత్కుమారుల మహిమ అట్టిది.

“హరిః శరణమ్” అనేది సనత్కుమారులకు పితృపారాయణ మంత్రం. ఈ మహాతపస్సంపన్నులు “తన్మయాః క్తి స్మరణానక్తి” గల భక్త శ్రేణిలో అగ్రగణ్యులు. వీరు నారదమహర్షికి “పరమార్థం” ఉపదేశం చేశారు వీరు వైష్ణవ భక్తవర్ణులలో సర్వ శ్రేష్ఠులు. “సనత్కుజాతము” సనత్కుమారుల వేదాంత బోధ వీరు దీనిని బోధించారు. వీరి పేర ‘సనత్కుమార సంహిత’ అను సంహిత ఉంది. ఆంధ్రుల్లో శ్రీచక్ర విద్యను గూర్చి కూడా అనేక విషయాలు వివరించబడ్డాయి. ఉత్తములకు బాహ్య పూజ కర్తవ్యం కాదు. బ్రహ్మవారులు అంతర పూజారతులు తంత్రీవారులు బాహ్యపూజారతులు బాహ్యపూజ విహిత ఫలదాయి అవి వివరిత ఉంది

వీరుభక్త్యాచార్యులలో సర్వప్రథములుగా పరిగణింపబడిన పూజనీయులు వీరు నారద మహర్షికి గురువులు. కనుకనే ప్రథమ శాంబూలం వారికిచ్చారు నారదమహర్షి

* * *

నిరహంకారము సర్వవిత్తమును తండ్రి !
నిర్భయమిత్తి కా
సరణస్సార్థియు శాంతి దాంతియు
యదృచ్ఛాలాభ సంతృప్తి నీ

చరిణ ధ్యాన సమాధులన్న వెకదా !

సత్యం శివం సుందరిం

పరమ బ్రహ్మ శాంతి పదంబునకు

సోపానంబు లాశ్మేరా !

వేదవ్యాసుడు

వేదవ్యాసుని తండ్రి వరాళరుడు. తల్లి సత్యవతి. ఈయన కృష్ణ ద్వీపంలో జన్మించాడు. ఈయన మహా తపోవిధి అపార విజ్ఞానబుధి, వేదవేదాంత ముగ్ధుడు. ఈ మహర్షి పురాణ ఇతిహాస సకల శాస్త్రాదులు తెలిసిన వాడు. నారదమహర్షి కి శిష్యుడు.

ఏకరాశిగా ఉన్న వేద వాఙ్మయాన్ని “ఋగ్వేదం” “యజుర్వేదం” “సామవేదం” “అధర్వణవేదం” గా నాలు విభాగాలుగా చేశాడు. కనుక వేదవ్యాసుడనే పేరు ఈ మహానుభావునికి వచ్చింది. ఈయన ఆష్టాదశ పురాణాలు వెలయించాడు పంచమ వేదంగా “జయ” అనే పేరుతో మహాభారతం రచించాడు. అందు అంత ర్భాగంగా “భగవద్గీత” బోధించాడు.

ఆ మహాభారతం ధర్మశాస్త్రంగాను, నీతి శాస్త్రంగాను, పురాణంగాను, మహాకావ్యంగాను పండిత ప్రశంసలు పొందింది అందులో ఈయన చెప్పవి ధర్మం లేదు. పరిష్కారం చేయవి సమన్య లేదు ఈయన టరత పంశీయులకు మూలపురుషుడు. ధర్మజ్ఞులు న్మరించిన మాత్రాన వచ్చి అనేక సందేహలు తీర్చి వారికి అభ్యుదయ మార్గాన్ని ఉపదేశించేవాడు.

అయినా ఈయనకు మనశ్శాంతి కలుగలేదు. కారణం ఆలోచనకు అందలేదు అప్పుడు ఈయన నారదమహర్షి ని అడిగాడు నారదమహర్షి ఆలోచించి “నీవు ఇచ్చి రచించావు. కానీ విష్ణు భక్తిని గూర్చి మహత్తర గ్రంథం ఒక్కటి వ్రాయలేదు. ఇతిర గ్రంథాలు ఎన్ని

రెల్వే జోలి చుట్టూ ఉన్న స్థలం స్థాపితం: 1964

అంబిక్కి ముచ్చట్లు

నగలు

22CT బంగారు కవలంగ్ వేయబడినవి

ఆఫీస్ ఫోన్ 20-2785
హంక ఫోన్ 20-12235

శ్రీ గోల్డు కవలంగ్ వర్యుస్
P.B. No 135 శ్రీమహల్, మచిలీపట్నం-2

వ్రాసినా అవి కాక తీర్థం వంటివే కానీ ఎరమహానెం ప్రళంవకు పాత్రమైనవి కావు భాగవతం రచించు. నీకు మనశ్శాంతి కలుగుతుంది అని హితోపదేశం చేశాడు. అప్పుడు వ్యాసుడు విష్ణుభక్తి ప్రాప్త్యం వివరించే మహా భాగవతం వ్రాసి చరితాదుడై : పుష్పితి పొందాడు

ఈయన గుణ మహాత్మాన క్తరీతితో అగ్రేసుడు. ఈయన కుకమహర్షికి సాక్షాత్తు జనకుడు. ఈయన నాల్గ ముఖాలు కాక ఏక ముఖం గల బ్రహ్మదేవుని అంతటివాడు నాల్గ చేతులు కాక రెండు చేతులు మాత్రమే గల శ్రీమహావిష్ణువే నొనబ కన్నుల లేని మహాదేవుడు ఈ వేదవ్యాస మునీశ్వరుడు. విద్యమతి ఖ్యుడు, వేదమూర్తి, త్రిజగద్విఖ్యాత శేఖోవిరాజితుడు. వివిధ కవిశ్రేష్ఠులచే సంప్రదనయుడు భవ్య కవితావేం గల విజ్ఞాన సంపదగల మహామహుడు. మహామునీశ్వరులచే ప్రశంసించబడిన ఉత్తమోత్తముడు ఈయన భారతీయ సంస్కృతికి మూలపురుషుడు.

గీత అమృతవర్షిణి

సాయి గంగామహాదేవ్

శ్లో॥ అనంశయో మహాబాహుః ।

మనో దుర్నిగ్రహమ్ చలమ్ ।

అభ్యాసేనతః కౌశ్లేయ

వైరాగ్యేణ చ గృహ్యతే॥

— మనస్సునకు ఇవతల నున్నది జీవత్వము, మనస్సునకావలనున్నదే దైవత్వము కావున జీవత్వము నుండి దైవత్వమునకు చేరవలెనన్న మధ్య నున్న మనస్సును జయింపవలసివున్నది సాధన అనగా మనస్సుతో నలుపు పోరాటమే అందువలననే భగవాను దివ్యుడు మనస్సుయొక్క స్వభావమును, దానిని జయించుటకు కావలసిన సాధనలను తెలుపుచున్నారు.

మనస్సు 1) దుర్నిగ్రహము 2) చలము దుర్నిగ్రహమనగా అత్యంత కష్టముగా విగ్రహింపబడునది. చలము అనగా విరంతరము చలియనది అవి అర్థము. మొదట మనస్సును విగ్రహించాలి మనస్సును విగ్రహించగలిగినవాడే దాని చింతనలను అరికట్టగలడు. మనస్సును విగ్రహించుటకు “అభ్యాసము” అవసరము. దాని చవలత్వాలను అరికట్టుటకు “వైరాగ్యము” అవసరము. అభ్యాసము — అనగా

తనమీద యజమానిగా ప్రవర్తించు మనస్సున కెదురు తిరిగి, దాని అజ్ఞలను తాను పాటింపక, తానిచ్చే అజ్ఞలనే మనస్సుచేత పాటింపచేయించి చేసే తీవ్ర ప్రయత్నము. అనగా మనస్సుయొక్క అధిపత్యమును ఢిక్కరించి, తానే దానికి ఆధిపతిగా వర్తించుటకు చేయు ప్రయత్నము. ఇదే అభ్యాసము. అంతే కాని, ఏదో ఒక అర్థము తెలియని సాధనను చేబాని మాటిమాటికి దానినే ఆచరించుట అభ్యాసము కాదు. మనస్సు తనకు యజమాని కాదని, తానే దానికి యజమానిగా ప్రవర్తించాలి దీనివలన మనస్సు తన పశ్చాత్తుంది. ఇది ఇంద్రియ విగ్రహమువలననే సాధ్యము. ఇంద్రియ విగ్రహత్వము వలన మనో విగ్రహత్వము లభిస్తుంది.

ఈ విధమైన అభ్యాసము ద్వారా (ఇంద్రియ విగ్రహత్వము ద్వారా) మనస్సు విగ్రహింపబడుతుంది ఇంద్రియాలు తనకు సహకరింపనందువలన మనస్సు క్రియాత్మకం అవలెదు అంతేకాని దాని చవలత్వాలను మాత్రము వీడలేదు. అందువలన ఈ మనస్సు సంకల్ప, వికిల్బాల రూపంలో విగ్రహింపబడిన స్థితిలో కూడా చలిస్తూనే వుంటుంది

తానిచ్చుగించే విషయాలను ఇంద్రియాదుల ద్వారా పొందలేకున్ననూ, చింతనద్వారా పొందుతుంది. ఈ చింతనాత్మకమైన చవలత్వాలను జయించడానికి కేవలము వైరాగ్యమే అధారము. వైరాగ్యం హేతులు మనోచవలత్వాలను అరికట్టలేరు మనస్సు చవలం కావడానికి వాననలే ఏకైక కారణము వాననలు స్వంతవరకూ చవలత్వాలంటాయి కనుక విచారణ ద్వారా విషయ సుఖాలయొక్క డుఃఖతత్వాన్ని దర్శించాలి అందువలన వాననలు తొలగిపోతాయి అదే వైరాగ్యము. ఈ వైరాగ్యము వలన వాననలు ఏర్పడవు మౌనతాయి. ఎప్పుడు వాననలు ఉపాతమైనవో అప్పుడు మనస్సు చింతనలను వీటి చిత్తో పోషిస్తే పోతుంది. అదే తురీయము.

కనుక మనోలయానికి ముందు ఇంద్రియవిగ్రహమును అభ్యాసము, వాననారహిత్యమును వైరాగ్యము అత్యవసరము. దీనిని పొందక ఎవరెవరెన్నెన్ని విధముల సాధనలు నలిపినప్పటికీ అవి నవలం కావు, కానేరవు ఈ విషయాన్ని అందరూ హృదయపూర్వకంగా గుర్తించాలి. అందుకే భగవానుడు అర్జునున్ని రెండు రకాలుగా సంబోధించాడు సుహృదాగోః అనగా గొప్ప ప్రయత్నములు (అభ్యాసము) చేయగల శక్తిగలవాడా - అని అర్థము. కౌశ్లేయః - కుంతీమతలాగా కష్టసుఖాలను సహిస్తూ, దైవాన్ని పేరుమీద వైరాగ్యం పొందగలవాడా! అని అర్థము. అందువలన అందరూ దైవకృపచే మనోరహితమై మాధవులై వర్ణలైదుగాక !

ఓటమి నెరుగని ధీరులు

.జానమద్ది హనుమచ్ఛాస్త్రి

శ్లో: వ్యక్తి ఏమి చేయగలడు : అని విరూపింద దానికి రెండో ప్రపంచయుద్ధ కాలంలో ఆమెరికాలో జరిగిన ఒక సంఘటన మంచి ఉదాహరణ

యుద్ధం యూరువలో, ఆఫ్రికాలో అగ్నేయ అసియాలో జరిగిన దాని ప్రభావం ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వుండేది ఆమెరికా పైనిక దిశలు యూరప్ యుద్ధ రంగంలో వుండేవి. ఆ పైనికల భార్యలు యుద్ధంలో ఉపయోగపడు నరుకుల ఉత్పత్తిచేయు కారానాల్లో పని చేసేవారు వారి పిల్లలను చూచుకునేందుకు ఇంట్లో ఎ రూ లేను ఆ పిల్లలు మధ్యాహ్న భోజనానికై ఆ మట్టిపైందేవారు

ఆ పిల్లల దయనీయ స్థితిని గురించి ఒక అమెరికన్ చుహాక వాయ్ ఆఫ్ అమెరికాలో శ్రోతల హృదయాలు కరిగేలా చిత్రిస్తూ ప్రసంగించింది "హిట్లర్ దురాగతాల ముడి ప్రపంచాన్ని కాపాడేందుకు, ఈ పిల్లల తండ్రులు పోరాటం సాగిస్తున్నారు. పోరాడుతున్న తర్తలకు కావలసిన యుద్ధోపకరణముల ఉత్పాదనలో తల్లులు కర్మాగారాల్లో పనిచేస్తున్నారు కాని వారి పిల్లలను చూచుకునేవారెవరు : ప్రపంచం సుఖంగా వుండాలన్నది వాస్తవమైన కోరికే అందుకోసం ఆ పిల్లలు ఆకలితో, కదలిపోవాలి : వారి పరిస్థితులను గమనించి అదరించే హృదయాలు ఆమెరికాలో లేవా : "

గుండెలను పిందే ఆమె పలుకులు విన్న ఒక వ్యక్తి హృదయం నీరైంది వెంటనే రేడియో కేంద్రానికి ఫోన్ చేసి ప్రసంగకర్తతో మాట్లాడాడు "మేడమ్, మీరు నాకో సాయం చేయాలి మీ ప్రసంగ పాఠాన్ని

ఛేప్ చేయించి దయచేసి నాకు పంపండి కొన్ని వందల ఛేప్ లు కావాలి " అన్నాడు

అప్పద్లో జరిగిన విషయం గమనించాలి. ఆమెరికా సెనెట్ లో ఒక సభ్యుడు పిల్లలకు మధ్యాహ్న భోజనం ప్రభుత్వమే సమకూర్చాలని ప్రతిపాదించాడు. ఒకే ఒక వోటుతో ఆ ప్రతిపాదన పీగిపోయింది పై పేర్కొన్న తయారుముడు, ఉచిత భోజన ప్రతిపాదనను వ్యతిరేకించిన సెనెట్ చిరునామా పేకరించాడు. ఆ పట్టణంలోని, రేడియో కేంద్రాధికారులతో సంప్రదింపాడు. తన వద్ద నున్న పృథగం ఛేపును ఆ కేంద్రం నుండి పృథాకం చేయమని కోరాడు. అందు కయ్యే అర్చులన్నింటినీ చెల్లించాడు ఆ ఛేప్ ను, సరిగా ఆ సెనెట్ లో రాత్రి భోజనం చేసే వేళలో పృథాకం చేయమని కోరాడు.

సెనెట్ లో భోజనం చేస్తున్నపుడు పృథగం విన్నాడు తాను పెద్ద నేరం చేసినట్లు భావించాడు.

కొంత కాలంతర్వాత సెనెట్ లో ఉచిత మధ్యాహ్న భోజన పృతిపాదన మరోసారి చర్చకు వచ్చింది. సెనెట్ ఆ పృతిపాదనను ఏకగ్రీవంగా అనుమతించింది ఒక వ్యక్తి శర్మానకులతో ఒక మంచి పనిని ప్రారంభిస్తే తప్పక ఫలిస్తుంది. పిల్లల దయనీయ స్థితిని విన్న ఆ వ్యక్తి తనవల్ల ఏమవుతుంది అని విరాళతో చేతులు ముడుచుకొని కూర్చుని వుండిన, తల్లిదండ్రుల రక్షణకు నోడుకోని ఆ పిల్లలు మధ్యాహ్న భోజనానికి నోడుకోక పరితపించేవారు కదా : ○

ప్రభుత్వం యిచ్చే ఐదు ఎకరాలకన్న ప్రజలు కప్పిన ఐదు రూపాయల శాలువా మిన్న

కంచి వాసుదేవరావు

దేశ స్వాతంత్ర్య సమరకాలంలో తమ జీవితాన్ని తమ సర్వస్వాన్ని అర్పించిన విప్లవ దేశభక్తులు తెలుగుదేశంలో ఎందరో జన్మించారు. అట్టివారిలో ఒకరు ఆంధ్ర నేతాజీగా పేరుపడిన మధురీ అన్నపూర్ణయ్యగారు. ఆయన మంచి వక్త. ముందు వెనుకలు అడ్డొచ్చినవారని త్యాగ తత్పరత, నిష్ఠ పంటి విజయితీ. విప్లవ త ఆయన వ్యక్తిత్వాన్ని తీర్చిదిద్దాయి. బహుళః ఈ గుణాలే (బలహీనతలు) ఆయనను పదవులను అధిష్టించడానికి అడ్డుపడ్డాయి. అందుకు ఆయన విచారించలేదు. స్వాతంత్ర్యం వచ్చాక రాజకీయ బాధితులకు ప్రభుత్వం ఇవ్వవలసిన ఐదెకరాల భూమిని అన్నపూర్ణయ్య ఆశించలేదు తిరస్కరించారుకూడా. ఆయన ఒకసారి రాజమండ్రిలో జరిగిన స్వాతంత్ర్య సమరయోధుల సభలో ప్రసంగిస్తూ “నేవంత త్యాగం చేశాను, యిన్నిసార్లు జైలుకు వెళ్ళాను, లాఠీ దెబ్బలు తిన్నాను అంటూ సర్దిపెట్టటంతో దెబ్బకొన్నామంటే కళ్ళా వెంకట్రావుగారికి అర్థమై ట్టుకుని భూమి సంపాదించి, త్యాగానికి విలువ కట్టించుకోవడం కన్న ప్రజలచే గుర్తింపబడి వారునే రూపాయిదండ ఐదు రూపాయల శాలువాతో నత్కరించబడడంకన్న కావలసింది ఏమిటని అన్నాడు. దొంగ సర్దిపెట్టటంతో నకిలీ దేశభక్తులు ప్రభుత్వ జ్ఞానాను రోచు కుంట్లున్న ప్రభుత్వ సదుపాయాలు దుర్వినియోగపరచు కుంట్లున్న ఈ రోజులలో అన్నపూర్ణయ్యగారి వైఖరి ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది.

దేశ సేవచేయడానికి దిగ్గిరి అవసరం లేదు. గుండె ధైర్యం, దృఢ సంకల్పం విజయితీ వుంటే చాలన్న అల్లారి సీతారామరాజు భావాలను యవకుడైన

అన్నపూర్ణయ్యను పరిణామితం చేశాయి. చదువుకు స్పృహ చెప్పారు. దేశ స్వాతంత్ర్య సమరంలో సమిధగా మారిపోవడానికి విశ్చయించుకున్నారు ఆ రోజులలో సుప్రసిద్ధ దేశభక్తులు బ్రహ్మచోస్థుల సుబ్రహ్మణ్యం గారు రాజమండ్రి సమీపంలోని సీతానగరంలో సచిర్మతి వద్దలో గౌతమీ ఆశ్రమాన్ని స్థాపించారు. అది ఆనటి తూర్పు గోదావరి జిల్లా కాంగ్రెస్ గార్యాలయాలకు, జాతీయఉద్యమానికి కేంద్రీభూతంగా వుండేది అందులో కొవ్వొదిలి లింగరాజు, పాలక్ పేట ముఖ్యప్రకాశరావు రామచంద్రుని వెంకటప్ప - యార ఎ.దరో అందులో వుండేవారు. ఆ ఆశ్రమంలో శిక్షణ పొందినవారు తర్వాత వగైర ముఖ నాయకులయ్యారు అన్నపూర్ణయ్య గారు అక్కడ చేరి, తన రాజకీయ జీవితానికి శ్రీకారం చుట్టారు.

జైలులో 14 సంవత్సరాలు

గౌతమీ ఆశ్రమం నుంచి కాంగ్రెస్ ఆనే పత్రిక వెలువడుతూ వుండేది. దానికి సంపాదకత్వ బాధ్యత అన్నపూర్ణయ్యగారిది కాగా, లింగరాజుగారు పూర్తి సహకారం ఇస్తూవుండేవారు ఆ పత్రికలోని వ్యాసాలు బ్రిటీష్ ప్రభుత్వంపై విప్లు చెరుగుతూ ప్రజలను ఉత్తేజపరచి వారిలో దేశభక్తిని ప్రదీప్తంచేస్తూవుండేది. కాంగ్రెస్ పత్రిక రచనలు ఆనటి బ్రిటీష్ అధికారులకు గంగమెర్లు అక్తిస్తూ వుండేవి. కర్కశత్వానికి మారుపేరయిన ముస్తాఫా అలీఖాన్ సర్కిల్ ఇన్ స్పెక్టరుగా డప్పుల సుబ్బారావు సబ్ ఇన్ స్పెక్టరుగా వుండేవారు. సహజంగా అన్నపూర్ణయ్యగారు బ్రిటీష్ ప్రభుత్వ అగ్రహానికి గురిఅయ్యారు. జైలుశిక్షపడింది.

స్వాతింత్ర్య నమర నమయంలో మొత్తం 11 సంవత్సరాలు ఆయన జైలులో గడిపారు ఇంత కాలం జైలు జీవితాన్ని గడపినవారు దేశ లోనే బహు కొద్దిమంది వుంటారు. జైల్లో వుండగానే భార్యా వియోగం సంభవించింది. ఆయన కుటుంబం అనేక ఆర్థిక చిక్కులకు గురి అయింది అయినా అన్నపూర్ణయ్య గారు చలించలేదు మేరు నగధీరుడిగా నిలిచారు.

అల్లారి నుంచి స్ఫూర్తి

ఆయన అల్లారి సీతారామరాజు నుంచి స్ఫూర్తి పొందేవారు. ఆయన కేవలం తిరుగుబాటుదారు కారని విశ్లేషణ దేశభక్తులని ఆయన విశ్వాసం. చిత్ర మేమంటే - అల్లారి సీతారామరాజు పట్ల అనాటి కాంగ్రెస్ అగ్రినాయకులే కాదు రాష్ట్ర కాంగ్రెస్ నాయకులకు కూడా చిన్న చూపే గాంధీజీ అహింసా విధానాల పట్ల ప్రభావితమయిన వారికి సీతారామరాజు సాయుధ పోరాటంపై నడత పోయింది వుండేది కాదు కాంగ్రెస్ పత్రికలో సీతారామరాజు దేశభక్తి గురించి రాసినందుకు ఆయన ఆశ్చర్య నిర్వాహకుల అగ్రహానికి గురి అయ్యారు అన్నపూర్ణయ్యగారు - మహాత్మా గాంధీకి ఒక ఉత్తరం రాస్తూ - సీతారామరాజు పోరాటాన్ని సరిఅయిన దృక్పథంతో చిత్రించారు ఆ ఉత్తరాన్ని చదివి తన అంచనా తప్పు అని గుర్తించిన గాంధీజీ న్యయంగా ఇండియా పత్రికలో సీతారామ రాజును ప్రశంసిస్తూ ఒక వ్యాసం రాశారు దాంతో అనాటి ఆంధ్రనాయకులు తమ అభిప్రాయాన్ని మారుతున్నారు.

అన్నపూర్ణయ్యగారు తమ నమ్మిన సిద్ధాంతాలకు కట్టుబడిన వ్యక్తి. 1938 ప్రాంతంలో కాంగ్రెస్ అధ్యక్ష పదవికి సుభాష్ చంద్రబోసు, Ch పట్టాభిల మధ్య పోటీ జరిగినప్పుడు, అన్నపూర్ణయ్యగారు - ఆయన ఆమాయయి సుభాష్ చంద్రబోసుకు, మహాత్మా గాంధీ, తదితర కాంగ్రెస్ అగ్రినాయకుల అభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా మద్దతు యిచ్చారు పట్టాభి ఆంధ్రుడైనా కాంగ్రెస్ అధ్యక్ష పదవికి - సుభాష్ చంద్రబోసు

అన్నివిధాల ఆర్జునని అన్నపూర్ణయ్య తీర్కరణకుడిగా విశ్వసించారు 1946 లో ఉమ్మడి మద్రాసు శాసన సభకు కాంగ్రెస్ తరపున పోటీ చేయడానికి కొందరు అన్నపూర్ణయ్య పేరును సూచించినప్పుడు కాంగ్రెస్ అధ్యక్ష పదవికి జరిగిన పోటీలో అన్నపూర్ణయ్య మహాత్మాగాంధీ అభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా సుభాష్ బోసుకు బలపరచడం ఆసర్వత అయింది.

సోషలిస్ట్ నాయకులలో సన్నిహిత

సంబంధాలు

ఆంధ్రలో కాంగ్రెస్ సోషలిస్ట్ పార్టీ పరిమళంలో అన్నపూర్ణయ్య ఒకరు. అనాటి కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు నాయకుల జయప్రకాశ్ రామమనోహరలోహియా అచ్యుత్ వట్సర్జున వంటి ప్రముఖులతో సన్నిహిత స్నేహ సంబంధాలు వుండేవి సోషలిస్టు చంద్రబోసు జయప్రకాశ్ నారాయణ ఆంధ్రదేశంలో వర్జుటింది నప్పుడు ఆయన వెంట అన్నపూర్ణయ్య వుండేవారు.

అన్నపూర్ణయ్యగారు పత్రికా సంపాదకులు కాంగ్రెస్ కాక ఆయన నవజాతీ, జై బాంట్, వెలుగు అనే పత్రికలు విర్వహించారు. ఆయనను తెలుగువారు ఆంధ్ర నేతాజీ అని అప్యాయంగా పిలుచుకునేవారు.

ఈనాడే కాదు అనాడు కూడా కాంగ్రెస్ లో త్యాగాలు చేసేవారు కష్టాలు అనుభవించేవారు కొందరైతే, భోగాలు సుఖాలు అనుభవించేవారు కొందరు. లోక్యం తెలియని కొందరు వారయితే లోక్యంతో పదవులు పొందినవారు మరికొందరు. అన్నపూర్ణయ్యగారు మొదటి లెక్కలోకి చెందినవారు తన నమ్మిన సిద్ధాంతాలకోసం కష్టాలను నష్టాలను చిరునవ్వుతో భరించారు. పేదరికం ఆయనను కుంగతీయలేదు నిష్కలాంటి నిజాయితీ నిస్వార్థ దేశ భక్తి అకుంతిత కార్యదీక్ష. ఆయన నిబద్ధతలలో ఆయనకు సాటివచ్చే తెలుగు నాయకుడు బహుశా మరొకరు వుండకపోవచ్చు. ఆయన జీవితం కొందరికయినా స్ఫూర్తినిచ్చి త్యాగధనులను చేయగలిగితే భారతదేశ భవిష్యత్తు ఉజ్జ్వలంగా వుంటుంది.

సీమంతిని

మల్లాప్రగడ శ్రీరంగారావు

చిత్రవర్మయను రాజునకు సీమంతిని యను పేరు గల కూతురుండెను. లేక లేక కలిగిన సంతానచుగుటచే ఆమెను గారాబముగ పెంచుకొనుచు ఆమె భిక్షుజీవిత మెలా వుంటుందో తెలుసుకుందామని ఒకనాడు తోటిస్నేహితులు చూపించి అడిగెను. ఆమెకు వైధవ్యము కలుగునని వారు చెప్పిరి.

ఆ మాటకు శ్రోత్రి చాల దుఃఖించి ఆ సంగతి కూతురుకు తెలియజేయకుండ జాగ్రత్తపడెను. కాని చివరకామెకివార్త తెలిసెను. నాటి నుండి ఆమె సోమ వారాలు ఉపవాసముండి శివునకభిషేకము, పూజలు భక్తితో చేయుచుండెను. కొన్నాళ్ళకు తండ్రి సీమంతిని చంద్రాంగదుడను రాజుకుమారునకిచ్చి వివాహంచేసెను. తన కూతురును అల్లుని తన యింటనే యుంచుకొని వారికివిధమైన యాపద రాకుండ జాగ్రత్తగా చూచుచుండెను.

ఇట్లుండగా ఒకనాడు చంద్రాంగదుడొకనాన యెక్కి సముద్రములో ప్రయాణం చేయుచుండగా పెనుగాలి వచ్చి ఆ పడవ మునిగిపోగా చంద్రాంగదుడేమైనాదో తెలియలేదు. అందరు ఆతడు మరణించివుంటాడని భావించారు. ఈ వార్త తెలిసి శత్రురాజులు దండెత్తి వచ్చిరి. సీమంతిని అంతటి దుఃఖముతో ఉన్నా శివుని ఆరాధన మాత్రం మానలేదు.

సముద్రంలో మునిగిపోయిన చంద్రాంగదుని నర్మ జాతి చూచి నాగలోకమునకు తీసికొనిపోయెను. సర్ప రాజైన తక్షకుడు చిత్రవర్మకు మిత్రుడగుటచే తన మిత్రుని అల్లుడైన చంద్రాంగదుని అనేక విధాల గౌరవించి చిత్రవర్మకు అరివి వృత్తాంతమును తెలిపి నిజ

నగరానికి వస్తున్నట్లు ఉత్తరం వ్రాసి పంపెను. ఆ వార్త విని చిత్రవర్మ మొదలగువారందరు చాల సంతోషించి అతని రాకకై విరీక్షించుచుండగా చంద్రాంగదుడు వచ్చి అందరిని చూచి పలుకరించి నాగలోక విశేషములను తెలియజేసి సీమంతిని యెక్కడ వున్నదని అడిగి శివుని పూజించుచున్న ఆమె వద్దకు వెళ్ళెను. ఆతడు తన భర్తయని ఆమె గుర్తించక శివుని ప్రార్థించుచు దీనముగ నుండెను.

ఆపుడు చంద్రాంగదుడొకమెను శూచి యెందులకిట్లు జాధపడుచున్నావని అడిగెను. ఆమె తన భర్తకు సంభవించిన యాపదకై జాధపడుచుంటినని చెప్పగా, చివరకు చెలికత్తెల వలన అతిదే తన భర్తయైన చంద్రాంగదుడని తెలుసుకొని శివుని దయచే ఆతడు బ్రతికి వచ్చినాడని భావించి భగవంతుని స్తుతించి పతి పాలలకు నమస్కరించెను.

భర్త బ్రతికి వచ్చిన సంతోషంతో సీమంతిని తన యింటికి వచ్చిన దంపతులకు పూజచేసి యధాశక్తి కానుకలచ్చి గౌరవించుచుండెను. ఇంతలో ఇద్దరు సోదరులు ధనాల్లనకై తిరుగుచు యీ వార్త విని దంపతుల వేషం వేసి సీమంతిని యింటికి వచ్చిరి. ఆమె వారిని దంపతులుగా భావించి పూజించి కానుకలివ్వగా ఆడు వేషము వేసుకొనినవారు నిజముగ ప్రీయయ్యెను. సీమంతిని దంపతులుగా భావించి పూజించుటచే వారు నిజముగ దంతురైరి.

స్కాందపురాణములోని యీ కథ వలన పతివ్రతకు ఎంతటి మహిమ కలదో మనం తెలుసుకొనగలము.

కామరసిక

జ్ఞానానంద తిప్పణి

(గతి సంచిక తరువాయి)

నెంబ్రల్ జైలు, రాజమండ్రి
డి 12-12-78

చిరంజీవులకు ఆశీస్సులు.

విద్య జ్ఞానాభివృద్ధికి గాని ఉద్యోగం చేయడానికి మాత్రమే కాదు, అనే విషయాన్ని గురించి లోగడ ఉత్తరములో వ్రాశాను. అసలు జ్ఞానం అంటే ఏమిటి? అనే ప్రశ్న మీ మనస్సులలో సహజంగా ఉద్భవించ వచ్చును. ఈ ఉత్తరములో దీనిని గురించే వివరించ దలిచాను. జ్ఞానమనగా ప్రకాశము, కాంతి, వెలుగు అని అర్థము చెప్పుకుంటే బాగుంటుంది. మానవునికి జ్ఞానమే విజయైన శక్తి. ఒక్కొక్క వస్తువునకు సంబంధించిన వానినెల్లను కనుగొనుటయే జ్ఞానము వ్యక్తి సంబంధమును గుర్తించుటయే జ్ఞానము. మన మనస్సులలో ఉన్న పాత అనుభవాను క్రొత్త అనుభ వాలను తీసుకొనివచ్చి కలుపుకొనుటయే జ్ఞానము ఇట్టి జ్ఞానమును సంపాదించవలెననిన తీవ్రమైన కృషి మాత్రం అత్యవసరం. అసలు ప్రకాశం, కాంతి, వెలుగు మనషిలో ఎలా వస్తుంది? వేద వేదాంగములు, ఉపని షత్తులు, ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రములు, స్మృతులు, పురాణ ములు, ఇతిహాసములు, మహాసభాపురి చరిత్రలు, భౌతిక విజ్ఞాన శాస్త్రములు, మానసిక శాస్త్రములు మొద లగు ఎన్నో ముఖ్యములగు గ్రంథములను వినుటవలన, పఠించుట వలన ఈ జ్ఞానము మనషిలో కలుగుతుంది శ్రుతి, శాస్త్రములే స్థావరము అని పెద్దలు చెబుతున్నారు అట్టి జ్ఞానమే నిజమైన, వాస్తవికమైన విద్య అందు కోసమనే జ్ఞానమనగా శాస్త్రజన్య జ్ఞానమన్నారు అనుభ

జ్ఞులు. అనగా శాస్త్రములు చదివినందువల్ల వచ్చిన జ్ఞానమని అర్థము. ఇది ప్రత్యక్ష జ్ఞానం మాత్రం కాదు పరోక్ష జ్ఞానమే,

“ జ్ఞానేన హీనాః పశుధిస్సమానాః ” జ్ఞాన హీనులైనవారు పశువులతో సమానము జ్ఞాని విజ్ఞానము లతో సమానమైన వస్తువు ఈ ప్రపంచములో మరొకటి లేదు. మొట్టమొదట జ్ఞాన స్వరూపాన్ని వివరిస్తాను. దీని అవశ్యకతను గురించి భగవద్గీతలో “సహిజ్ఞానేన సద్భుతం పవిత్రమిహ విద్యతే” అని వున్నది. అనగా “ ఈ ప్రపంచమున జ్ఞానముతో సమానంగా పవిత్రమైనది లేన లేదు కదా! ” అని అర్థం. ఈ ప్రపంచంలో ప్రతి వ్యక్తికి పవిత్రమైన వస్తువులన్నీ ఉన్నాయి. అతి ప్రియమైనవి కూడా వున్నాయి. వాటి అన్నిటి కన్నా పరమ పవిత్రమైనది, అతి ప్రియ మైనది, మానవునికి వెలుగు పరిసాదించునది ఒక్క జ్ఞానము మాత్రమే కనుక అట్టి పరమోత్కృష్టమైన జ్ఞానమును పుట్టిన ప్రతి వ్యక్తి సంపాదించి తీరవలెను. జ్ఞానమే జీవుల చరమ లక్ష్యము. అసలు ఈ జ్ఞానమనే తేజస్సు మనషిలో ఎలా ప్రవేశిస్తుంది? గీతలో చక్కటి సమాధానం ఉన్నది. “శ్రద్ధావాన్ లభేజ్ఞానం” శ్రద్ధగలవాడే జ్ఞానమును పొందగలుగుతాడు. ఏ కార్య మును సఫలీకృతమొనర్చవలెననిన “శ్రద్ధ” అత్యవ సరం ఏ విద్యార్థి అయినావరే మంచి మార్కులతో పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడవ్వాలంటే ‘శ్రద్ధ’ ముఖ్యము. ఆ శ్రద్ధ వున్నప్పుడే సత్పరితాప కలుగుతాయి. ఈ శ్రద్ధతో పాటు “ఏకాగ్రత” (Concentration) కూడా లభిస్తుందిగా వుండాలి. తన శక్తి, యత్నాలనన్నింటిని ఒకచోట కేంద్రీకరించాలి. ఇంట్లో అమ్మ చేసిన

పండివంటుమీదకు గాని, బిడిలోని ఆటలమీదకు గాని మనస్సును పోషిస్తోంది. ఏ పని చేస్తుంటే, ఆ పని మీదనే తన యానీట్ దృష్టిని కేంద్రీకరించి, శక్తిని, పట్టుదలతో వ్యవహరించిన యెడల, ఆ పని నిర్విఘ్నంగా విజయంతో ముగుస్తుంది. మంచి ఫలితాలు చేకూరుతాయి.

“జ్ఞాత్వా శాస్త్రం విఘానోక్తం” అనగా శాస్త్రము నందు చెప్పబడిన దానిని తెలుసుకొనుము అని అర్థము. ఏ పని అయినా సరే చేయవలసినవచ్చినప్పుడు, అది చేయదగినవనో, లేక చేయకూడదనవో తేల్చుకొనవలెనని, అప్పుడు శాస్త్రమును ప్రమాణముగా తీసుకొనవలెను. ఆ శాస్త్రము ననుసరించి మనము చేయు పనులు మంచివో, చెడ్డవో నిర్ణయించుకొనవలెను అటువంటి ఆలోచనజ్ఞానము శాస్త్రములు ధడపడంవల్ల లభ్యమవుతుంది అందువలన మన శాస్త్రములు మానవ పురోగతి వృద్ధికి ఏ విధంగా ఉపకరిస్తాయో పరిశీలిద్దాం ఎటువంటి జ్ఞానమును ప్రబోధిస్తున్నాయో కొలచేం ఆలోచిద్దాం అట్టి జ్ఞానమువల్ల విద్యార్థుల మనస్సు ఏ సిద్ధింది, బుద్ధి అభివృద్ధి చెందుతుంది.

“మాతృదేవోభవ, పితృదేవోభవ, ఆచార్యదేవోభవ” అని శాస్త్రములు చెబుతున్నాయి వీటిని గురించి పరిశీలిద్దాం.

1. గురుభక్తి

ప్రతి విద్యార్థి గురువు యందు భక్తి శ్రద్ధలతో ఉండి వుండవలెను జ్ఞానార్జన గురు సేవ అత్యవసరము శాస్త్రములలో ప్రసవించిన జ్ఞానమును ఆర్థం చేసుకోవడానికి గురువు సహాయం ఎంతయినా అవసరం. అట్టి అనుభవజ్ఞాని అనుగ్రహము పొందుటకు ప్రతి విద్యార్థి పగ్గెయత్నించవలెను. వినయముతో సహృదయతతో, అణకుటతో, మెరుకుతో, వారి మెప్పును పొంది జ్ఞానార్జన చేయవలెను వారు మార్గమును మాత్రం చూపుతారు. నడువవలసినది ఎవరికి వారే అనే విషయం మాత్రం విస్మరించరాదు.

ఎవరి శిష్యమీద వారే నిబబధారి. తన కారాన్నంతా పూర్తిగా గురువుమీదనే నేర్చుకొనడం గురువు యొక్క అమూల్యమైన సలహాను, సూచనలను తీసుకొని భక్తి శక్తిలతో స్వతంత్రమీద ముందుకు సాగిపోవలెను గురుభక్తికి చక్కటి అదర్శం “ఏకలవ్యుడు”

ద్రోణాచార్యులు విలువిద్య నేర్పడానికి విరాకరించినప్పటికీ విరుత్తాహ పడక అతని విగ్రహమును మాత్రం ముందుంచుకొని, కృషి సర్వీసాటిలేని మేటి విలుకాడయ్యాడు నృశక్తితో, నైపుణ్యంతో అరితేరిన గొప్ప విలువిద్యా నెర్పరయ్యాడు. ఆచార్యులు అతని విలువిద్యా నైపుణ్యానికి ఆశ్చర్యపడి మెచ్చుకొని, పారితోషికంగా బ్రాహ్మణప్రేమను కోరగా, ఏమాత్రం సంకోచించకుండా, విలువిద్యకు అత్యవసరమైన ఆ బొటన ప్రేమను కోసి యిచ్చివేశాడు. ఏ విలువిద్యకోసం సంపత్తిలాల తరిలడి, ఏకాగ్రచిత్తముతో ఎనలేని తీవ్ర కృషి సలిపాడో, అట్టి ఆ విలువిద్యకు అధారమైన బొటన ప్రేమను సహితము, ఎట్టి విచారమూ లేకుండా కోసి యిచ్చిన మహా త్యాగి. పరిపర కృషిచే సాధించిన ఆ విలువిద్య ఆనాటితో పరిసమాప్తి అవుతుందని తెలిసికూడా, ఏమాత్రం భాద పడకుండా, అడగడంతోనే దైర్యంగా తన బొటన ప్రేమను కోసి ద్రోణాచార్యుని పాద వద్యములకు సమర్పించిన గొప్ప ధీశాలి, త్యాగశీలి, గురుభక్తి మరాయణుడు “ఏకలవ్యుడు”. కనుక ప్రతి విద్యార్థి అనన్యమైన భక్తిశ్రద్ధలు గురువుయందు వుండవలెను. గురువాణును శిరసాఽపీఠ్యులెను

2. మాతృభక్తి

ఎంతో శ్రమపడి నవిమనములు మోసి, కని ఎంతో ప్రేమలో లాలించి, పెంచి పెద్దగాని చేసిన తల్లిని పగ్గివారు ప్రేమించి, గౌరవింపి పోషించాలి అనాది నుంచి మన దేశంలో మాతృదేవతకు మరకూయమానమైన స్థానం యివ్వబడింది. తల్లికి మించిన దైతము

తేదవి కాస్తాల్లు మోపిస్తున్నాయి. మన దేశాన్ని కూడా “మాతృభూమి” (Mother Land) గా భావించి శ్రావించడం మన సాంప్రదాయం ఇటువంటి మాతృభూమిని పరిపాలించడంలో మన దేశాన్ని కూడా కనుపించదు ఇతర దేశములవారు వాళ్ళ దేశమునకు “పితృభూమి” (Father Land) గా భావిస్తారు. దీనినిబట్టి మన దేశంలో శ్రీకి ఎటువంటి గౌరవమర్పాదలు మనవారు ఇచ్చారో అర్థం చేసుకొనవచ్చు మన దేశంలో శ్రీని తల్లిగా భావిస్తారు. ఇతర దేశములలో ఒక భోగ్య వస్తువుగా పరిగణిస్తారు. శివాజీ, అభిమన్యుడు, బాల చంద్రుడు లాంటి వీరాధీపిరులు తయారు కావడానికి మూలకారణం వారి మాతృమూర్తిలే అనే విషయం విస్మరించరాదు. కనుక మీ యోగక్షేమములను, ఆయురారోగ్యములను, అభివృద్ధిని మనసా, వాచా కోరుకుంటున్న మాతృమూర్తిని పూజించడం మీ విద్యుక్త ధర్మం.

3. పితృభక్తి

జన్మ యిచ్చిన తండ్రిని కూడా గౌరవించి పూజించాలి. చదువుకు, అభివృద్ధికి అనుక్షణము శ్రమించి కష్టించి, సంపాదించిన దబ్బును తానుభవించక పిల్లల భవిష్యత్తుకు ఖర్చు చేసే తండ్రిని మన సారా ప్రేమించ

చాలి. పితృవాక్య పరిపాలనకు మంచి అవకాశం శ్రీరామచంద్రుడు శన తండ్రి అజ్ఞును శిరసావహించి, సకల భోగ భాగ్యములను, రాజ్యమును తృప్తిప్రాయంగా భావించి 14 సం॥లు అరణ్యవాసం చేసిన అదర్శ పురుషుడు హంసతూలికాత్పాలమీద శయనించవలసిన అతి సుఖమారి సీతాదేవి శ్రీరాముని అనుసరించి కీకారణ్యములలోని రాళ్ళమీద శయనించి, ఎన్నో కష్టాలనుభవించిన అదర్శ పతిభక్తి పరాయణురాలు సీతాదేవి మణిమయ సౌధాలలో, ప. దిమాగడుం తై వారాలతో మంగళవాయిద్యములతో పరిచారికాగణం పనిచేసే వీణలు వీస్తుంటే, మధుర వాదల వీణాస్వరాలతో, మృదు మధురమైన గానాలను ఆస్వాదిస్తూ, సకల రాజభోగములను అనుభవించవలసిన శ్రీరాముడు పితృవాక్య పరిపాలనకు తలవంచి, కాకులు దూరవి కారడవిలో, అతి క్రూర మృగములు విచ్చలవిడిగా సంచరిస్తున్న కీకారణ్యములలో, వరము కిరాతకులైన రాక్షసమూకలకు విలయమైన మహారణ్యములలో 14 సం॥లు జీవితాన్ని గడిపి చక్కటి అదర్శమును లోకానికందించిన పితృభక్తి పరాయణుడు శ్రీరామచంద్రుడు. కనుక ఆ మహనీయుని ఆడుగుజాడలలో నడవడం ప్రతి వారి కర్తవ్యం (నరేషం)

ఇంకొల్లు శేషగిరిరావు
J.T.O. (Telecom)
నారాయణభట్

జీవిత సభ్యులు

Dr. M. Panduranga Vittal
Prof. Finance & Customs
11 M C. JOKA, ALIPUR (P. O.)
CALCUTTA - 700 027 W. Bengal

.... దేహిమే హవ్యవాహన

.డా॥ రావల్ల జనార్దనరావు

అగ్నిని పూజించటం ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతి యందలి ఒక ముఖ్యభాగము. వివాహాది శుభకార్యములనుండి పితృకార్యముల వరకు, అగ్నిపూజ చేయటం మన ఆచారం. దీనినే 'హోమం' అంటారు. అగ్నిహోత్రుని పూజించటం, హోమాగ్నిలో నెయ్యి, నమిదలు పరిమళద్రవ్యాలు సమర్పించి 'స్వాహా' అనేది మంత్రాలు పఠించటం మన ప్రాచీన సంప్రదాయం.

“దేహిమే హవ్యవాహన” అనేది మంత్ర భాగాన్ని పఠిస్తే మే అనగా నాకు, హవ్యవాహన (అగ్ని దేవా) దేహి, ఇమ్మ అనేది ప్రార్థన అగ్ని దేవుని ఉద్దేశించి, “దేవా నాకు వీచి ఇమ్మ” అని పాదకుడు ప్రార్థించుచున్నాడు. అగ్ని దేవుని అహ్వనించి భక్తుడు ఏమేమి అడుగుచున్నాడు అనేది విషయం తెలిసుకుందాం

“స్వస్తి, శ్రద్ధా, మేధాం, యశః, వ్రజ్ఞాం, విద్యాం, బుద్ధిం, శ్రియం, బలం, ఆయుష్వం, తేజ, ఆరోగ్యం, దేహిమే హవ్యవాహన శ్రియం దేహిమే, హవ్యవాహన ఓంనమః”

అగ్నిహోత్రుని అహ్వనించి పైన పేర్కొనబడిన సుగుణ సంపత్తిని నాకు అనుగ్రహించుము అగ్ని దేవాయని అర్చుడు ప్రార్థించుచున్నాడు స్వస్తి అనగా లతలు ఉడుపరి శ్రద్ధ అనేదిది ఏ విధమైన విషయానికైనా ప్రధానమైన విషయము కదా ! భగవద్గీతయందు ‘శ్రద్ధావాన్ లభితే జ్ఞానం’ అని శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ తెలుపుచున్నాడు. అనగా శ్రద్ధ కలవానికే జ్ఞానము లభించునని అర్థము. తదుపరి మేధాం అనగా మేధస్సు, యశః అనగా కీర్తి, వ్రజ్జా- తెలివిలేకుండా కార్యములందు చాతుర్యము, విద్యాం,

విద్య, బుద్ధిం మంచి భాషలు మంచి బుద్ధి, మంచి సంకల్పములు, శ్రియం అనగా కుభము లేక మేలు కలగటం, బలం, ఆయుష్షు, తేజము, ఆరోగ్యము, దేహిమే హవ్యవాహన అనగా ఓ అగ్ని దేవా (ఈ సద్గుణములను) నాకు ఇమ్మ” అనేడు ప్రార్థన ఎంత మనమైనదియో తెలిసికొనవచ్చును.

ప్రాచీన భారతీయుడు సుగుణ సంపదయందలి వివిధ లక్షణములను విడివిడిగా పేర్కొని ఇవి ఉనకు కావలెనని భావించి, వానిని అనుగ్రహింపుము అగ్ని దేవాయని ప్రార్థించుచున్నాడు. మన కోర్కెలను బట్టి మన శీలమును తెలుయనగును ఉన్నత భావుకులకు ఉత్కృష్ట భావ సంపద ప్రేరకమగును. వికృష్టలకు వికృష్ట భావములు ప్రేరేపణకారలగును. పైన తెల్పిన ఉత్కృష్ట లక్షణములన్నియు వ్యక్తి సంపూర్ణ జీవనపరిణామము నకు ముఖ్యవశ్యకములు.

స్వస్తి అను శబ్దమునకు ఎంతయో విగూఢము, విపులార్థమున్నది. కుభము, శాంతి, విశ్వలత కలిగిన వానిని స్వస్తి అని చెప్పవచ్చును. స్వస్తివాచకము పఠించుట మనము చూచుచున్నాము. స్వస్తికే అనేది గుర్తు, చిహ్నము అర్థ సాంప్రదాయమైనది, దానిని వక్రీకరించి హిట్లర్ అవతారమువలెనాడు. ఇక శ్రద్ధ విషయమునకు వచ్చినచో శ్రద్ధలేనివానికి వృద్ధి లేదు మేధస్సు లేనివాడు జరుగు. యశస్సు లేక కీర్తి జీవితమునకు విజయగు అనందము పరిపూర్ణత లభించును. కీర్తి కాముకత్వము ఒక సులక్షణము. ప్రజ్ఞ లేక కుశలత కార్యవిర్వహణయందు అత్యంతవశ్యకము. గీత యందు “యోగః కర్మసుకౌశలం” అని తెల్పుబడింది. యోగమనగా ముక్కు మూసుకొని ధ్యానించుటయే కాదు. చేసేది కర్మలను కౌశలముతో చేయుటయే

జనుగు యోగము అని శ్రీకృష్ణవరమాత్య పెరివిచ్చి యున్నాడు గుండెకాయ మార్పిడి సుమారు పదిగంటలు ఎంతో మెలకువతో సూక్ష్మమైన నరములను చేదించి మరల అనుసంధింపి రోగి ప్రాణమునకు పునఃశక్తిని తీసికొనిరాగలిగిన డాక్టరు క్రిస్టియన్ బార్నార్డ్ను యోగి యనుటతో సందేహము లేదు అటులనే అన్ని రంగములందును, అమోఘమగు కౌశల్యము లేక ప్రజ్ఞ చూపెడివారియందరితో అవిర్భవనీయమైన ఒక ఏకా గ్రహదీక్ష, అనేది యోగశక్తి కలదని మనము గ్రహింప వచ్చును. ప్రాచీన భారతీయుడు వర్చస్సు విమ్మి తేజమువిమ్మి అనేది ప్రార్థన ఉరచు చేయుట మన సాంప్రదాయ విశేషము. జీవితమంతయు తేజోపాననకే ప్రాచీనులు వినియోగించియున్నాడు. తిడునది ఆరోగ్యము అనుగ్రహింపుమని ప్రార్థన. ఆరోగ్యము లేని వ్యక్తి ఇహ, పర సాధనలకు అనర్హుడగుచున్నాడు. అందు

ఆణిముత్యాలు.

- ఒక గుహలో ఏకాంతవాసమొనర్చుటకంటే ఈ ప్రపంచమునందుండియే మానవసేవ యొనర్చుట పరమోత్కృష్టమైయున్నది.

స్వామి శివానంద

- విశ్వానము లేని ప్రార్థన విద్విప్రప్రాయమైయుండును.
- సహాయకరమైన పలుకు పలుకుము. సంతోషకరమైన నవ్వు నవ్వుము. దయాపూరితమైన కార్యము నొనర్చుము. కొద్ది కొద్దిగా సేవ చేయుము.

స్వామి శివానంద

- ఓ మోహగ్రస్తుడవై యున్న మానవుడా ! జంతువులను చంపకుము. కాని నీ యందున్న అహంకార మనేది జంతువును చంపివేయుము.
- ప్రార్థన అసగ అడుగుట కాదు. జీవాత్మ పరమాత్మ యందై కిక్కురుగుటకు పరితపించుటయే ప్రార్థన యనబడును.

జూలై - 1993

వలననే “యోగి” అనేడియడు “నరోగి” యై ఉండవలెనని నాదీశుద్ధి, మలజుద్ధి ద్వారా చెయవలసిన యోగ శాస్త్రమునందు తెలుపబడినది. మనము మన శరీర ఉష్ణము 98.4 డిగ్రీలు ఉన్నప్పుడే అన్ని పనులు సులభముగ చేయుచున్నాము. 99 డిగ్రీలు వచ్చిన చాలు మన ఆరోగ్యమేదో సరిగ లేదని భావించెదము. “ఆరోగ్యం భాస్కరాదిచ్ఛేత్” ఆరోగ్యము సూర్య దేవుని సత్కలము గనుక సూర్యనమస్కారము, సూర్యోపాసన, సూర్యహితమగు సాత్వికాహార సేవన మున్నగునవి ప్రధానములని తెలుపబడినవి.

అగ్నిహోతుని ప్రాచీన భారతీయుడు పైన పేర్కొనబడిన సుగుణలన్నింటిని తనకు అనుగ్రహింపుమని ప్రార్థించుట ఋషి సంతతి యగు మనము కూడ, నేడు ఆ లక్షణములను అలాంటివగు ఎంతయో ఆవశ్యకము.

00

నందినాథ వెంకటరమణ

- నర్వత్తీర్థస్థానములు మరియు సమస్త దేవతలు గురువునందు వసించును.
- శీలమే గొప్ప శక్తియైయున్నది. అందువలన ఉజ్వలమైన శీలమును పెంపొందించుకొనుము.
- గౌరంగునివలె కీర్తన చేయుము. రాధవలె గానము చేయుము. ప్రహ్లాదునివలె ప్రార్థించుము.
- మనస్సు నిశ్చలమొనర్చి, దానిని భగవంతునిపై కేంద్రీకరించుటయే సాధనయనబడును.
- నీకు దేవుడు కావలసియున్నచో సమస్త ప్రాణాలను ప్రేమించుము నీకు అనందము కావలసియున్నచో పతితులను సేవింపుము.
- ముఖము మనస్సుయొక్క విషయసూచికవంటిది నేత్రము అత్మయొక్క దర్పణము వంటిది.
- నీవు ద్వేషించబడుటకు ఇష్టపడవు కావున ఇతరులను నీవు ద్వేషింపకుము

చ్యవన మహర్షి

పురాణపండ “ శ్రీచిత్ర

పూర్వకాలమున భృగువసు పేరుగల మహర్షి ఉండేవాడు. ఆయన భార్య పులోమ. పులోమ భర్తను సేవించి ఆయన అనుగ్రహ విశేషంచే ఒక కుమారుని కన్నది. ఆ బాలనకు ఆ దంపతులు చ్యవనుడని నామకరణం చేశారు. భారతం ఆదిపర్వమందు ఈతని జన్మకథ వివరంగా వుంది

పుట్టిన దిద్ద తల్లిపాలు తాగుచూ పెరిగి పెద్దవాడగు చున్నాడు. తండ్రి తనయునకు ఉపనయనం చేశాడు. తల్లిదండ్రులకు నమస్కరించి చ్యవనుడు ఒక సరోవర ప్రాంతాన వేల సంవత్సరములు తపోవిష్ణులో ఉండి పోయాడు. తపస్సు చేయుచూ వృద్ధుడయిపోయాడు. అతని దేహము చుట్టు పుట్టులు బయలుదేరాయి. ఆ విషయము చ్యవనునకు తెలియదు.

కాలం గతిస్తోంది. ఒకనాడు సంయాతి యను రాజు తన భార్యలతోను కూతురగు సుకన్యతోను ఆ సరోవర మున జలక్రీడాద్వై ఆచ్ఛటకు వచ్చాడు. అపురూప సౌందర్యవతి యగు సుకన్య చెలికత్తెలతో ఆ ప్రాంత మంతయూ తిరుగుచూ చ్యవనుడున్న పుట్టవద్దకు వచ్చింది వచ్చిన సుకన్య పుట్టలో ఉన్న చ్యవన మహర్షి నేత్రములు వీచో పురుగునిది బ్రమించి పొడిచినతి. అంత చ్యవనుడు సంయాతి పరివారమునకు మూత్రపురీష విరోధముగావించాడు. అందరికందరూ భయభ్రాంతులై తిరుగుచుండగా సుకన్య వచ్చి జరిగిన విషయము చెప్పగా రాజు చ్యవనుని క్షమింపుమని ప్రార్థించాడు. సుకన్యను తనకిచ్చి వివాహము చేయ మనగా రాజు అందుకు అంగీకరించినాడు.

సుకన్య - చ్యవనుల వివాహము అతి వైభవంగా జరిగినది. రాజు తన కూతురును అచట విడిచి తాను తన నగరమునకు వెళ్ళిపోయాడు. సుకన్య వృద్ధుడైన తన భర్తను సేవిస్తూ జీవితం గడుపుతుంది.

సుకన్య అందగత్తెయను విషయము అశ్వనీకుమారు లకు తెలియగా వారిద్దరూ చ్యవనాశ్రమమునకు వచ్చారు. ఒంటరిగా ఉన్న సుకన్యను పరీక్షింపగోరి సుందరీ ! ఈ వృద్ధునితో నీవు సుఖించుట కల్గ. నీవు అనుమతించిన యావ్వనుని తెచ్చి నీ భర్తగా చేయగలము. అనగా విని సుకన్య చ్యవనుడే తన సర్వస్వమని పలికినది. అనంతరం అశ్వనీదేవతలద్వరూ, చ్యవనుడు సమీపాన గల సరోవరమందు మునిగి తేలిరి. ముగ్ధురూ ఒకే పోలికగా ఉన్నారు. సుకన్య గ్రహించి తన భర్తనే వరించినది. అంత అశ్వనీకుమారులు సుకన్య పాతివ్రత్యమునకు ఎంతగానో సంతోషించి వెళ్ళి పోయారు.

చ్యవనుడు యౌవనవంతుడయ్యాడు. తన యౌవ నానికి కారకులైన అశ్వనీదేవతలకు ప్రత్యుపకారం చేయాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. అంతవరకూ అశ్వనీ దేవతలకు సోమపానార్హత లేదు. ఆ విషయం తెలుసు కొని చ్యవనుడు వారికి ఆ అర్హత కలుగజేస్తానని పనికి నాడు. మహాగిరిచేత యజ్ఞం చేయించి ఇంద్రాదులతో పాటు అశ్వనీదేవతలకు కూడా సోమమీయబోయాడు. ఇంద్రుడు అందుకు కోపించి వారికి ఆ అర్హత లేదని పల్కాడు. అయినా చ్యవనుడు వారికి సోమపానార్హత కలుగజేశాడు.

జాతి చరిత్ర కావ్యం ఆంధ్రపురాణం

అచార్య జి. వి. సుబ్రహ్మణ్యం

తెలుగువారు సగర్వంగా చెప్పుకొనే కావ్య ప్రక్రియ చరిత్రక కావ్యం. తెలుగు చరిత్రక కావ్యాలలో ఆంధ్రపురాణం అపూర్వ ప్రయోగం. ఆ కావ్య కర్త మధునాపంతుల తన కవితాశైలిలో కావ్యానికి కావ్యేతిహాస గౌరవాన్ని కల్పించి పెట్టారు. ఇటు చంటిమూడు ప్రత్యేకతలు త్రివేణీసంగమంలా కలవటం చరిత్రలో ఎప్పుడో కాని సంభవించదు.

కళాప్రపూర్ణ మహాకవి మధునాపంతుల సత్యనారాయణ శాస్త్రిగారిని స్మరించగానే “ఆంధ్రత్వ మాండ్ర థాషాచ నాల్పస్యత పసః పరిష్” అన్న అప్పయ్య దీక్షితులవారి మాటలు జ్ఞాపకం వస్తాయి. ‘వదైవిమిదన ఏటా’ (1938లో) పల్లిపాలెంలో “ఆంధ్ర కుటీరాన్ని” స్థాపించిన ఆంధ్రాభిమానం వారిది. తొలి ఐదేకావ్యం పేరు “కోరణం”. అది ఆంధ్ర భారతీ కుటీరానికి ఆక్షర తోరణం. మధునాపంతులవారు 1939 నుండి 41 దాకా నడిపిన సాహిత్య మాస పత్రిక “ఆంధ్ర”. ఆంధ్రలోనూ ఆంధ్రత్వం పొంగులువారింది. ఆంధ్రానికి సంపాదకత్వం నిర్వహిస్తూ నవ్యాంధ్ర సాహిత్య జీవితానికి వారు ఆపూర్వ దోహదం కలిగించారు. 1940 - 44 నంబర నడుమ సూర్యాంధ్ర విఘంటు విరాజింతం పొల్లిన్నారు. 1950 లో వెలువరించిన వాఙ్మయ వ్యక్తిత్వ చిత్రాలు “ఆంధ్ర రచయితలు”. 1954 లో, 1964లో జాతికి ఆంకితం చేసుకొన్న తమ కావ్య జీవిత సర్వస్వం “ఆంధ్ర పురాణం”. ఆ విధంగా ఆయన కలం పట్టిన, గళం విప్పిన, పేరు పెట్టిన, పోరు పెట్టిన ‘ఆంధ్రత్వ మాంధ్రథాషాచ’ అని అక్షరాలా నిరూపించాడు.

“కోరణ” కావ్యంతో మొదలైన మధునాపంతులవారి రచనా తరంగిణి కడచిన యేడు నవంబర్ లో వారు ఇన్నుమూసేంతవరకూ నజీవంగా సాగుతూనే ఉంది. క్రమంగా - షడ్వర్ణన సంగ్రహం, రత్న పాంచాలిక, సూర్య నస్తతి, ధన్వంతరి చరిత్ర, రత్నావళి నాటకం, బోధివృక్షం, చరిత్ర ధన్యులు. కళ్యాణతార, న్వన్న వానవదత్త, శ్రీబంధం, చైత్యరథం, తెలుగులో రామాయణాలు, సాహిత్య వ్యాసాలు, సదాశివ శంభాళిక, కథా పుష్కరిణి మొదలైనవి వారి కలం నుండి వెలువడ్డాయి. వారి రచనలో అనువాదాలకన్నా స్వతంత్ర రచనలకు ఎక్కువ గుర్తింపు వచ్చింది. సాహిత్య వ్యాసాలున్నవి ఎంతో విలువైనవి. అయినా, వాటికంటే 18, 19 శతాబ్దాలలో జన్మించిన సాహితీమూర్తుల వాఙ్మయ రేఖాచిత్రాలుగా పరిగెత్తవలసిన సంపుటి “ఆంధ్ర రచయితలు” తెలుగువారి గుండెల్లో వెలుగు పూలగుత్తిలా మిగిలిపోయింది.

మధునాపంతులవారి పద్యం మధుకోశం లాంటిది. మాధుర్యం దాని గుణం. పూదేనెను పట్టుకేనెలామార్చే రసవిద్య ఆయన కవితకు తేనెటీగకంటె తెలివిగా తెలుసు పద్యరచనలోనే కాక పద్యవతనంలో కూడా ఒక మధురమైన పదేతివి పగిదిరించారు మధునాపంతుల వారు. వారి కావ్యగానం కోసం తెలుగువారు మనసు పడేవారు. ఆంధ్ర పురాణకావ్య గాన సభలు రాష్ట్ర మంతటా ముమ్మరంగా సాగిన రోజులున్నాయి. శాస్త్రిగారి కవితాభారతి ఆంధ్రపురాణంలో అవతరించినది ఆంధ్రావళి మోడమొందినకాలం నేటికీ మరిచిపోలేం. మధునాపంతులవారి సాహిత్యమంతా ఒక యెత్తు; వారి

“ఆంధ్రపురాణం” ఒక్కచే ఒక యెత్తు. జాతి తన స్వీయచరిత్రగా భావించి పరవశిస్తున్న రసజగత్తు !

తెలుగువారు తమ దేశచరిత్రను, జాతిచరిత్రను శిదిలాలలో నుండి వైకి తీసి, ఒక పడునలో పేర్చు కొని, ఒక రకేవ చిత్రాన్ని రేఖామధురంగా నిర్మించు కొంటున్న రోజులు ఈ శతాబ్ది మొదటి చరణాలు ఆ మధుర సత్యాలకు ముగ్ధులై రాయబోయి, విశ్వనాథ, తుమ్మల వంటి కవులు ప్రబోధ కవిత్వాన్ని అందకావ్య శంఖారావాగా వినదీస్తున్న కాలం. మధునాపతుల వారు ఆ చైతన్యాన్ని ప్రోత్సహించేసి, ఆంధ్రజాతిచరిత్రనే మహాకావ్యంగా మరిచే ఒక ఉద్యమంగా సాగించారు. కొండగుత్తుల చరిత్ర నాదరంగా చేసికొని గొప్ప చారిత్రిక కావ్యం నిర్మించారు

“తెలుగున వేల మొంట్లుగ గలిగించిన గాథల

పెంపు కొంటుగు

గుర్తుల పెనుగుంపు గాని ‘యిది గూఢిగ

నెట్టిడి’ సాగె చెల్వ నె

వ్వలన నసాధ్య; మైన నొకపాటి

చరిత్రము నేడనేర్పడి

ర్వులఁ బరిశీలకుల్ తడవి పోవులు

పెట్టిరి పూజ్యబుద్ధులై”

అని అడివిలాంటి చరిత్రలో బాటపేసిన చరిత్రకారులను మధునాపతులవారు కృతజ్ఞులైతో న్నారినారు. ఆంధ్ర పురాణం తొమ్మిది పర్వాలలో ఆచుర్వివ ఆంధ్రరాజుల ఆమరచరిత్ర; ఆంధ్ర కవుల అక్షరచరిత్ర కాశ్మీర రాజుల చరిత్ర వ్రాసి కల్లా ఐదు సంస్కృతంలో కవిగా శాస్త్రతగా నిలిచాడు; అలాగే, ఆంధ్రరాజుల చరిత్ర రచించి మధునాపతుల తెలుగులో “ఆంధ్ర కల్లా ఐదు” గా ఆమరంగా నిలిచిపోయాడు ఉదయ, శాతవాహన, చాళుక్య, కాకతీయ, పునఃపరిశిష్టా, విద్యానగర, శ్రీకృష్ణదేవరాయ, విజయ, నాయకరాజు - పర్వాలలో తెలుగురాజుల, కవుల వైభవం, ఆంధ్ర జాతి పౌరుషం

జూలై - 1983

దీనబంధు !

సత్యసాయిరామ సాజన్యనిధి జేవ
సత్య శుద్ధ బుద్ధ సత్యమూర్తి !
నూడు ఏ. నసులందు పూలినమెడబాపు
దివ్యక్రళల నెల్లు దీనబంధు !

ఎరుక మంపుం నెల యెగ్గెడి యెరుకపా
నెలుగు చీకటులకు నెలుగువేట
మరపురాని నీను మాట మంత్రంతాను
దివ్యక్రళల నెల్లు దీనబంధు !

రాకపోకల సడమను యేకమగుచు
నిత్య సత్యస్వరూపంబు నెగజువాడ
నిన్ను నెగ్గెడి పథమున నన్ను నడుపు
దివ్యక్రళలను నెల్లందు దీనబంధు !

— గుడిశేవ సరసింహారావు

ముప్పేటగా సాగి తెలుగువారి ఆదరాభిమానాలను చూర గొంటున్నాయి.

ఆంధ్రదేశహాసంలో మొదలైన మొదటి ఘట్టం హాసప్రకరణ కళ ఆంధ్ర పురాణంలో సాహితీ రసితత్వానికి సాక్షిగా సాక్షాత్కరించింది. యధాజా తథా ప్రజా అన్నట్లు హాసం ప్రాకృతాభిమాని అయినప్పడూ, సంస్కృతాభిమాని అయినప్పడూ కవుల వర్తనాన్ని కవి ఎలా చమత్కరించాడో చూడండి.

“ప్రాకృతగోష్ఠంబం బ్రతింపమ్ముల నిండిన
రాజధానిలో
నేకఙ్గజూడ హాసస్పృహిమీంద్రుడు మెచ్చెడి
జేవభారతీ

శ్రీకవితా ప్రళంసల రుచింప వచింతురు నేడు -
రాజుతో

లోక ను - వాఙ్మయమ్ము - కళులన్ -

మరియున్ - సకల ప్రవృత్తియున్”

KOH

No 1 QUALITY
GOLD SHEET
COVERED

PUGGA GUARANTEED
JEWELLERY

ESTD 1901 Phone : 2630

**KOHINOOR
ROLLED GOLD
COMPANY**
(Regd.)

P. B. No.10

MACHILIPATNAM - 521 002-

ప్రౌఢదేవరాయలు ముత్యాలసభలా
డిండిమభట్టును వారులో జయించి,
కనిసార్వభౌమ విరుదంతోపాటు
కనకాభిషేకం కూడా గ్రహించిన
శ్రీనాథమహాకవి ఆంధ్రుల సాహితీ
రసితత్వం పాఠాత్కరించినట్లుగా
పర్యవక్షమాతాడు ఆంధ్రపురాణంలో.

హరివి గాథ ఆంధ్ర పురాణకథలకు చక్కని
ఒకపడి పెట్టింది. భారతవనరణ పుట్టం ఆంధ్ర
పురాణంలో రసాద్వంగా సాగింది వాచక్యవర్ణంలో
రాజరాజనరేంద్రుడూ, నన్నయభట్టా తెలుగువారి
అభిమానప్రీతివల్లా చిత్రింపబడ్డారు.

“గంటము పట్టులో నొక యఖంఠ భవిష్యము
తోచి పల్కువా
ల్లంటికి నాటపట్టు దొరకం గవితాదయితుండు
భావనా
ఘంటలు ‘తంగు తంగు’ మనగా జయముం
దెనిగింపఁ బూనె వె
న్నంటి పురాజను సుకృతమైన సర్వస్వతి
తొందరింపఁగన్”

ఆంధ్ర పురాణ కావ్యగానాల్లో ఈ భావనా ఘంటలు
తంగుతంగుమన్న పుట్టం ఆంధ్రులకు శ్రీవక్తానం
దాన్ని చూరలిస్తూ ఉండేది. మధునాపంతులవారు ఇలా
అర్చింగానూ చెప్పగలరు కావలసినదైనప్పుడు
ప్రౌఢంగామావ్యక్తికరింపగలరు కాకతీయ పరాక్రమం
ప్రౌఢంగా పరిచివేయండి

‘భరత ఖండంబు జల్లించి పట్టి తేర్చి
పొల్లు తొలగింప మిగిలిన పోటరులను
నాటముగఁ జెయి కాకతీశ్వరుని పెంపు
రాజుల ప్రక్కలో బలమయ్యె”

‘కస్తూరికా వుండ్రొకమ్ము దీర్చిన మేలి
పన చిందులాడు వెన్నెనలివాఁడు
తారహారముల ముత్యాలపేరులు మోల
కొమరారు తెలిజిన్ని దములవాఁడు
రత్నాంగులీయక ప్రభకు శోభలు దీర్చి
విగిల్లు కెంతేలి శ్రేణివాఁడు
చెలువారు వైడిపువ్వులు కట్టినంచుల
పట్టుళ్ళాలుచ వలెవాటువాఁడు
నీవీకలవాఁడు, శంభుసీవా వివేక
సాధుశీలమ్మువాఁడు శ్రీనాథ విభుడఁ
డచ్చమగు తెలునొడుపు ముందడులిడఁగ
‘వెడలె కనకాభిషేకపుం బెడ్డి కొడుకు’
తెలుగులో ఏ పండుగకు ముస్తాబై నా పెండ్లికొడుకే.
ఆంధ్ర పురాణంలో రాయల వైభవం వ్యంగ్యవైభవాన్ని
వెలార్చింది మచ్చుకొక తెలిగీతి.

“చేరి రాంధ్రావనికి సర్వభాగతీయు-
లాంధ్రులెల్లరు కల్లాట మందుచేరి -
రథల కల్లాట జనులు తిమ్మరుసుఁజేరి-
రతండు శ్రీకృష్ణదేవరాయలను జేరె”

అడుగడుగునా అనర్థరత్నాలవంటి పద్యాలతో
హృద్యంగా సాగే జాతి చరిత్రకావ్యం ఆంధ్రపురాణం.
ఆ కావ్యం ఒక కవి జీవితమంత విలువే కాకుండా ఒక
జాతి జీవితమంత గౌరవం కలది. అన్నది సాహిత్య
రిషః ఫలం.

SRI SAI HARI REAL ESTATES

3/505, Besides Arya Vysya Chowltry

PUTTAPARTHI - 515 134

ANANTHAPUR Dt. ANDHRA PRADESH

పుట్టపర్తియందు స్లాట్లు, ఇండ్ల స్థలములు కావలసినవారు, అమ్మదలచినవారు ఈ క్రింది చిరునామా వారిని సంప్రదించండి.

1. నూపర్ స్పెషాలిటీస్ హాస్పిటల్ ఎదురుగా స్లాట్లు కలవు.
2. గోపలం పోస్టాఫీసు ఎదురుగా స్లాట్లు కలవు.
3. M. R O ఆఫీసు ఎదురుగా స్లాట్లు కలవు.
4. బీడుపల్లికి పోవు బస్సు రోడ్డువద్ద స్లాట్లు కలవు.
5. అచార్లుమొట్టు కావలసినవారు కూడా సంప్రదించండి.

ప్రొప్రయిటర్

పి. సిద్ధయ్యశెట్టి

ఆర్యవైశ్య సత్రం ప్రక్కన

పుట్టపర్తి - 515 134

Phone: 2086

(12 వ పేజీ తరువాయి)

ఈ దేహమును మనం కేవలం ఒక పనిముట్టుగా మనం భావించాలి ఈ పనిముట్టును సరియైన స్థితిలో ఉంచుకోవాలి బోజనం చేస్తున్నాం మనం. ఎందుకు ? దేహరక్షణ కోసమే కనుకనే వేదము 'భిక్షాన్నం దేహరక్షార్థం' అన్నది ఇంకా బట్టలు ధరిస్తున్నాం దేవికోసం ? అలంకారకోసం కాదు. 'వస్త్రం శీతనివారణం' మన దేహమంతా రోగములచేతనే కప్పబడి ఉన్నది దప్పిక ఒక రోగం పీడురైగటం ఇది బోషధం ఆకలి ఒక రోగం. అన్నం తినటమే దీనికి మందు. ప్రతి ఒక్కటి రోగంగానే రూపొందు తున్నది. రాగమే ఒక రోగము. వాంఛలే ఒక రోగము. ఈయొక్క రాగమును నెరవేర్చుకొనే నిమిత్తమై అనేకవిధములైన పెదమార్గములను పడు తున్నాం కనుక మొట్టమొదట యీ రాగమనే రోగ మును నివారణ చేసుకోవాలి. ఏమిటి యీ రాగం ? వాంఛలే యీ రాగము. దీనినే ఆళ... ఆళ... అంటారు. దీనినే తృప్త... తృప్త అంటారు. ఆళలు రెండు విధములుగా ఉంటున్నాయి. 1. పేరాళ 2. దురాళ మానవునికి అవసరమైనవి ఆళించటంలో ఏమాత్రం దోషంలేదు. ఉండటానికి ఇల్లు వుండాలి, తినటానికి తిండి వుండాలి, కట్టటానికి బట్ట ఉండాలి. రోగంవ తీసుకోవటానికి మందు ఉండాలి—ఈ విధమైన అవసరాలను తీర్చుకోవటంలో దోషంలేదు. ఈవిధమైన అవసరాల కోసమేకాక ఇంకా మితిమీరిన ఆళలను పెంచుకుంటే 'దురాళ'గా మారుతుంది. ఆ దురాళనే 'రాగము' అన్నారు. కనుక మానవునకు ఆళ ఉండవచ్చును. కాని యీ ఆళలు చీమల పుట్టల వలె పెరుగుకూడదు యీ ఆళల పలన దోడుకొనే రోగము, దాడుకొనే వ్యక్తిత్వం మనలో ప్రవేశించ కూడదు. పకు పక్షి మృగములుకూడా కాలానుగుణంగా ముడి వస్తాయి, నిద్రిస్తున్నాయి, ఆనందిస్తున్నాయి కాని వాటిలో దాడుకొనే స్వార్థపరత్వం, దోడుకొనే రాక్షసత్వం మాత్రం లేదు.

మానవుడుగా పుట్టి దివ్యత్వంగా తాను ప్రకటించ జేస్తూ, ఈ అత్యల్పమయిన దావములు తనలో ప్రవేశ పెట్టుకోవటం చేత మానవత్వాన్ని న్యూతనస్థితిగా కోల్పోతూవస్తున్నాడు. ఒక చిన్న ఉదాహరణ ఒక ఇనుపముక్క ఉన్నది ఇది చాలా గట్టిగా, కఠినంగా ఉంటుంది దాన్ని మట్టిలో వేస్తే కొంత కాలానికి Dust (దుమ్ము) పట్టి Rust (తుప్పు) అవుతుంది ఈ Rust (తుప్పు) పట్టటం చేత ఇనుము శక్తి అంతా Burst అయిపోతుంది ఈ Burst అయినప్పుడు దానిని అగ్నిలో వేసిన Test చేయాలి ఈ Test చేసినప్పుడు దానిపై నున్న మూలిన్యమంతా పోయి ప్రకాశవంతమయిన ఇనుముగా రూపొందుతుంది కఠినమయిన ఇనుప ముక్క ఎంతో మెత్తదనంగా రూపొందుతుంది. నల్లగా వున్న రూపం ప్రకాశవంతంగా మారుతుంది కనుక మనం Black ను Black గానే అభివృద్ధిపరచుకో కూడదు Black ను White గా మార్చుకోవటానికి ప్రయత్నించాలి కాని ఈనాటి మానవునకు తెలివి తేటలు పెరిగిపోవటంచేత, అహంకారం ఒడికి కావటం చేత, విజ్ఞానం కూన్యమై మరింత అజ్ఞానిగా ప్రవృత్తి వస్తున్నాడు ఎట్లా ? నల్లగా ఉన్న బొగ్గును తెల్లగా మార్చాలని సంకల్పించుకున్నాడు కాని ఈ నల్లటి బొగ్గును తెల్లగా మార్చాలని నబ్బుతో రుద్దుతూవచ్చాడు నబ్బుకూడా నల్లగా మారిపోతూవచ్చింది. ఇది కంపెనీ దోషమేనని భావించి, తెల్లటి పాలను తెచ్చి బొగ్గును కడగగా కడగగా తెల్లటి పాలు కూడా నల్లగా మారి పోయినాయి. ఇది కాదు పద్ధతి, ఇది లౌకికమైన భౌతిక మైన పద్ధతులు ఇవన్నీ, లోచించిన చేయాలి. ఇది బొగ్గు బొగ్గు పూర్వం దీని రూపం ఏది? అని విచారణ చేయాలి. ఇది పూర్వం కర్ర. ఈ కర్ర అగ్ని సంస్కారం కావటంచేత కర్రగా కాలిందా, లేక తెల్లగా కాలిందా నల్లగా (బొగ్గు) మారిపోయింది. సహజ స్వరూపమూ లేదు. పూర్వస్వరూపమూ కాదు మధ్య స్వరూపాన్ని పొంది మాలిన్యంగా ఉంటున్నది. అయితే దీనిని ఏ విధంగా పూర్వస్వరూపంగా మార్చాలి? అగ్నిలో

వేసి యీ బొగ్గును బాగా కాలిస్తే, పూర్ణంగా కాలిన తరువాత తెల్లగా బూడిదగా మారిపోతుంది. యీ విధానాన్ని చక్కగా మనం గుర్తించాలి. ఇదే అంతర్దృష్టి అన్నారు. దీనినే పవిత్రమైన Super mind అన్నారు, యీ Super mind పవిత్రమైన పూర్వత్వమును పొందినపుటికే Over mind గా మారిపోతుంది కర్ర కాదు, బొగ్గు కాదు, శిరస్సున ధించుకొనే విభూతిగా తయారవుతుంది యీ విభూతి మానవునికి విజ్ఞానాన్ని బోధిస్తుందని ఓ మానవా! యీ ప్రపంచం లోపల నమస్తే పదార్థములు కూడనూ, కట్టకడపటికీ అగ్నిసంస్కారంచేత భస్మం కావల్సిందే! యీ సర్వ పదార్థముల అంతఃస్వరూపము మీమాంస భస్మమే కనుక యీ దేహము కూడను మన నోనటి వ్రాతను బట్టి భస్మమే. ఏదీ కాళ్ళతం కాదు. ఒక్కటే కాళ్ళతము. అదియే అంతర్వాణి, అదే ఆత్మతత్త్వము, అదే దివ్యత్వము, అదే పవిత్రము, అదియే మానవత్వముకో ఉండినటువంటి విశిష్టత.

మానవత్వంలో ఇంతటి విశిష్టమైన దివ్యత్వం ఉండి కూడనూ మనం తెలుసుకోలేకపోతున్నాం. ధన కి నక పరైవాహనాదులన్నియు మన కాళ్ళ క్రిందనే ఉంటున్నాయి. కాని మనం ప్రపంచంలో ఎక్కడో వెదురుతూ పోతున్నాం.

ఇంటిలోన జ్యోతి యెంతయో వెల్లగా

పరుల ఇంటి కగ్గి కరుగనేల

తాను దైవమయ్యై దైవంబు మరచుట

తనను తానె మరచినట్లు కాదె?

తన ఇంటినే కావల్సినంత అగ్ని వుంటుంటే పరుల ఇంటికీ అగ్నికోసం ఎందుకు వెళ్ళాలి : “ దేవుడవనగ నీ దేహమునందే ఉంటుందగ దేవుడెక్కడనుచు దేవు లాడగనేల : “ కాదు ... కాదు ... నీలో ఉన్నాడనే వక్కాల్సి నీవు గుర్తించనంతకాలమూ దేవుని బయట ఏమి వెతుకుతావు? కాదు, నీలోనే ఉన్నాడని గుర్తించు. నీ వెక్కడికీ పోనక్కరలేదు. అదియే సర్వతా

వ్యాపించిపోతున్నది సర్వశక్తిని నీకు అందిస్తుంది. నీవు ... అది అనేటటువంటి రెండు దేదములు ఉండవు. తర తమ అనేటటువంటి బేధరహితమైపోతుంది. “ ఏకాత్మ సర్వమాతాంతరాత్మ ” ఒకే ఆత్మ సర్వ భూతములలో అంతరాత్మగా ఉంటున్నది.

కనుక మనం మానవులం ... మానవులం ... అని కేవలం ఒక విధమైన అల్పజీవులుగా విశ్వసించరాదు. ఎన్ని జన్మలనుంది నీ దేహములు మార్పు చెందుతున్న ప్పుటికీ నీవు వస్తూనే ఉన్నావు. దీనికి అంత్యము లేదు. యీ దేహములు మార్పు చెందుతునే ఉన్నవి గాని ఆత్మ తత్త్వమునకు అంత్యము లేదు. ఒక చిన్న ఉదాహరణ. నీవు నమ్మద్రం దగ్గరకు వెళ్ళు. ఒకదాని తరువాత ఒకటి తరంగములు వస్తూవుంటాయి. అయితే ఆ తరంగములు నీవు ఎందుకోపటానికి ఎక్కడ ప్రారంభిస్తావో. ఆక్కడ నుంచే అవి ప్రాగ్భంగంగా వుంటాయి ఎప్పుడు నీకు ఆలసట కలగి లెక్కించటం విరమించుకుంటావో అప్పుడు అవి ఆత్మంగా వుంటాయి. కాని నమ్మద్రం వుండినంతవరకు ఆలస మాత్రం అత్యంత కావు. ఈ విశ్వముండినంతవరకు చైతన్యము అనే దానికి అంత్యమే లేదు కేవలం మానవత్వం అనేటటువంటి ఉపాధిని ఆధారము చేసు కొనినంతవరకు, ఇది ఒక అంత్యంగా కనిపిస్తుంది “మానవ” అనే పదమునకు చక్కగా అర్థమును గుర్తించాలి. “మ” అనగా కాదు. “నవ” అనగా క్రొత్త. క్రొత్తవాడిని కాదు నీవు, పాతవాడివే. నీవు పాత వాడింటే ఏమిటి : పాతది ఆత్మనే. రోతది యీ దేహము రోతదైన దేహమును నీవు విశ్వసిస్తున్నావు గాని, పాతదైన ఆత్మను నీవు విశ్వసించడం లేదు.

జ్ఞానం అనేది ప్రత్యేకంగా వచ్చేటటువంటిది కాదు యీ ప్రత్యేకంగా వచ్చినటువంటి జ్ఞానము కల్పిత మైనటువంటి జ్ఞానములే. ఒక పిట్టకు ఉంటున్నది. ఒక సూదిని తీసుకొని అగ్నిలో పెడుతే పాగిపోతుంది. ఇది ప్రాకృతమైనటువంటి పిట్టకు. ఒక బాటనీ

ఉంటున్నాది. ఒక వైపు తోపం చేళ్ళను పైకి పెట్టి కొమ్మలను క్రిందకి పెడుతే అది పెరుగుతూవస్తుంది. ఇక ఒక తెమ్మిలో చూస్తే వసుపు, సున్నం కలిపితే ఎర్రరంగు వస్తుంది. ఇవన్నీ కల్పితమైనవే. ఇదే కల్పితమైన జ్ఞానము. (Artificial knowledge) Wisdom అనేటటువంటిది Knowledge కాదు. అది అంతర్ముఖమయిన శక్తి. ఇది దివ్యత్వమయినటువంటిది దివ్యత్వమయినటువంటి దానికే ఒక విధమయిన “జ్ఞానము” అన్నారు. యీ కల్పితమయినవన్నీ శాస్త్రం యీ అజ్ఞానములోనే వది, అజ్ఞానమునే పెండుకుంటున్నాను.

“మాయలోనే పుట్టి మాయలోనే పెరిగి
మాయ నెఱుంగరుండవలయులు
బ్రతుకులన్నియు మాయ
భవబంధములు మాయ
సంసారమది మాయ, చావు మాయ
మాయ బ్రతుకటంచు మాయలో పడనేల”

బ్రతుకంత కూడనూ మాయే. మాయయే అజ్ఞానం. మా... య... ఉన్నదానిని లేవట్లుగా భావిస్తున్నాడు మానవుడు. మాయకు ప్రత్యేకమయినటువంటి రూపము లేదు. లేవిదానిది ఉన్నట్లుగా, ఉన్నదానిని లేవట్లుగా భ్రమిస్తున్నాము. అంతా మాయ యొక్క ప్రభావమే. తాడును చూచాము కొంచెము చీకటిగా ఉంటున్నాది పాము అని భ్రమిస్తున్నాం. యీ తాడును చూచి పాము అని అనుకొనేవారు వెలుతురులో అనుకోవటానికి వీలు లేదు. చీకటిలో ఉండినప్పుడే తాడును చూచి పాము అని భ్రమిస్తున్నాం. ఇది అజ్ఞానమే. టార్పిలైటు తీసుకొనివచ్చి దానిపైన వేసి ఇది పాము కాదు త్రాడే అనుకున్నాం. టార్పి చేయక మునుపు అది త్రాడే. టార్పి వేసిన తరువాత కూడా అది త్రాడే అజ్ఞానము లోను అది ఒక్కటే, జ్ఞానములోనూ అది ఒక్కటే. వచ్చేది పోయేది నీ జ్ఞానమే. అజ్ఞానంలోపం త్రాడు

పోలేదు, పాము రాలేదు. రాకపోకలు లేనటువంటి తత్త్వము అదే బ్రహ్మతత్త్వము ఏచ్చి పోయేటటువంటివన్నీ భృమలే భృమ ఉన్నంతవరకు మన యందు బ్రహ్మను గుర్తించటానికి వీలుకాదు యీభ్రమ పోవాలనుకుంటే అమనస్కుడు కావాలి. అమనస్కుడు కావాలంటే ఏమి చేయాలి? మనస్సును దైవముతో అర్పితం చేయాలి దైవభావంలో దీనిని ఇమడ్చాలి. ఒక చిన్న ఉదాహరణ. నీవు ఒక కృష్ణ Mould ను చేసిపెట్టుకున్నావు. కరిగించి వెండిని పోతి పోసావు కాని యీ విగ్రహములో నగలూ వెండే, కాళ్ళ వెండే, కళ్ళు వెండే - సర్వంగాములూ వెండితో సుందరమై పోయినది దీనినే “బ్రహ్మవిత్ బ్రహ్మైవభవతి” అన్నాడు. మనస్సును దైవంతో అర్పితం చేసినప్పుడు మనస్సనేదేలేదు సర్వమూ దైవమే. ఈ మనస్సంతా కూడనూ దైవస్వరూపాన్నే పొందుతుంది. కాని మనస్సును ఈనాడు మనం ప్రాకృతంపై అడుక్కు తున్నాం. ప్రకృతి అనే దానిపై Mould వేస్తున్నాం. ప్రకృతి చింతిన చేస్తున్నాం. కనుక ఇప్పుడు మన స్సంతా కూడనూ ప్రకృతిమయంగా ఉంటున్నాది. దీనిని పురస్కరించుకొనియే ‘మనోమూలం ఇదం జగత్’ అన్నారు. జగత్తంతా మనస్సు స్వరూపం అయిపోయింది “విశ్వం విష్ణు స్వరూపం” కాని కేవలం ప్రాకృతమైన స్వరూపం కాదు. కార్యకారణ సంబంధమే విశ్వము. ఆ సత్త్వాన్ని మనం గుర్తించాలి. కాని ఆ సత్త్వాన్ని మనం గుర్తించటం లేదు. అర్చిత్యాన్ని అలిపి, అధికత్వాన్ని విస్మరించి, కేవలం మానవ త్యాన్ని కోల్పోతున్నాం.

“మానవుడు” అనేది ఎంత విచిత్రమైనటువంటి పేరు, ఎంత విలువైన పేరు, మానవుడు... మానవుడు అని హిసంగా భావిస్తున్నాం. కాని ఆ మానవునియందు కూడనూ అర్చిత్యంగా వుండినటువంటివాడు కూడనూ అధికత్వంగా ఉండే పేరును ఉన్నదియైతే, ఒక చిన్న ఉదాహరణ. మన యింటికి ఒక బిచ్చగాడు

వచ్చాడు “ అమ్మా ! అనాదిని ! కాస్తంత అన్నం పెట్టండి ! ” అంటాడు. అనాది అంటే ఏమిటి ? ఆద్యంతములు లేనటువంటివాడు. విచ్చగాడు కాదు అనాది అనగా దైవమే. ఒక్కొక్క పదములో ఎంతో పవిత్రమైన అర్థం కనిపిస్తుంది కాని దానిని మనం అల్ప త్వంగా భావిస్తుంటాం. అనాదిని అంటే ఎవరూ ఆధారం లేనివాడని భావిస్తుంటాం. సదములకు నానార్థములు ఉంటుంటాయి. నానార్థములలో యదార్థం ఉంటుంది. యదార్థాన్ని విస్మరించి అనర్థాన్ని తీసుకుంటున్నాం మనం. కనుక ప్రతి విషయమునందును ఎంతో గాఢమైన అంతర్థం ఉంటున్నది.

ఒకానొక సమయంలో త్యాగరాజు నర్తమూ త్యాగం చేసి, రాముడే నా పౌరిణమని భావించి “ నిధి చాలా సుఖమా ! రాముని సన్నిధి సుఖమా ! ” అని వచ్చిన నిధిని తన్నిపారేళాడు “ హరి కావాలి కాని సిరి నా కవసరం లేదు ” అన్నాడు. కనుక హరిని ఆశించటంచేతనే సర్వమూ సిద్ధించింది కీరీడు చాలా బీదవాడు. బట్టలునేవీ బ్రతికేటటువంటివాడు. ఇంటికి వచ్చినవారందరికీ. తనుకున్నదానిలో ఏదో ఒకటి పెట్టేవాడు. ఎల్లప్పుడూ ఆనందంగా ఉండేటటువంటివాడు. ఒకనాడు రాజు ఆ బికారికి, ఆ అనాదికి ధన కనుక వస్తువాహనాదులు పంపించారు కీరీడు స్నానం చేసి అప్పుడేవచ్చి వాటిని చూచి “ ఎవరియ్యా ! వీటిని పంపించాడు ” అని అడిగాడు. మహారాజు పంపించారని భటులుచెప్పారు. “ ఎవ్వరికివ్వమని పంపించాడు ? ” అని అడిగాడు కీరీడు. “ కీరీడు అనాడు ! అతనికి యివ్వండి ! ” అని చెప్పి పంపించాడని వారు చెప్పారు. “ ఓ ! ఓ ! అనాడుకివ్వమని చెప్పాడా ! మీ రాజు. నేను అనాడుడను కాదు. నాకు నాధుడున్నాడు. నాకు నాధుడు శ్రీరామచంద్రుడే ! కనుక నాకు నాధుడున్నాడు కాబట్టి నేను అనాధుడను కాదు. రాముడికి మరో నాధుడు లేడు. అతనే అనాధుడు కనుక అతనికి అర్పితం చేయండి ! ” అన్నాడు. అనాధుడు ఎవరంటే భగవంతుడే.

అయితే ఈ పదమునకు సరియైన అర్థం తెలుసుకోలేక అనాదుడంటే దిక్కులేనివాడని మనం భావిస్తున్నాం. అందుకోసమనే భగవంతుని అనాధనాడ ! అన్నాడు. ఈ విధంగా ప్రతి పదమునకు చక్కగా అర్థమును గుర్తించే ప్రయత్నం చేయాలి.

దివ్యాత్మ స్వరూపులారా !

మీరు ఆత్మగానే విశ్వసించండి. కేవలం కాయదారులుగా మీరు విశ్వసించకండి. దేహము, మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము, ఇంద్రియము, అంతఃకరణ - ఇవన్నియు, ఉపాధులు. ఇవన్నీ మనం దరించే ద్రవ్యము. ఈ ద్రవ్యము కూడానూ ఒకానొక సమయంలో పోతుంటాయి. దీనినే జీసస్ కూడనూ “ Dress is a dress of life ” అన్నాడు. మనం మరణం అనుకుంటున్నాం. మరణం అంటే Dress (బట్టలు) విప్పటమే క్రొత్త బట్టలు వేసుకోవటమే మనం బట్టలు విప్పి చాకలి వానికి వేస్తుంటే ఏడుస్తున్నామా ! లేదు :.. లేదు. ఈ ఏడటటం దేనికోసం? ఎంతోకాలం దీనితో అధిమానం పెట్టుకొని, సంబంధ బాంధవ్యములతో అనుభవించడం చేత ఏడుస్తున్నాం. కనుక ఈ సంచిత బాంధవ్యములనే టటువంటివి తాత్కాలికమైనవేనని మనం భావిస్తుంటే, ఏమాత్రం దుఃఖముండదు సుఖదుఃఖములంత కూడనూ మన అనుబంధములే మూలకారణం. Attachment దేనికి ఉండాలి : దేవునితో సంబంధం ఉండాలి అది ఏనాడూ మార్పు చెందనటువంటిది. అదే నిత్యసత్యమైనటువంటిది. కనుకనే మనం దైవస్వరూపులుగా మనం విశ్వసించాలి. “ అహం బ్రహ్మాస్మి ” “ తత్ త్వం అసి. ” “ ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ ” “ అయ మాతా బ్రహ్మ ” I am atma, I am brahma - ఆవిధమైన వాదాలను మనం అభివృద్ధిపరచుకోవాలి.

I am man, I am ramayya I am raishnaiah అంటుంటే తుచ్చమైన దేహాధారంతులతో మనం పోకూడదు. ఈ దేహమును ఎవరు కన్నారు : అల్లి

నాణ్యతకు !

మన్నికకు !!

లక్ష్మీ జనరల్ స్టోర్సు

గవర్నరుపేట, విజయవాడ - 520 002

గ్యారంటీ వెండి జరి కంచి, ఆరణి, ధర్మవరం చీరలకు
టెస్టెడ్ జరి, పెంగుళూరు, బెనారస్ పట్టు చీరలకు

మ రి యు

టెరీన్ సూటింగులు, షర్టింగులకు
మా ప్రత్యేకత

చేనేత చీరెలు, ధోవతులు, లుంగీలు, టవలు
బెడ్షిట్లు, దుప్పట్లు సరసమైన ధరలకు లభించును.

దర్శించండి !

కొనండి !

ఆనందించండి !

దండ్రులు. దీనికి ఎవరు పేరుపెట్టారు? తల్లిదండ్రులు పేరు పెట్టినారు. పేరు పెట్టినదే కాని పుట్టినది కాదు. పుట్టినది పెట్టినది ఇందులో ఒకటి ఉంటుందాలి అనియే అత్త దీనికోసమనే మూడు విధములైన మార్గములను బోధిస్తూవచ్చింది. ఉపనిషత్తులు 1. వస్త్రే పోదు. 2. పోతే రాదు. 3. పోదు రాదు. 1. వస్త్రే పోదు అనే జ్ఞానము. ఒక్కచూరి వచ్చిందా తిరిగిపోదు. వచ్చి పోయేటటువంటిది జ్ఞానం కాదు 2 పోతే రాదు. ఏమిటది? అజ్ఞానం. ఒక చూరి పోతే అజ్ఞానం తిరిగి రాదు. పోతూ వస్తూ వుంటే చావటం, పుట్టటంలాగే ఉంటుంది. ఇది రెండు విధములైనటువంటిదికాదు, పోతే రాదు. 3. ఇక మూడవది ప్రధానమైనటువంటిది రాదు పోదు. అదే ఆత్మతత్త్వము. దీనికి ఒక చిన్న ఉదాహరణ చెప్పాను కొద్దైతెనాలో ఒక దేహముం దాది. ఈ దేహము మరణించిన తరువాత దీని ఆత్మ ఎక్కడికి పోతుంది? ఏ విధంగా ప్రయాణం చేస్తుంది? అని అనేకమంది అనుమానాలు వెలిబుస్తుంటారు, దేహము మరణించిన తరువాత ఈ ఆత్మ ఎక్కడికి పోతుంది? ఎంతకాలం పంచారం చేస్తుంది? ఎక్కడ తిరిగి ప్రవేశిస్తుంది? ఇవన్నీ హాస్యాస్పదమైన ప్రశ్నలుగా ఉంటుంటాయి. కరెంటువైర్లు ఉంటున్నాయి. అక్కడ బల్బు పెట్టేటప్పటికి లైటు వచ్చేస్తుంది. బల్బు తీసేటప్పటికి వెలుతురు పోతుంది బల్బు వచ్చింది, పోయింది. బల్బు రాకమునుపు కరెంటు అక్కడనే ఉన్నది బల్బు పెట్టినప్పుడూ కరెంటు అక్కడనే ఉంటున్నది. బల్బు పోయినతరువాతకూడా కరెంటు అక్కడనే ఉంటున్నది రాలేదు పోలేదు. కరెంటు అక్కడనే ఉంటున్నది ఆదేవిధముగ దేహము వచ్చింది పోయింది ఆత్మ ఎక్కడికి పోలేదు రాలేదు. అక్కడనే ఉంటున్నది. పోయేందుకు స్థలముంటే గదా! నేను బయటకు వెళ్ళాలనుకుంటే బయట అనే పరిధేకము ఒకటి ఉంటే కదా! బయట అనేటటువంటిదే లేదు. ఒకానొక సమయంలో రాధ కూడా చెప్పింది.

వేయజ్ఞోవని తలుపు

తీయనంటిని పిలుపు

రాధకేందుగో నలుగులుపు

నిలోన నాలోన

నిండి నాలిగే నలపు

మేలుకుంటే లేదు పిలుపు

విశ్వమంతా ప్రాణవిభుని మందిరమైన

వీధి వాకిలి లేదెగో

విశ్వవిభుడ నా వెనువెంటనే వుండు

పిలుపేది తలఁచేది వీధివాకిలి పది

వీధాతంత్రులు మీటి, ప్రాణాతంత్రులు నాటి

ఆనందభాష్యములు; ఆత్మార్పణము చేయ

వీధివాకిలి అదియరా, కైలాసమే చూడరా!

ఓ జీవా!

వీధివాకిలి అదియరా!

తైలానము! వైకుంఠము! కుంతము కానటువంటిది వైకుంఠం ఆనందముతో వుండినటువంటిదే తైలానము. తైలానము అనే పట్టణం వేరొకటి లేదు. వైకుంఠం అనేటటువంటి పట్టణం మరొకటి లేదు. భగవంతుడా! నీ Head office ఎక్కడ? అవి భగవంతుని నారదుడు ప్రశ్నించగా “మద్భుక్తః యత్రగాయన్తి తత్ర” తిష్ఠాధి నారదా! ఎక్కడ నా భక్తులు హృదయంతో గానం చేస్తుంటారో అక్కడే నా పృథివ్వి ఆయివుంటాది. తైలాన! వైకుంఠములు నా Branch Office లు. పర్మినెంట్ అడ్రసు ఒక్కటే - అదియే హృదయస్థానము కనుక భగవంతుడు హృదయములో ఉంటున్నాడు “హే ద్వారకావాసా! హే బృందావననందారి! హే మధురా పురవిహారి!” ఈ విధంగా అనేకవిధముల పొగ్గించింది ద్వారకావాసి. కృష్ణుడు రాలేదు. అరిపిపోయి చిట్టచివరికి హే హృదయవాసి! అన్నది. అప్పుడు వచ్చాడు

కొంతకాలం అయినతరువాత కృష్ణుని అడిగింది ద్రౌపది.
 “ఓ సోదరా ! ఆనాడు నాకు అంత సరాభవం జరిగితే
 ఎన్ని పర్యాయములు వీలైనా ఎందుకు రాలేదు ?” అని
 అడిగింది. అవునమ్మా ! రాలేదు కారణం చెప్ప
 మంటూనే హే ద్వారకావాసి ! అని వీలించావు నీ
 వ్యక్తనే వున్నటువంటివాడను కూడను నీ మాటలో వి
 సత్యాన్ని విలబెట్టుకోవటానికోసం, నేను ద్వారకకు
 పోయిరావాలి. హే బృందావనసంచారి ! అని అన్నావు.
 నేను బృందావనం వెళ్ళి రావాలి. నీ మాటకు నత్యమును
 చేకూర్చే విమిత్రమై, అక్కడికి వెళ్ళిరావటంతో
 ఆలస్యమైపోతుంది గదా ! ఓ హృదయవాసి ! అన్నావు.
 అప్పుడు తక్షణమే వచ్చాను, కనుక భక్తులయొక్క
 వాక్యాలు పరిపాలన చేసే విమిత్రమై భగవంతుడు
 కూడనూ అనేకరకముల మార్పులు చేయవలసివస్తుంది.
 “నత్యం కంఠస్థ భూషణం” నత్యము కంఠమునకు
 భూషణం. కనుక నిన్ను నత్యస్వరూపుణిగా చేసే
 విమిత్రమై నేనీవిధమైన అవస్థలు పడవలసివచ్చింది.
 కనుక భగవంతుడు హృదయవాసి ఎక్కడవడితే
 అక్కడ వుంటాడు, కాని ఇంత సమీపంలో మరొక
 చోట చునకు చిక్కడు.

“తల్లికంటె మిన్న వైవంబె దగ్గర తల్లి
 అయిన కొంతకాలం దూరంగా ఉండవచ్చును. దైవము
 దూరంగా ఉండడు. దూరమనేదే లేదు. అనగా
 తానే దైవము. ఇలాంటి సత్యాన్ని చునం చక్కగా
 గుర్తించుకుంటూ రావాలి. అప్పుడే చున మానవత్వ
 మనేది కూడనూ, చాలా వికారమైనటువంటి దైవత్వంగా
 రూపొందుతుంది ఈ దుఃఖములకు, విచారములకు,
 కష్టములకు, నిందలకు, విష్టారములకు మనం ఏమాత్రం
 లెక్కచేయవలసరం లేదు. చైతన్యని అనేకమంది
 దూషిస్తువచ్చారు. దూషించినకొద్దీ ఆనందంతో నాట్యం
 అడుతూవచ్చాడు. ఎందుకు చైతన్య ఇంత ఆనందిస్తు
 న్నావు ? దూషణలు నీకు బాధలు కలిగించడంలేదా ;

అని అడిగారు “అయ్యో ! ఆ దూషణలు నాకు బాధ
 గట్టిగా దూషిస్తే గాలిలో తేలిపోతాయి తనలో భాను
 దూషించుటంటే తనకే తగిలిపోతాయి నా వరకు అవి
 ప్రయాణం చేయటం లేదు కాబట్టి నేను ఆనందిస్తున్నా
 నన్నాడు చైతన్యుడు. కనుక లోకులు కాకులు

గోపికలను అడిగాడు ఉద్ధవుడు “అమ్మా ! లోక
 మంతా మిమ్మలను విమర్శిస్తూఉన్నది ఆత్మమామం
 అజ్ఞలను ఉల్లంఘించి, భర్తను దిక్కరించి మీరు కృష్ణా !
 కృష్ణా ? అని పరుగెత్తుతున్నాడు - రాత్రింబవళ్ళు ఆ
 సమయమే లేంకుడాపోతున్నది. కనుక అందరూ
 మిమ్మ నిందిస్తున్నారన్నాడు ఉద్ధవుడు. “ఓ ఉద్ధవా !
 కాకులు అడుస్తున్నాయని కోకిల తన గాన
 మును తాను మానుకుంటుందా ? లోకులే
 కాకులు. కనుక ఈ కాకులు కూలలకు మేము
 కోకిలలాగే వుండున్నవారం, మేము భగవ
 చ్చింతన చేస్తున్నాం. దీనికి మేము ఏమాత్రం
 పెరువనవసరం లేదు. కేవలం హంసను చూచి
 కొంగలు పరిహసించినంతమాత్రాన హంసలకు
 కలిగే లోపం ఏమిటి ? ఏనుగును చూచి
 కుక్కలు మొరుగుతాయి. ఏనుగుకు ఏమైనా
 వీటినేమైనా లెక్కచేస్తుందా ? లేదు కనుక
 మేము దైవాన్ని కోరుతున్నామే గాని
 లోకాన్ని కోరటంలేదు. లోకాన్ని కోరి
 నప్పుడు మేము భయపడాలి. దైవాన్ని
 కోరినప్పుడు మాకు భయమెందుకు ? కాన
 అభయస్వరూపుడైన దైవాన్ని మేము ఆశి
 స్తున్నాం” అన్నారు. అనాటిజ్ఞానం ఇలాంటి పవిత్ర
 మైన రూపముగా రూపొందింది అది. అలాంటిదానికి
 ఈనాడు చునం తిరిగి వునాది వేయాలి విద్యార్థులు,
 యువకులు ఈ పవిత్రమైన జ్ఞానాన్ని కొంతవరకు

సంపాదించుకోవాలి దేనికి మనం వెరువరాదు అనేక
మంది అనేక రకములుగా భావించవచ్చును తలలు
వేరై నప్పుడు అంపులు వేరుకావచ్చు మనం ఎందుకు
వెరుచాలి ? మనం వెరుచూడదు.

భయపడి చేస్తుని భజనసేయగ లేక

భ్రమచేంది రణించు సమయమునందున
బలమి మీరగ ఎవడు రండిక రమ్మించు

వారిందరప్పుడు

అయ్యెయ్యాయనియె ఏడ్చింప నెవరు

అడ్డగింపగలరైప్పు.

పరమేశ్వరుడు ఇట్లు ...

తరుణి ఎప్పుడు చూడ పర వీడించుచుండనుగ

ఏ విధముగ చూడ తరుణి జన్మమె ఘనముగ

ఆ ధారణ వర్ణింప వలెనుగ

ననమూసములు మోసి కనిపించి ఘనబుద్ధులను

నేర్పి

తనయని యొసగెడి తల్లి తక్కువ యగునా ?

..... వెనుక నుంచిరి తండ్రి పేరును

కనర ఈ విధముగ అన్నిటికి తరుణి నామంబె

ముందు

ఆ తరుణియే ఈ ప్రకృతి. ఈ ప్రకృతియే ధర.

ఈ ధరయొక్క మార్పు ఈ రాధ పర ... రాధ

ప్రకృతి పరచూత్మలు వివిధ ప్రతిబింబములే కనుకనే

లోకములో పీఠ రామ, పార్వతి పరమేశ్వర, లక్ష్మి

నారాయణ ... పైట్లకోవటంకో అంతర్ధార

మేమిటి ? మొట్టమొదట పృథివి అరువాట పరిమాణ

ప్రకృతిని పరమాత్మగా భావించు ఈ రె డూపిస్తై

పోతాయి కనుక ఈ అంతర్ధారమును ప్రబోధించే

విమిత్తమై వేదాంతం ఇన్ని విధములైన మార్గాలను

ప్రబోధిస్తూవచ్చింది.

శ్రీసాయివారి

వివేకంలేని విజ్ఞానం

విచక్షణలేని సాడిత్యం

విజ్ఞతలేని స్నేహం

నియములేని విద్య

శీలములేని మనిషి

నీతిలేని వాణిజ్యం

న్యాయంలేని చట్టం

భక్తిలేని పూజలు

దేశభక్తిలేని రాజకీయాలు

వికమత్యంలేని సంఘం

ఉన్నా ... ప్రయోజనంలేదు

ప్రమాదం కూడాను బాబా

దివ్యాత్మ స్వరూపులారా

మొట్టమొదట మనం ఈ అల్ప బావలను దూరం

చేసుకోవాలి. దుఃఖవిదారములకు ఏమాత్రం అవకాశం

యివ్వకూడదు. ఇవన్నీ కదిలిపోయే మేఘములే. ఏ

ఒక్కటి శాశ్వతమైనది కాదు. కనుక శాశ్వతమైనది

ఒక్కటే అదియే భగవత్ స్వత్వము అదియే నిజమైన

శాశ్వత చాతరటువంటి మార్గము.

(ది 20-5-98 సాయంత్రం బృందావన్ లో జరిగిన

వేదపితరగణితో భగవాన్ బాబావారు చేసిన దివ్య

ప్రసంగంనుండి)

విద్యాలయాలలో నైతిక బోధనకు పుస్తకాలు

ఈనాడు పాఠశాలల్లో విద్యాబోధన యాంత్రికంగా జరుగుచున్నది. విద్యార్థులను ఉత్తేజపరుచుటగా, దేశభక్తులుగా, కార్యశీలురుగా రూపొందించే అంశములందు కానరావడం లేదు. ఈ లోటు తీర్చి పాశ్చాత్య నిర్మాణానికి దోహదం కలిగించే భావ పరంపరను విద్యార్థులకు అందజేయడానికై ఈ క్రింది పుస్తకాలను ప్రచురించాము.

శ్రీరామకృష్ణ విద్యాలయం, పాల్వంచ, ఉపోదయ ఎబ్లెక్ స్కూలు, గుడిచాపి, రాజధాని రెసిడెన్షియల్ స్కూలు, కుక్కట్లపల్లి, శ్రీసత్యవాణి విద్యానికేతన్, వీడిమెట్ల, శ్రీరామా రూరల్ కాలేజి, చిలుమూరు మున్నగు విద్యాసంస్థలలో 4 నుండి 10 తరగతుల వరకు వీటిని నైతిక బోధనకు పాఠ్య గ్రంథాలుగా స్వయంచ వినియోగించుచున్నారు. మీమీ విద్యాలయాలలో వీటిని ప్రత్యేకపెట్టి వినియోగించవలసినదిగా పాఠశాలల నిర్వాహకులకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము.

1. సూక్తిసుధ (8వీ సూక్తులు, వివరణ)	4వ తరగతి	రు. 6-00
2. చదువుకుంటే బహుమతి (28 వీటి కథలు)	5వ తరగతి	రు. 6-00
3. పనికొచ్చే కథలు-1 (8వ చిన్న కథలు)	6వ తరగతి	రు. 10-00
4. పనికొచ్చే కథలు-2 (8వ చిన్న కథలు)	7వ తరగతి	రు. 10-00
5. కాంతిరేఖలు -1 (ప్రబోధాత్మక రచనల సంపుటి)	8వ తరగతి	రు. 12-00
6. కాంతిరేఖలు -2 (ప్రబోధాత్మక రచనల సంపుటి)	9వ తరగతి	రు. 12-00
7. కాంతిరేఖలు -3 (ప్రబోధాత్మక రచనల సంపుటి)	10వ తరగతి	రు. 12-00
8. ఎలా చదవాలి? (పరీక్షలకు సాధన పద్ధతి)	అన్ని తరగతులకు	రు. 5-00

రచన : శ్రీ మన్నవ గిరిధరరావు, ఎం ఏ, Ex. M L C

ప్రచురణ :

యువభారతి ఎడ్యుకేషనల్ సొసైటీ

కృష్ణనగర్, గుంటూరు - 522 006

(3 వ పేజీ తరువాయి)

భిక్ష పెట్టారు భగవాన్ బాబా. ఈ వాస్తవాన్ని ఎవరూ కాదనలేదు.

ఈ దుర్బటనను ఆసరాగా తీసుకొని కొంతమంది స్వార్థపరులు విమర్శలు చేస్తున్నారు కొన్ని ప్రతికలు అభూతికల్పనలు ప్రాస ప్రజలను పెడమార్గాన పట్టిస్తున్నారు యీ దుర్బటన జరుగుతుంటే దానిని వివరించడం బాబా పొరిపోయినాడని విమర్శించినవారూ ఉన్నారు, దివ్యశక్తిని గురించి ఏమాత్రం అవగాహన లేనివారు చేసే విమర్శలు ఇవి నాస్తికులు చేసే విమర్శలు ఇవి. పురాణ ఇతిహాసములు చదవనివారు చేసే విమర్శలు ఇవి సనాతన ధర్మమంటే ఏమాత్రం అవగాహన లేనివారు చేసే విమర్శలు ఇవి దురుద్దేశ్యంతో చేసే విమర్శలు ఇవి. ఒకమాటు పురాణములను సరికిస్తే ఒక సత్యం బోధపడుతుంది. ఒక వాస్తవం తెలుస్తుంది. భగవంతుడైనా, అవతారపురుషుడైనా, పురాణపురుషుడైనా శాశ్వతమైన ధర్మసంస్థాపనను దృష్టిలో పెట్టుకొని ఒక్కొక్క సమయంలో మానవునిలా ప్రవర్తించవలసి వస్తుందనే సగ్గు సత్యం ఒకటి బోధపడుతుంది శనిశ్వురుని బారినుండి తప్పించుకోవటానికొక సాక్షాత్ సర్వేశ్వరుడే తైలాసమును, సతీదేవిని వదిలి చెట్టు తొర్రలో దాగలేదా? రాక్షసుల బారినుండి తప్పించుకోవటానికొకం, ఇంద్రపదవిని, శచీదేవిని వదిలి కమలనాభంలో వెయ్యి సంవత్సరాలు దాగలేదా? జరాసంధుడు దండెత్తివస్తే మధురాపురిని వదిలి సముద్ర గర్భంలో దాగకానగరిని విర్మించుకొని నకులులని సమీపంగా ఆక్కడికి వెళ్ళలేదా? ఇక్కడ భగవాన్ బాబావారు ఎక్కడికి పారిపోలేదు శత్రువులను ఎదిరించడం చేతకాక వారు ఈ పనులు చేయలేదు ఎవరు ఎవరి చేతిలో సంహరించబడాలో ఎప్పుడో నిర్దేశించబడింది. (జరాసంధుడు భీముని చేతిలో సంహరించబడాలి) శ్రీకృష్ణుడు భారతయుద్ధంలో తన సుదర్శన చక్రం చేత శత్రువులను సంహరించలేక కాదు ఆ పని

చేయవలసినది అర్జునుడు కాబట్టి, అతనికే వదిలేశాడు ఎవరు ఎప్పుడు ఏ పని చేయాలో ఎప్పుడో నిర్దేశించబడింది. దానికి విరుద్ధంగా చేయడం శాస్త్రమైన ధర్మసంరక్షణే వారి పరమావధి

కలియుగానికి వస్తే ఏనుక్రిస్తు తనను శిలువ వేస్తుంటే మౌనంతో బాధను సహించాలేగాని విరాళ రించాడా? సోశ్రటీనకు విషం యిస్తే ఆనందంతో స్వీకరించాడేగాని ఎదురు తిరిగాడా? అదిశంకరులను బరి యివ్వటానికి తీసుకొనివెళుతుంటే, తుచ్చమైన, భౌతిక శరీరమును రక్షించుకోవటాని కొనసం తన దివ్య శక్తిని వినియోగించాడా? ఏరందరిని ఈనాడు సమాజం ఆరాధించడం లేదా? దివ్యశక్తిమీద ఏ మాత్రం విశ్వాసం ఉన్నా ఈ కువిమర్శనలు చేయరు.

ఈ మధ్య మరో వ్యక్తి మరొక విమర్శన చేసాడు. బాబా దివ్యశక్తి సంపన్నుడంటున్నారు గదా! భూత భవిష్యత్తు, చక్రమానములు తెలుసుంటున్నారు గదా! రాసున్న ఆపదను ముందుగా ఎందుకు పసిగట్టలేదు? పసిగట్టి ఎందుకు వివరించలేదు? బాబాగారు అత్యయిదైన తన కాదు ద్రయివరునే బ్రతికించుకోలేకపోయినా దేమిటి? అనే ప్రశ్నలు వేశాడు. అయితే వాస్తవమును తెలుసుకోవటాని కొనసం వేసిన ప్రశ్నలే ఇవి కాని, పురాణాలు తెలియనివారు వేసే ప్రశ్నలు అలనాడు బంగారు లేడి రూపంలో వచ్చినవారు మార్చిడి తెలియక శ్రీరాముడుగారు దానిని వెంటడించాడా? రావణుడు వచ్చి సీతను అపహరించుకొని వెళ్ళతాడని శ్రీరామునికి తెలియదా? ఆయన మానవరూపంలో అనతిరించాడు కాబట్టి మానవునిగానే ప్రవర్తించాడు. రావణుడు సీతను అపహరించుకొనిపోకపోతే రామ రావణ యుద్ధం జరిగి ఉండేదే కాదు. లోకకంఠం దైన రావణుడు సంహరించబడి ఉండేవాడే కాదు అలనాడు భారతయుద్ధం జరుగుతుందని శ్రీకృష్ణుని తెలియదా? 18 అక్షోణీ సైన్యం మరణిస్తారని తెలియదా? అన్నీ తెలుసు అన్నీ తెలిసే ధర్మరక్షణకొన

అంగీకరించాడు పద్యపూహంలో అభిమన్యుడు మరణిస్తాడని శ్రీకృష్ణునికి తెలియదా? ఉప పాండవులను ఆశ్చర్యపర్చుచు పంపుతాడని తెలియదా? అన్నీ తెలుసు. ఆ విధంగా జరగాలి కాబట్టి జరిపించాడు. అవతర పురుషుల ద్వేయం కాశ్యపమైన ధర్మరక్షణగాని, సంకుచితమైన స్వార్థదృష్టి వారికి ఉండదు. అంతిమ లక్ష్య సాధనతో తరతమ బేధాలను పాటించరు భగవాన్ బాబావారు ఈ దుర్బలనను ముందుగా పసిగట్టారు కాబట్టి, బెంగుగూరు నుండి ముందుగానే ప్రశాంతి నిలయం చేరుతున్నారు. బాంబులకు ప్రశాంతి నిలయం విధ్వంసం కాకుండా కాపాడగలిగారు ఎంతోమంది భక్తులను రక్షించగలిగారు. దీనిని నమ్మినా నమ్మక పోయినా ఇది మాత్రం వాస్తవం.

ఈ దుర్బలన జరిగిన తరువాత అనేక విషయాలు వెలుగులోనికి వచ్చాయి. వాటిల్లో ఎక్కువభాగం అభూతి కల్పనలే అయినప్పటికీ కొన్ని వాస్తవాలు కూడా లేక పోలేదు. ఒక చెడు కూడా ఒక మంచికే జరుగుతుంది అది ఎప్పుడు జరుగుతుంది? అత్యధిమర్శన చేసుకొని నప్పుడు ఎవరి తప్పు వారికి తెలుస్తుంది కొన్ని తప్పులను మనకు తెలియకుండానే చేస్తుంటాం. వాటి నుంచి బయటపడటానికోసం మరికొన్ని తప్పులు చేస్తుంటాడు మానవుడు ఒక్కొక్క సమయంలో వాటి నుండి బయట పడలేక ఆ విషవలయంలో చిక్కుకొనిపోతాడు. తన తప్పును తాను తెలుసుకొని, పశ్చాత్తాపబడి తిరిగి ఆ తప్పును చేయకుండా వుండటమే విజృంభణ లక్షణం. తప్పు చిన్నదా? లేక పెద్దదా? అని కాదు. తప్పు తప్పే దానిని సకాలంలో సరిదిద్దుకొనలేకపోతే అదే బ్రహ్మ రాక్షసిగా మారి అందరినీ మ్రొంగుతుంది. ముఖ్యంగా ఈ విషవలయాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని, ఇటువంటి బృహత్తర సంస్థను నడుపుతున్న నిర్వాహకులు కడు జాగరూకతతో వ్యవహరించాలి.

భగవాన్ బాబావారిమీద ప్రేమతో, వారిదివ్య శక్తి మీద వుండిన ఆచంచలమైన భక్తి పిళ్ళాననుతో,

నమ్మకంతో ఎంతోమంది భక్తులు ప్రపంచం నలుమూలల నుండి ప్రశాంతినిలయం వచ్చి పోతుంటారు వారిని నిర్వాహకులు ప్రేమతో పఠింపగలిగారు. అపారమైన భక్తులతో కలుపుగా మాట్లాడుతున్నట్లు వారలు వస్తున్నాయి. దీని వెనక దురుద్దేశ్యం ఉన్నదని ఎవరూ అనలేరు కాని భక్తులు మాత్రం అనేక సందర్భాలలో మనస్తాపానికి గురిఅవుతున్నారు బాబా సమక్షంలోనే వుండేవారి ప్రవర్తన యీ విధంగా వున్నదేమిటని బాధ పడుతున్నాడు బాబా దర్శనం జాగా జరిగిందిగదాయనే తానంతో యీ చిన్న విషయాలను కొంతమంది పట్టించుకోవటం లేదు, మరికొంతమంది జరిగిన తప్పులకే ప్రాధాన్యతనిచ్చి ద్వేషం పెంచుకుంటున్నారు. ఇది వారి వారి మనస్తత్వాల మీద ఆధారపడివుంటుంది అనలు ఇటువంటి వాటికి ఆస్కారమే యివ్వకుండా నిర్వాహకులు జాగ్రత్తపడాలి

భగవాన్ బాబావారి సమక్షంలో వుండే మహాద్భాగ్యం అందరికీ లభించదు. అది వాళ్ళ పూర్వజన్మ సుక్ష్మతల మీద ఆధారపడివుంటుంది ఆశస్త్రేవచ్చేదికాదు శర్వతల ఉంటేనే లభిస్తుంది కనుక వచ్చిన అపకాశమును సద్వియోగపరచుకోవడం జ్ఞాన లక్షణం అనలు భగవాన్ దివ్యబోధనలను అర్థం చేసుకొని, ఆచరణలో పెట్టుతే, ఇటువంటి అవాంఛనీయమైన సంఘటనలు అనలు జరుగనే జరుగవు బాబా ఒక పర్యాయం చెప్పిన చెప్పారు “ Love all, serve all, help ever, hurt never ” (అందరిని ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు, ఎల్లప్పుడూ సహాయము చేయి, ఎవరినీ నొప్పించకు) యీ మాటలను ఆచరణలో పెట్టతే దాఁ, ఏ వేదాలు వల్లించనవసరం లేదు. ఏ పురాణాలను చదువనవసరం లేదు. మాటకున్న శక్తి బాంబుకు కూడా లేదు. కాలు జారుతే తీసుకొనవచ్చును గాని మాట జారుతే తీసుకోలేదు ఇది విస్మరించదాని నగ్గు నర్తించు.

Watch your Words
Watch your Actions
Watch your Thoughts

అన్నాడు బాబా మన మాటలకు, చేతలకు మూలం మన ఆలోచనలే మన ఆలోచనలు పరమపవిత్రంగా వుంటే మన మాటలు, మన చేతలు వాటినే అనుసరిస్తాయి. అప్పుడు మన పలుకుతో ఎవరూ బాధపడకు, మన చేతలు ఎవరినీ నొప్పించవు. “మనసులోని యోచనా, మాటలోని సూచన, క్రియలోని అచరణ - మూడూ ఏకం కావాలి అదే తీర్థరణకుద్ది” అన్నాడు బాబా. కనుక మనం ఏ పని చేసినా, ఏమి మాట్లాడినా, ఏ ఆలోచన చేసినా - చదివండిచేత “శబ్దా” అనిపించుకొనే విధంగా వుండాలి కనుక ప్రతి ఒక్కరూ ఆత్మవిమర్శన చేసుకొని సన్మార్గమున పయనించడానికి ప్రయత్నించాలి.

భక్తులు కూడా మరొక ముఖ్య విషయమును గుర్తించాలి. ఎదుటివారిలోని తప్పులను వెదకటానికే మన బుర్రను ఉపయోగించరాదు, రంద్రాన్వేషణ చాలా ప్రమాదం. ఎవరి తప్పులను వారు తెలుసుకొని మరల ఆ తప్పులు పునరావృతం కాకుండా జాగ్రత్త పడాలి. మహాత్మా గాంధీజీ డేబులుమీద మూడు కోతి బొమ్మలు వుండేవట. ఒకటి కళ్ళు మూసుకొని, మరొకటి చెవులు మూసుకొని, ఇంకొకటి నోరు మూసుకొని ఉండేవిట. వాటి అంతర్భావమేమిటి? చెడును చూడకు, చెడును వినకు, చెడును మాట్లాడకు అయితే ఈనాడు దురదృష్టవశాత్తు వాటి అంతర్భావం మారి పోయింది మంచిని చూడకు, మంచిని వినకు, మంచిని మాట్లాడకు అనే అంతర్భావమును తీసుకొని, వాటినే పాటిస్తున్నాడు ఈనాటి మానవుడు అందుకోసమనే భగవాన్ బాబా ఒక పర్యాయం “See good, Do good, Be good” (మంచిని చూడు, మంచిని చేయి మంచిగా ఉండు) అన్నారు. అయితే మనం ఈనాడు భగవాన్ బోధనలను ఎంతవరకు అచరణలో

పెడుతున్నాం : ఎవరికి వారు ఆత్మవిమర్శన చేసుకోవాలి.

ఒక పర్యాయం రమణ మహర్షి ఆశ్రమినిది ఒక భక్తుడు వెళ్ళుటకు అక్కడ జరుగుతున్న విషయా అను గమనించి, నిరుత్సాహపడి, నీరసంగా కూర్చున్నాడుట రమణ మహర్షి అభివదనకు వెళ్ళి “ఎందుకు అట్లా ఉన్నావ్?” అని ప్రశ్నించాడుట అప్పుడు ఆ భక్తుడు “స్వామీ ! తమ సమక్షంలోనే ఇన్ని అవాంఛనీయమైన సంఘటనలు జరుగుతుంటే చూచి బాధపడుతున్నాను” అని అన్నాడుట. అప్పుడు రమణ మహర్షి “ఈ దుస్సంఘటనలు మీ ఊళ్ళో జరగటంలేదా? అటువంటివాటిని చూడటానికి ఇంత దూరం ఎందుకు వచ్చావ్? వాటిని కాదు చూడవల్సింది నన్ను చూడు” అన్నాడుట. కనుక భక్తులు రంద్రాన్వేషణ కోసం పర్యవేక్షింపబడటం వెళ్ళనివ్వరంలేదు. దైవాంశ సందూహుడైన భగవాన్ బాబావారిని చూడటానికి మాత్రమే వెళ్ళాలి

ఈ దుర్బలనిల వెనుకనున్న అదృశ్యహస్తాలను గురించి మనం ఏమాత్రం భయపడనవలసినదేము. వాటి నన్నిటిని ఆ జగద్రక్షకుడైన బాబాయే చూపకుంటారు. ఆయనను రక్షించాలని తాపత్రయపడటం అవివేకం ఆ శక్తి మనలోలేదు ప్రభుత్వాలకు ఆ శక్తి అనలేలేదు. ఆయనను ఆయనే రక్షించుకోగలరు. ఆయనే అందరినీ రక్షించగల సర్వ రక్షకుడు. అయితే ఎవరి Duty వారు విమిత్రహితంగా చేస్తూ పోతుందారి. “Duty is God” అన్నాడు బాబా ఈ కుట్రల మధ్య అదృశ్య విషయబంధ హస్తాలమధ్య బాబా ఏమైపోతారోనని భక్తులు భయపడుతున్నారు స్వామి దివ్యశక్తి వివిధగని భక్తులు భయపడుతున్నారు స్వామి దివ్య శక్తిని ఎరుగనివారుమాత్రమే ఈ విధంగా బాధపడుతుంటారు. తమ అవతార పుట్టుపూర్వోత్తరాలను గురించి, తమ అంతరంగిక భక్తులతో పలుపర్యాయములు వివరించారు. ది 23-5-1988 నాకు తెలుగుభూలోని బృందావన్లో

ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో బాబాయ్ స్వయంగా తన అవతార విశేషాలను వివరిస్తూ, ప్రస్తుత అవతారంలో 98 సం. లకు ఉంటానని, ఒక సంవత్సర వ్యవధితో తిరిగి ప్రేమ సాయిగా కర్ణాటకలో అవతరించి 75 సంవత్సరాలపాటు వుంటానని చెప్పారు. కనుక భగవాన్ బాబాను ఈలోపు ఏ ముష్కరులూ ఏమీ చేయలేరని నా దృఢవిశ్వాసం. దివ్యపురుషులు తాము అవతరించే ముందే తాము ఆ అవతార కాలంలో నిర్వహించవలసిన కార్యక్రమాలను రూపొందించుకొని, ఒక పథకమును తయారుచేసుకొని, వాటిని అమలుపరచటానికి దివి నుండి భువికి దిగివస్తారు. అదే అవతార పురుషుల విశిష్టత.

స్వామి ఒక పర్యాయం తమ అవతారకర్తృమును గురించి, దివ్యత్వమును గురించి వివరిస్తూ “అత్యంత శక్తిమంతమైన దుర్బ్బలేయంత్రములు కూడా చూడబాలని పదార్థములను నేను చూడగలను. నాకు ఎటువంటి ఎక్స్రే ఫోటోలు అవసరం లేకుండానే రోగ నివారణగావించగలను. ఏడవేల సంవత్సరములనాటి విషయములనే కాదు, డెబ్బదివేల సంవత్సరములనాటి విషయములు కూడా నాకు తెలుసు. నేను పుస్తకములను చదవను. నేను కాలములో ముందు వెనుకలకు వెళ్ళి కోరిన దేనినైనా చూడగలను. నేను దేశకాల పరిమితుల కతీతుడను” అని అన్నారు. కనుక భగవాన్ బాబావారి దివ్యశక్తిని గురించి శంకించ వలసరంలేదు. ఆయన సర్వజ్ఞుడు, సర్వవ్యాపకడు, సర్వాంతర్యామి. మానవరూపమును ధరించిన మాదవుడే బాబా.

భగవాన్ బాబా లోగడ అనేక సందర్భాలలో భక్తుల బాధలను స్వీకరించి, వారిని రోగవిముక్తులను గావించిన సంఘటనలు కోట్లాది. ది 29-8-1983 న శ్రీ సత్య సాయిబాబావారికి ప్రాంతాపిన్ అనే జిల్లు (మైదదులో రక్తం గడ్డకట్టుట) చేసి పక్షవాతం వచ్చి ఎనిమిది

రోజులపాటు భక్తులను ఆందోళనలో ముంచివేసి చిట్టచివరికి తానే ఆ రోగనివారణ చేసుకొని యావన్మందిని ఆశ్చర్య చకితులను గావించిన విషయం తెలియదా? గోవా సంఘటన భక్తులకు గుర్తులేదా? 1987 లో చెంగుళూరులో యు. పి శక్తులాలి గుండె పోటును స్వీకరించిన విషయం గుర్తులేదా? ది 20-8-88 న ప్రకాంతినిలయం స్నానాల గదిలో కాల జారిపడి తొంటి ఎవంక విరిగిన సంఘటన గుర్తులేదా? ఆనాడు స్వామి దివ్యశక్తి ఎంతటిదో ప్రస్ఫుటం కాలేదా? అన్నీ తెలిసి కూడా ఈ మధ్య జరిగిన దుర్ఘటనకు కొందరు భక్తులు భయకంపితులై పోతున్నాడు. భగవంతుని లీలలు ఆందరికీ అంతబట్టపు ఈ సంఘటనలు సామాన్యవి దృష్టిలో పెద్దవి. స్వామి దృష్టిలో అవి సామాన్యములే. భగవంతుడు సాక్షిభూతుడనే నగ్నసత్యాన్ని విస్మరించరాదు.

ద్వాపరయుగంలో ఒక పర్యాయం కుంభవృష్టి కురిసిందట; ఎంతోమంది మనుష్యులు మరణించారుట, పశువులు కూడా నశించాయిట. దానికి తట్టుకోలేక శ్రీకృష్ణునిపద్మకు వెళ్ళి వర్షమును అపించమని మొర పెట్టుకున్నారుట. “ప్రకృతికి విరుద్ధంగా నేను ప్రవర్తించను, జరుగవలసింది జరుగవలసిందే” అని శ్రీకృష్ణుడు గోవర్ధనగిరి పర్వతాన్ని తన చిటికిన ప్రేలితో ఎత్తి, అక్కడి ప్రజలను దాచిక్రిందకు రమ్మవమని చెప్పారుట. ఆ విధంగా ఆనాడు భక్తులను శ్రీకృష్ణుడు రక్షించాడు. కనుక దివ్యపురుషుల మనోభావాలు, సామాన్యుల మనోభావాలకు అతీతంగా ఉంటాయి. వాటిని అర్థం చేసుకోవటం చాలా కష్టం. అర్థంకాక వ్యర్థమైన మాటలు మాట్లాడటం పరిపాటి. ఎప్పుడు, ఏవిధంగా ప్రవర్తించాలో దివ్య పురుషులకే తెలుసు. దానిని తెలుసుకోలేక “బాబా మౌనం వహించా”మిటి? నోరు మెదపలేమిటి? అని అనవసరంగా మాట్లాడుతుంటారు సామాన్యులు. వారు శాస్త్రాధిక ప్రయోజనాన్ని ఆశించరు. శాశ్వతమైన ధర్మరక్షణే వారి లక్ష్యం. అంతిమ లక్ష్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని

ఒక వధకం పూర్తి నడుస్తుంటారు దివ్యపురుషులు, అవతారిమూర్తులు అది అర్థించి సామాన్యులు తిలకుతుంటారు, ఒక్కొక్క సమయంలో వారి దివ్య శక్తిచే శంకిస్తుంటారు ఇది సహజం.

ఈ దుర్బుటన వార్త విని ఉండబట్టిలేక జాన్ గివ తేదిననే బయలుదేరి ప్రళాంతినిలయం వెళ్ళి వారం రోజులపాటు ఆక్కడ ఉండి వచ్చాను ఆక్కడ ఒక అమూల్యమైన విషయాన్ని తెలుసుకో గలిగినాను. స్వామియొక్క స్థితప్రజ్ఞత్వాన్ని కల్లారా చూచాను. ఒకప్పుడు బొంబాయిలో జరిగిన సత్రికాగోష్టిలో ఒక విలేఖరి “స్వామీ! తమ సందేశం ఏదైనా ఇవ్వండి!” అని బాబాని అడిగాడట అప్పుడు స్వామి నవ్వి “వేరే సందేశం ఎందుకు: “My life is my message” (నా జీవితమే నా సందేశం) అన్నాడట ఆ మాటలకు అర్థం ఏమిటో, ఇప్పుడు ఇంతకాలంతరువాత బాబాను చూచి నేను అర్థం చేసుకొనినాను. ప్రళాంతి నిలయంలో బాబాను చూస్తుంటే అసలు ఆ దుర్బుటన ఆక్కడ జరిగిందా? అనిపిస్తుంది. ఆ దుర్బుటన జరిగిన మరుక్షణం నుంచే, బాబా తన దైనందిన కార్యక్రమాలలో మునిగిపోయారు. ఆ దుర్బుటన ప్రభావం వారి మీద ఏమాత్రం పడలేదు, వారి చిరునవ్వులో, వారి పాటలలో, వారి నడకలో ఏమాత్రం తేడా కనిపించలేదు. గీతలో చెప్పిన స్థితప్రజ్ఞాని లక్షణాలన్నీ వారిలో మూర్తీభవించాయనడంలో ఏమాత్రం అతిశయోక్తి లేదు అదే బాబా గొప్పతనం, అదే బాబా ప్రత్యేకత ఆచరణలేవి ఉపదేశాలు నిష్పర్యయోజనమవి బాబా ఎప్పుడూ చెబుతుంటారు. వారు ఆచరణలో పెట్టి చూపిస్తుంటారు ముష్కరుల తల్లిదండ్రులైన ప్రళాంతి నిలయంలోనే ఉన్నారు మరెక్కడయినా అయితే కోపోద్రిక్తులైన స్పృశలు వారిని చితకబాది వుండేవారు పోలీసు దర్యాప్తు పెంట నానా చిత్రహింసలు పెట్టి ఉండేవారు కాని బాబా ఆ దుర్బుటన జరిగిన మరుక్షణంలోనే వారిని ప్రేమతో పలుకరించి “బంగారు!

అయిందేదో అయిపోయింది. బాధపడకండి! మీరేం ధర్మవాక్తరు!” అని స్వామి ఓదార్పులు ఇది ఎక్కడైనా జరుగుతుందా! అంత దుర్బుటన జరిగినతరువాతి, ఎవరైనా ఈ విధంగా అముష్కరుల తల్లిదండ్రులను మాట్లాడించగలుగుతారా? అది బాబాకే సాధ్యమైంది ఆ ప్రేమమూర్తికే సరిపోయింది. స్వామి విజంగా ప్రేమమూర్తి అనటానికి ఈ ఒక్క ఉదాహరణ చాలు. స్వామి ఆచరణకు ప్రాముఖ్యత విస్తారు ఆచరించినప్పుడే అర్హత వస్తుంది. కనుక ఆచరణద్వారా ఇతరులకు బోధించాలంటారు బాబా. బాబా చెప్పింది చేస్తారు. చేసిందే చెబుతారు. ఇదే వారి ప్రత్యేకత. ఈ విషయంలో ఎవరికి వారు ఆత్మ విమర్శన చేసుకోవాలి. బాబా బోధనలను ఎంతవరకు ఆచరణలో పెడుతున్నాం? వాటిని ఎంతవరకు అనుసరిస్తున్నాం? ఆచరించకుండా, అనుసరించకుండా ఎన్ని పర్యాయములు పుట్టిన రీతి వెళ్ళి బాబాను సందర్శించినా ప్రయోజనం ఉండదు. ప్రయోజనం లేకపోగా ప్రమాదం కూడా వాటిల్లుతుంది. ఈ వస్తవాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ గ్రహించాలి.

భగవాన్ బాబా విజంగా ప్రేమమూర్తి. అయితే ప్రేమమూర్తి ప్రాంగణంలోనే ఇటువంటి దుర్బుటన జరిగిందేమిటి? అని అర్థంకాక యావత్ ప్రపంచం విర్హంతపోతున్నది. ప్రతి అవతారకాలంలోనూ ఇటువంటిసంఘటనలు జరుగుతూవుండటం పరిపాటి అప్పుడే దుష్ట శిక్షణకు, శిష్ట రక్షణకు అవకాశం ఏర్పడుతుంది అయితే ఇక్కడ వివరించవలసినవిషయం ఒకటున్నది. బాబా అమితంగా ప్రేమించే విద్యార్థులలోని వారే కొందరు ఈ దుస్సహసానికి ఒడికట్టడం కడు బాధకరం. ప్రళాంతినిలయం విద్యార్థులమీద ఉండినటువంటి ఉన్నతమైన అభిప్రాయానికి ఈ దుర్బుటన తీరని కళంకం. కనుక ఆక్కడి విద్యార్థులు ఆర్థి విమర్శన చేసుకోవాలి. భగవాన్ బాబా అనుగ్రహం సామాన్యంగా

అందరికీ దొరకదు. అలనాడు శ్రీరామచంద్రుని అనుగ్రహం కోతులమీదపడింది. చంచల స్వభావం గల కోతులు సహితం విద్యుత్తదర్శాన్ని నిర్వర్తించాయి శ్రీరామునికి అండగా నిలిచాయి రావణ సంహారంలో ప్రముఖపాత్ర వహించి శ్రీరాముని ప్రళంసల నందు కొనినాయి. ఈనాడు భగవాన్ సాయి అనుగ్రహం విద్యార్థులమీద పడింది. దానిని సద్వినియోగం చేసు కోవటం విజ్ఞతగల విద్యార్థుల కర్తవ్యం. ఇక్కడ ఒక ప్రధానమైన విషయాన్ని గుర్తించాలి ఈ కుట్రలో పిల్లలనే పాపులుగా ఉపయోగించారంటే, దీని వెనుక ఎంతో పెద్ద కుట్ర వుండివుంటుందని భావించడంలో పొరపాటులేదు దాని వెనుక విదేశీ సంబంధమున్నదా? లేక స్వదేశీ సంబంధమేనా? హంతకులను హత మార్చడానికి వెనుక ఏదైనా బలీయమైన అదృశ్య హస్తాలు వున్నాయా? పోలీసులే హంతకులను కాల్చి చంపారా? కోపోద్రిక్తులైన ప్రజలే ఆ సాహసం చేశారా? ఈ సందేహాలకు సమధానం దర్శాస్త్రంలో తేలవలసిందే గాని, మామూలుగా తేలే విషయాలు మాత్రం కావు అయితే ఈ దుస్సంభుతనను ఆసరాగా తీసుకొని నిర్వాహకులు మద్య, టర్నిష్వారి మద్య అంతః కలహాలన్నాయని, భేదాభిప్రాయాలన్నాయని పత్రీకలు వ్రాస్తున్నాయి. ఈనాడు సహజంగా ప్రతి సంస్థలో భేదాభిప్రాయాలు వుంటునేఉన్నాయి. లేని సంస్థఅంటూ లేదు. అయితే ఈ భేదాభిప్రాయాలకు, యానాటి యీ కుట్రకు సంబంధం ఉండి ఉంటుందని చిత్రీకరించడానికి ప్రయత్నించడం మాత్రం అత్యంత బాధాకరమైన విషయం బాబా సంస్థలకు అప్రదిష్టవస్తే నష్టపోయేది ఎవరు? బాబా చేబట్టిన ప్రజాహితీ కార్యక్రమాలకు అవరోధం ఏర్పడితే అప్రదిష్ట ఎవరికి? బాబా సంస్థల నిర్వాహకులకు కాదా? యీ మాత్రం ఇంగితజ్ఞానం వారికి లేదని అభాండాలు వేసేవారు మేమున్నారా? అమోఘం దొరికిందికదాయని ఇష్టం వచ్చినట్లు అభూతికల్పనలు వ్రాసి ప్రజలను అయోమయస్థితిలో పెట్టటానికి ప్రయత్నించడం ఏమాత్రం వివేకం అనిపించుకోదు. మనం

వ్రాసే వ్యాతలవలన ఒక మహత్తరకార్యక్రమానికి విఘాతం కలుగరాదు.

భగవాన్ బాబా ఆధ్యాత్మికచింతనతో ఆంగీకరించని వారు సహితం, విద్యా, వైద్య, సేవారంగాలలో బాబా చేబట్టిన మహత్తర కార్యక్రమాలను చూచి ప్రానంసిస్తున్నారు ఒక మాయమూలకుగానిమీదో ఇంతటి ప్రగతి జరుగుతుంటే నిజంగా బాబాను అభినందించాలిగాని, అసూయ చెంది, ఆ సమాజపాతికార్యక్రమాలకు అటంకం, అప్రదిష్ట వచ్చే విధంగా ప్రచారం చేయ కూడదు ఒక మారుమూల కుగానిమానికి విదేశాల నుండి వందలాది కోట్ల రూపాయలు వస్తున్నాయంటే, అది నిజంగా భగవాన్ దివ్యశక్తి ఫలితమేనని ఆనందించాలి, అభినందించాలి గాని అసూయపడరాదు బాబా చేబట్టిన యీ ప్రగతికి కార్యక్రమాలవలన పరిసరాల మీదప్రజలు ఎంతోమంది బాగుపడ్డారు ఆ దుర్బుటన జరిగిన తరువాత వేలాది ప్రజలు ప్రశాంతినిలయం వచ్చి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నారు, స్వామి భక్తిని ప్రదర్శించారు. గుండె ఆపరేషన్లు ఉచితంగా చేయించు కొని ప్రాణాలను నిలబెట్టుకొనిన ఎంతోమంది మీదలు, పేదలు యీనాడు బాబాను ప్రాణదాతగా భావించి పూజించుకొంటున్నారు కనుక నేడు పుట్టవర్తిలో జరుగుతున్న ప్రగతిని ప్రశంసించాలిగాని, ఈర్ష్య పడరాదు ఆనందించాలిగాని అమాయపడరాదు.

ముఖ్యంగా ప్రస్తుత పరిస్థితులలో నిర్వాహకులు కడు జాగరూకతతో వ్యవహరించాలి విమర్శనలకు ఆస్కారం యివ్వకుండా ప్రవర్తించాలి మన మాటలు, మన చేతులు, మన తలంపులు పదిమందికీ ఆమోద కరంగా ఉండే రీతిలో ఉండాలి నిర్వాహకుల ప్రవర్తన ఉండవలసిన రీతిలో ఉండకపోతే, శత్రువులు వచ్చిన టర్నిష్వారి వచ్చే నష్టం కన్న, అప్రదిష్టకన్న, నిర్వాహకుల వలననే సాయి సంస్థలకు ఎక్కువ నష్టం వాటిల్లుతుందనే సగ్గునత్యాన్ని గుర్తించాలి, వర్తించాలి

అనుమానం పెనుభూతం, అనుమానం అన్ని అనర్థాలకు హేతువు “ సంకయాత్మా విశశ్శక్తి ” అన్నది భగవద్గీత సంకయములు కలవాడు నశించి పోతాడు కష్టాలు వచ్చినప్పుడు, అవధలు సంభవించినప్పుడు సంకయాల ఉత్పన్నం కావడం సహజం వాటిని పారద్రోలగలుగుతే వివేకం తల ఎత్తుతుంది వివేకంతో సరియైన ఆలోచన చేయగలుగుతాం. ఒక్కొక్కప్పుడు బాధలనుండే తోడలను గృహించగలుగుతాం కష్టాలలోనే జ్ఞానోదయం అవుతుంది. ప్రచండ దుఃఖంలోనే తన ఆస్తిత్వాన్ని గుర్తించగలుగుతాడు మానవుడు. కనుక వివేకంతో, విజ్ఞతతో, ఓర్పుతో, ఓర్మితో, సహనంతో ఈనాడు సంభవించిన అపదనుండి బయటపడటానికి భక్తులు ప్రయత్నించాలి.

ఒక పర్యాయం భగవాన్ బాబావారు ఒక చక్కని ప్రవచనం చేసారు అది ఈనాటి ప్రస్తుత పరిస్థితులలో మనకు మనోద్దైక్యాన్ని ఇస్తుంది. “ ఆధ్యాత్మిక సాధనకు ఎన్నో అవరోధములు వచ్చుచుండును. వానిలో ముఖ్యమైనది ఏదనగా శాస్త్రజ్ఞాన శూన్యము సాధకుని చుట్టూచేరి, కుటీ ప్రశ్నలు, కుటీల విమర్శనలు ప్రారంభించుదురు. తరువాత ఆక్షేపణలొనికి దిగి,

తుదికు ఎత్తిపాడువులతో, హేళనలు, దూషణలు కూడా చేయుదురు. నీవు వాటిని చెవిని పెట్టకూడదు. చెప్పి పెట్టినను నలంపకూడదు. వారు అసూయ అహంకార పూరితములయిన, సాంఘిక వ్యవహారములందు మాత్రమే ప్రవీణులు. వారికి నిదిమాతాళల చరిత్రలేగాని సాధకుల చరిత్రలుగాని, యోగుల చరిత్రలుగాని, పరమహంసల చరిత్రలుగాని తెలిసియుండవు. అట్టి వారేమిన్ను నీకేమి ? ” అని స్వామి చెప్పారు కనుక ప్రస్తుత పరిస్థితులలో తప్పక కర్తవ్యమేమిటో అర్థం చేసుకొని, భగవాన్ బాబావారి మాటలను అవరణతో పెట్టి కర్తవ్యపరాయణులవ్వాలి.

“ కనుల కగుపడు దృశ్యంబు గాంచి మీరు సత్యమిది యని యంచగ సంబరమున తెరను దాగిన సత్యంబు తెలిసికొనగ విశ్రమింపక నాతోడ వెడలిరండు ”

అన్నాది బాబా సత్యరూప తత్వాన్ని తెలిసికోవటానికి తమ వెంట తరలిరండని మనల్ని అహ్నివిస్తూన్నార బాబా కనుక బాబా చెప్పిన మాటను శరసా వహించాలి వారు చూపిన బాటన నడద్దాం. ఆపుడు అంతిమ విజయం సత్యానిదే ఇదే ఈనాటి మన కర్తవ్యం ()

మనవి

1993 మే నెలలో బృందావన్ లో జరిగిన శేషవి తిరగతులలో భగవాన్ బాబావారి దివ్య ప్రబోధలు జూన్ '93 (శ్రీ)వాణి సంచిక నూడి ప్రారంభించినాము. కనుక క్రొత్త చందాదారులు త్వరపడండి ! తమ చందాలను వెంటనే పంపి వేసవి తిరగతుల ప్రసంగాలను స్వంతం చేసుకోండి !

భగవాన్ బాబావారి జన్మదినోత్సవ సందర్భమున నవంబర్ '93 (శ్రీ)వాణి సంచికతో పాటు (శ్రీ) సత్యసాయి శతకము (ప్రథమ భాగము) అనే పుస్తకము ఉచితంగా చందాదారులందరికీ పంపబడును. స్వామి అప్పుడప్పుడు ప్రవచించిన పద్యాలు, దానికి వ్యాఖ్యతో పుస్తకం తయారవుతున్నది. (శ్రీ)వాణి చందాదారులకు మాత్రమే ఉచితంగా పంపబడును. విడిగా అమ్మబడవు. కనుక క్రొత్తగా చందాదారులుగా చేరి ఈ సదవకాశమును వినియోగించుకోండి. చందాలు రెన్యూయ్ చేసిన వారికే ఈ పుస్తకం పంపబడుతుంది. కనుక రెన్యూయ్ చేయవలసినవారుకూడా వెంటనే తమ చందాలను రెన్యూయ్ చేసి ఈ సదవకాశమును వినియోగించుకోవాలి. - సం.

(8 వ పేజీ తరువాయి)

వేయి సంవత్సరాలైనా దేవతలు రాలేదు, అయితే అను తీసుకోలేదు అని చెడిపోయే ప్రమాదమొచ్చింది. దీనిని వాటిని మంత్రజలంతో కడిగి, నీరుగా మార్చి, పానం చేసాడు ఆ ఆయుధ శక్తులన్నీ ఈ విధంగా ఆయన అస్థికలలో జీర్ణమయ్యాయి. వాటి తేజం ఎముకలకు వట్టింది. కనుకనే ఆ ఎముకలను పొందమని నారాయణుడు దేవతలకు దీపించాడు.

తదనుగుణంగానే, వ్యాసం మొదట్లో చెప్పినట్లు, దేవతలు ఇంద్రుని అధ్వర్యంలో దీపించి కలసి, వారి శరీరదానాన్ని అర్పించారు. వారిని చూడగానే కుడువ తెల్లన అత్త, శస్త్రాలతోనం వచ్చారనుకున్నారు దీపించి

జరిగిన సంగతి వివరించాడు వారు అయితే అక్కోసం తాము రాలేదని, అస్థికల రీతిచేదుకొచ్చామని చెప్పాయి.

వెంటనే దీపించి సమాధిలో కూర్చున్నాడు. "నేనీ అనిత్య శరీరాన్ని త్యాగం చేసి, దానికి బదులుగా విత్య వస్తువును ప్రాప్తింపజేసుకున్నాను. షణ్ భంగురమగు దేహాన్ని త్యజించి, అవినాశియగు పరమము పొందుతున్నాను" అంటూ కళ్ళు మూసి పక్కకు ఒరిగాడు దేవతల ఆనందానికి అంత లేదు. దీపించి చేసిన యీ అపూర్వ త్యాగానికి ఆకాశం నుండి పుష్ప వర్షం కురిసింది గోవుల నాశ్రయించి ఎముకలను శుద్ధిపరచుకొని, విశ్వకర్మ కందించి అతేయమైన వజ్రాయుధాన్ని, ఇతర శస్త్రాలను తయారుచేయించు కున్నారు.

(నశేసం)

హాలు భగవంతుడు కల్పించినవే

కవుల ఆంజనేయశర్మ

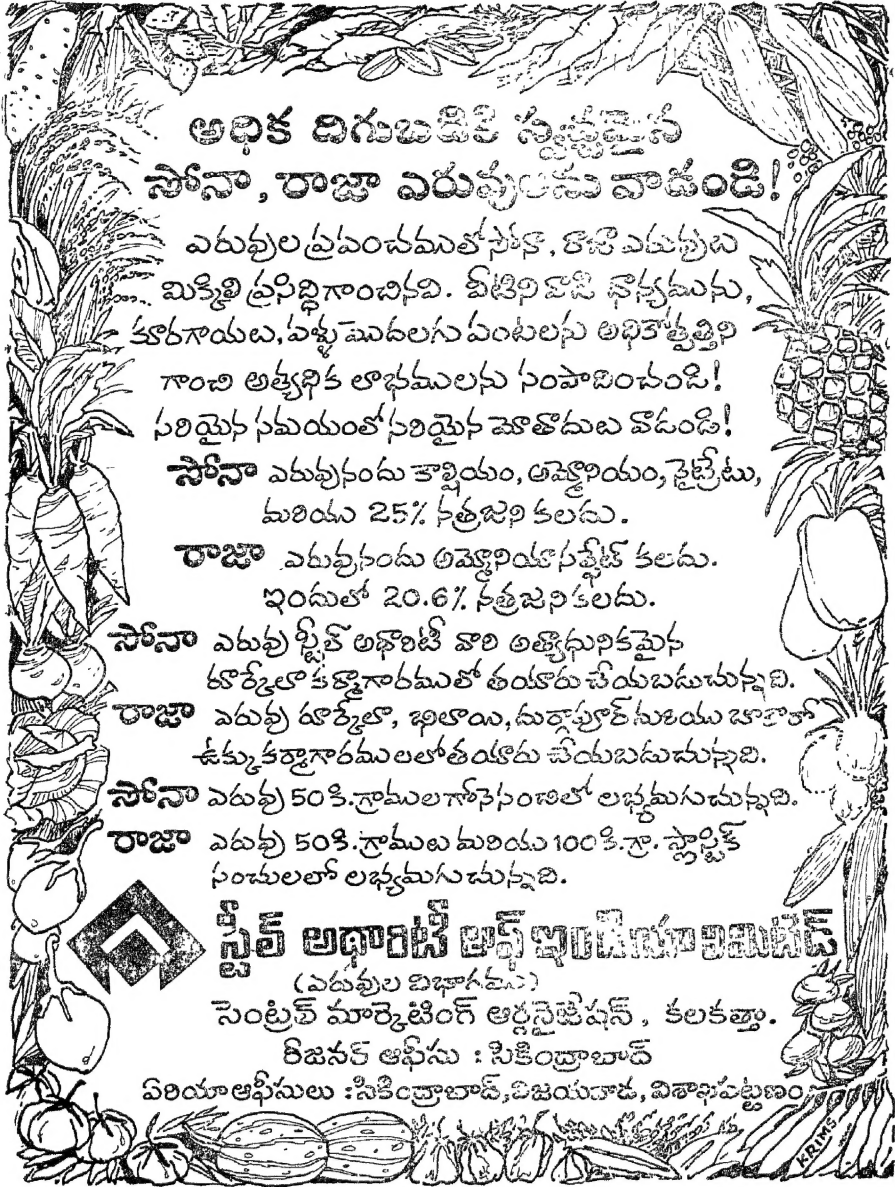
శ్రీరామచంద్రుడు వనవాసం చేస్తున్న రోజులవి ఒకరోజున అతనికి దాహం వేసింది నీళ్ళకోసం ఒక చెరువు దగ్గరకు వెళ్ళబోతూ, తన విల్లును భూమిపై గ్రుచ్చివెళ్ళాడు. నీళ్ళు త్రాగి తిరిగివస్తూ తన విల్లును తీసుకొనబోతుండగా దాని క్రింద ఒక కప్పనుచూశాడు తెలియక జరిగిన తప్పుకు మిక్కిలి బాధపడుతూ ఆ కప్పతో 'ఓ కప్పా! నేను భూమిలో విల్లును గ్రుచ్చి నప్పుడు నీవు కొంచెము అలజడి చేసినా, కొద్దిగా బెకబెకమని శబ్దం చేసినా నేనీ తప్పును చేసియుండే వాణ్ని కాదు కదా! నీకీ అవద 'వచ్చియుండేదీకాదు' అన్నారు.

ఆ మాట విన్న కప్ప "రామచంద్రా! నాకు ఇతరులచే అవదలు కలుగునప్పుడు నిన్ను రక్షించమని వేడుకుంటాను. కాని భగవంతుడవైన నీవే నన్ను బాదించిన నేనెవరితో మొరబెట్టకుంటాను నేను చేయవలసినది లేదని ఊరకున్నాను" అంది

ఈ ప్రవచనంలో కష్టాలు పొందువారు మిక్కిలి కను దురున్ననూ, ఇవి అన్నియు భగవంతుడు కల్పించినవే అని భాించి, విరాళ, విన్నపాలు చెందక ఓర్మితో ఉంటారు

శ్రీవాణి

అధిక దిగుబడికి స్వచ్ఛమైన సోనా, రాజా ఎరువులను వాడండి!

ఎరువుల ప్రపంచములో సోనా, రాజా ఎరువులు మిక్కిలి ప్రసిద్ధిగాంచినవి. వీటిని వాడి ధాన్యమును, కూరగాయలు, పళ్ళు మొదలగు పంటలను అధికాత్మకంగాంచి అత్యధిక లాభములను సంపాదించండి! సరియైన సమయంలో సరియైన మోతాదులు వాడండి!

సోనా ఎరువులను కాల్షియం, అమోనియం, ఫోస్ఫేట, మరియు 25% నీత్రజని కలదు.

రాజా ఎరువులను అమోనియం సల్ఫేట్ కలదు. ఇందులో 20.6% నీత్రజని కలదు.

సోనా ఎరువుల్ని తొలిసారి అక్టోబరు నెలలో అక్టోబరు నెలలో తొలిసారిగా వాడండి. తర్వాత మే, జూలై, సెప్టెంబరు నెలల్లో వాడండి.

రాజా ఎరువు రోడ్డులో, భూమి, నీటిలో వాడండి. తర్వాత మే, జూలై, సెప్టెంబరు నెలల్లో వాడండి.

సోనా ఎరువు 50 కి. గ్రాముల గాన సరియైన లభ్యమగుచున్నది.

రాజా ఎరువు 50 కి. గ్రాములు మరియు 100 కి. గ్రా. స్టాండ్ కు సరియైన లభ్యమగుచున్నది.

స్టేట్ లబ్ధిగాంటీ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్
(ఎరువుల విభాగము)
సెంట్రల్ మార్కెటింగ్ ఆర్గనైజేషన్, కలకత్తా.
రిజనరీ ఆఫీసు : సికింద్రాబాద్
విరియా ఆఫీసులు : సికింద్రాబాద్, విజయవాడ, విశాఖపట్టణం